

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/218/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4101899251
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Pribula
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4101899251.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Pribulu a sudcov JUDr. Kataríny Marčekovej a JUDr. Borisa Minksa, v právnej veci žalobcov: 1/ D. H., rod. S., nar. XX. XX. XXXX, bytom T., D. XXX/XX, 2/ V.. I. S., nar. XX. XX. XXXX, bytom T. R., Q. XXX/XX, zastúpení AG LEGAL s.r.o., so sídlom Bratislava - mestská časť Staré Mesto, Landererova 8, IČO: 50 326 511, v mene ktorej koná advokát a konateľ Mgr. Andrej Gálik, proti žalovaným: 1/ DYNAMIK REAL, s. r. o., so sídlom Nitra, Štúrova 22, IČO: 35 920 521, zastúpený ADVOKÁCIA, s.r.o., so sídlom Nitra, Hollého 10, 2/ I.. I. S., nar. XX. XX. XXXX, bytom T. R., H. XX, 3/ V.. J. S. nar. XX. XX. XXXX, bytom T. R., H. XX, žalovaní 2/ a 3/ zastúpení Advokátskou kanceláriou KOTRUSZ - BENČÍK, s. r. o., so sídlom Nitra, Štefánikova 57, 4/ I. V., nar. XX. XX. XXXX, bytom T., N. 5, 5/ K. V., nar. XX. XX. XXXX, bytom T., N. 5, 6/ M. N., nar. XX. XX. XXXX, bytom T., R. XXXX/X, zastúpený Advokátskou kanceláriou KOTRUSZ - BENČÍK, s. r. o., so sídlom Nitra, Štefánikova 57, 7/ V.. Z.. F. Y., nar. XX. XX. XXXX, bytom T., N. XXXX/XX, 8/ V.. D. I., nar. XX. XX. XXXX, bytom T. R., T. G. XXX/X, 9/ V.. Y. I., nar. XX. XX. XXXX, bytom T. R., T. G. XXX/X, 10/ H. I., nar. XX. XX. XXXX, bytom T., Y. 29, 11/ I. J., nar. XX. XX. XXXX, bytom T. R., H. XXX/X, 12/ Z. J., nar. XX. XX. XXXX, bytom T. R., H. XXX/X, 13/ C.. I.. Z. H., nar. XX. XX. XXXX, bytom T. R., H. XXX/XX, za účasti intervenientov na strane žalovaných: 1/ W. N., nar. XX. XX. XXXX, bytom T. R., S. Y. 3, 2/ V.. U. N., nar. XX. XX. XXXX, bytom T. R., C. W. X, zastúpený Advokátskou kanceláriou BIZOŇ & PARTNERS, s. r. o., so sídlom Bratislava, Hviezdoslavovo námestie 25, za účasti zúčastnených osôb (v časti náhrady trov konania): 1/ V.. D. D. DYNAMIK, stavebná firma, s miestom podnikania Nitra, Štúrova 22, IČO: 14 108 097, 2/ V. S., nar. XX. XX. XXXX, bytom W., J. 1, XXX XX a 3/ Z. S., nar. XX. XX. XXXX, bytom W., J. 1, XXX XX, o určenie vlastníckeho práva, o odvolaní žalobkyne a odvolaní žalovaného 1/ proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 26. októbra 2017, č. k. 25C/68/2001-1325, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku I. m e n í a určuje, že nehnuteľnosti nachádzajúce sa v k. ú. T. R., obec T. R., okres T., ako novovytvorené parcely podľa GP z 09. 10. 2017 č. 25C/68/2001-2 znalkyne Ing. Yvety Strhanovej, parcely reg. „C“ zodpovedajúce pôvodnej nehnuteľnosti zapísanej v pkn. vl. č. XXX ako parc. č. XXXX, teda novovytvorená parcela registra C KN č. XXXX/XX vinica o výmere 105 m², parcela reg. C KN č. XXXX/XXX, záhrada o výmere 66 m², každá parcela v podiele 5/45-ín k celku a novovytvorené parcely podľa GP z 09. 10. 2017 č. 25C/68/2001-2 znalkyne Ing. Yvety Strhanovej, parcely reg. „C“ zodpovedajúce pôvodnej nehnuteľnosti zapísanej v pkn. vl. č. XXX ako parc. č. XXXX, teda novovytvorená parcela reg. C KN č. XXXX/XX vinica o výmere 62 m², parc. reg. C KN č. XXXX/XXX záhrada o výmere 53 m², každá parcela v podiele 5/45-ín k celku, patria do dedičstva po nebohej I. S., nar. XX. XX. XXXX, zomr. XX. XX. XXXX, naposledy bytom T. R., Y. X, lebo bola ich spoluvlastníčkou ku dňu svojej smrti. Geometrický plán znalkyne Ing. Yvety Strhanovej z 09. 10. 2017 č. 25C/68/2001-2 tvorí neoddeliteľnú súčasť tohto rozsudku.

II. Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku II. p o t v r d z u j e.

III. Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch III. a VI. p o t v r d z u j e.

IV. Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku IV. m e n í tak, že žalovaným 2/, 3/, 4/, 5/, 6/, 7/, 8/, 9/, 10/, 11/, 12/ a 13/, intervenientom 1/ a 2/ na strane žalovaných a V. S., nar. XX. XX. XXXX, bytom W., J. X a Z. S., nar. XX. XX. XXXX, bytom W., J. 1, voči žalobcom 1/ a 2/ nepriznáva náhradu trov konania.

V. Žiadna zo strán žalobcovia 1/ a 2/ vs žalovaný 1/ nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

VI. Žalovaným 2/, 3/, 4/, 5/, 6/, 7/, 8/, 9/, 10/, 11/, 12/ a 13/, intervenientom 1/ a 2/ na strane žalovaných voči žalobcom 1/ a 2/ nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1.1. Okresný súd Nitra (do 30. 06. 2016 ako súd prvého stupňa v zmysle § 9 ods. 1 OSP a od 01. 07. 2015 ako súd prvej inštancie alebo prvoinštančný súd podľa § 12 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) rozsudkom zo dňa 26. 10. 2017 č. k. 25C/68/2001-1325 určil, že žalobkyňa I. S., nar. XX. XX. XXXX, bytom T. R. Y. 2, je podielová spoluvlastníčka nehnuteľností v k. ú. T. R., obec T. R., okres T. k novovytvoreným parcelám podľa GP č. 25C/68/2001-2 zo dňa 09. 10. 2017 znalkyne Ing. Yvety Strhanovej ako parcely reg. „C“ zodpovedajúcej pôvodnej nehnuteľnosti, parc. PK č. XXXX zapísanej vo vložke č. XXX, teda novovytvorenej parcely registra C KN č. XXXX/XX vinica o výmere 105 m², parcely reg. „C“ KN č. XXXX/XXX, záhrada o výmere 66 m², ku každej parcele v podiele 5/45-ín k vzhľadom k celku a k novovytvoreným parcelám podľa GP č. 25C/68/2001-2 zo dňa 09. 10. 2017 znalkyne Ing. Yvety Strhanovej ako parcely reg. „C“ zodpovedajúcej pôvodnej nehnuteľnosti, parc. PK č. XXXX zapísanej vo vložke č. XXX, teda novovytvorenej parcely reg. C KN č. XXXX/XX vinica o výmere 62 m², parc. reg. C KN č. XXXX/XXX záhrada o výmere 53 m², ku každej parcele v podiele 5/45-ín k vzhľadom k celku s tým, že geometrický plán znalca Ing. Yvety Strhanovej zo dňa 09. 10. 2017 č. 25C/68/2001-2 tvorí neoddeliteľnú súčasť tohto rozsudku (I. výrok).

1.2. Vo zvyšku súd žalobu zamietol (II. výrok).

1.3. Žalovanému 1/ uložil povinnosť nahradiť trovy konania žalobkyne v celom rozsahu, ktorých výška bude vyčíslená samostatným uznesením (III. výrok).

1.4. Žalobkyňa je povinná nahradiť žalovaným 2/, 3/, 4/, 5/, 6/, 7/, 8/, 9/, 10/, 11/, 12/, 13/, intervenientom 1/ a 2/ a osobe V. S., nar. XX. XX. XXXX, bytom W., J. X a osobe Z. S., nar. XX. XX. XXXX, bytom W., J. 1, náhradu trov konania vo výške 50 %, ktorých výška bude určená samostatným uznesením (IV. výrok).

1.5. Osobe V.. D. D. DYNAMIK, stavebná firma, s miestom podnikania Nitra, Štúrova 22, IČO: 14 108 097 náhradu trov konania nepriznal (V. výrok).

1.6. O trovách štátu a trovách znalca Ing. Ivety Strhanovej rozhodol tak, že povinnosť na ich náhradu uložil žalovanému 1/ v celom rozsahu, ktorých výška bude určená samostatným uznesením (VI. výrok).

1.7. V záhlaví napadnutého rozsudku označil sporové strany podľa ich procesného postavenia, teda žalobkyňa a žalovaní, a keďže na strane žalovaných išlo o procesné spoločenstvo, na rozlíšenie ich označil ako žalovaných v 1./ až 13./ rade, avšak vzhľadom na to, že v Komentári Civilného sporového poriadku správne označenie v prípade procesného spoločenstva znie: „žalobca 1, žalobca 2/, atď.“, neodporúča sa označenie „žalobca v 1. rade, v 2. rade, atď.“ (Števček, M., Filová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol Civilný sporový poriadok. Komentár.Praha: C.H.Beck,2016, 814 s.), odvolací súd strany sporu v danej veci v prípade procesného spoločenstva na strane žalobcov i v prípade procesného spoločenstva na strane žalovaných označuje podľa uvedeného odporúčania v Komentári Civilného sporového poriadku.

2. Rozhodnutie vo veci samej súd prvej inštancie právne odôvodnil s poukazom na ustanovenia § 137 písm. c/, § 191 CSP, § 129 ods. 1, § 130 ods. 1, § 135a ods. 1, 4, § 132 ods. 1, § 134 ods. 1, § 460 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“ alebo „OZ“), § 56 ods. 1 písm. g/, § 63 zákona č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (ďalej len „Notársky poriadok“), § 116 ods. 1, § 145 zákona č. 141/1950 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Stredný občiansky zákonník“),

§ 5 ods. 1 - 3, § 28 ods. 1, § 31 ods. 1, 2, § 34 ods. 1, § 36 ods. 1, § 70 ods. 1, § 78 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností účinného v čase záznamu poslednej z notárskych zápisníc (ďalej len „Zákon o katastri nehnuteľností“), § 38 ods. 1 a § 39 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností účinného v čase začatia súdneho konania.

3.1. V odôvodnení rozsudku poukázal na to, že žalobkyňa sa písomne podanou žalobou z 15. 03. 2001 domáhala voči Ing. D. D. - DYNAMIK, stavebná firma, s miestom podnikania Nitra, Jelenecká 45 (ďalej len „pôvodný žalovaný“) určenia vlastníctva v podiele 5/45-ín k parcelám č. XXXX/X, XXXX/X, XXXX/XX v kat. úz. T. R., pričom po poslednej zmene žaloby sa domáhala určenia, že je podielová spoluvlastníčka nehnuteľností v k. ú. T. R., obec T. R., okres T. k novovytvoreným parcelám podľa GP č. 25C/68/2001-2 z 09. 10. 2017 znalkyne Ing. Yvety Strhanovej ako parcely reg. „C“ zodpovedajúcej pôvodnej nehnuteľnosti, parc. PK č. XXXX zapísanej vo vložke č. XXX, teda novovytvorenej parcely registra „C“ KN č. XXXX/XX vinica o výmere 105 m² (aktuálne totožnej novovytvorenej parcely č. XXXX/XX), parcely reg. „C“ KN č. XXXX/X vinica o výmere 181 m², parcely reg. „C“ KN č. XXXX/X, vinica o výmere 169 m², parcely reg. „C“ KN č. XXXX/XX, vinica o výmere 161 m², parcely reg. „C“ KN č. XXXX/XX, vinica o výmere 158 m², parcely reg. „C“ KN č. XXXX/XX, vinica o výmere 155 m², parcely reg. „C“ KN č. XXXX/XX, záhrada o výmere 135 m², parcely reg. „C“ KN č. XXXX/X, záhrada o výmere 39 m², parcely reg. „C“ KN č. XXXX/XXX, záhrada o výmere 66 m² (aktuálne totožnej novovytvorenej parcely č. XXXX/XXX), parcely reg. „C“ KN č. XXXX/XXX, ost. plocha o výmere 230 m², parcely reg. C KN č. XXXX/XXX, zast. plocha o výmere 39 m², parcely reg. „C“ KN č. XXXX/XXX, ost. plocha o výmere 152 m², parcely reg. „C“ KN č. XXXX/XXX, ost. plocha o výmere 174 m², parcely reg. „C“ KN č. XXXX/XXX, ost. plocha o výmere 189 m², ku každej parcele v podiele 5/45-ín vzhľadom k celku a k novovytvoreným parcelám podľa GP č. 25C/68/2001 zo dňa 28. 05. 2013 znalkyne Ing. Yvety Strhanovej ako parcely reg. „C“ zodpovedajúcej pôvodnej nehnuteľnosti, parc. PK č. XXXX zapísanej vo vložke č. XXX, teda novovytvorenej parcely reg. „C“ KN č. XXXX/XX vinica o výmere 62 m² (aktuálne totožnej novovytvorenej parcely č. XXXX/XX), parcely reg. „C“ KN č. XXXX/X vinica o výmere 93 m², parcely reg. „C“ KN č. XXXX/X vinica o výmere 61 m², parcely reg. „C“ KN č. XXXX/X zast. plocha o výmere 36 m², parcely reg. „C“ KN č. XXXX/XX vinica o výmere 105 m², parcely reg. „C“ KN č. XXXX/XX vinica o výmere 111 m², parcely reg. C KN č. XXXX/XX vinica o výmere 117 m², parcely reg. „C“ KN č. XXXX/XX záhrada o výmere 127 m², parcely reg. „C“ KN č. XXXX/XXX záhrada o výmere 53 m² (aktuálne totožnej novovytvorenej parcely č. XXXX/XXX), parcely reg. „C“ KN č. XXXX/XXX ost. plocha o výmere 226 m², parcely reg. „C“ KN č. XXXX/XXX ost. plocha o výmere 11 m², parcely reg. „C“ KN č. XXXX/XXX ost. plocha o výmere 33 m², parcely reg. „C“ KN č. XXXX/XXX zast. plocha o výmere 85 m², parcely reg. „C“ KN č. XXXX/XXX ost. plocha o výmere 147 m², parcely reg. C KN č. XXXX/XXX ost. plocha o výmere 168 m², ku každej parcele v podiele 5/45-ín vzhľadom k celku.

3.2. Žalobu odôvodnila tým, že na základe dedičského rozhodnutia D 668/74 zdedila po otcovi N. C. nehnuteľnosti prevažne užívané organizáciami. Z toho parcely XXXX a XXXX z pkv. XXX boli zahrnuté do žalovaných parciel. Jej otec mal na pôvodných parcelách podiel vo výške 5/45-ín, pričom ona k žiadnemu prevodu vlastníctva nedala súhlas.

4.1. Právna zástupkyňa pôvodnej žalobkyne (ďalej len „žalobkyňa“) uviedla, že v minulosti tieto parcely užívalo vojsko, ktoré malo právo užívania. Po „D“ konaní pôvodná žalobkyňa zisťovala, čo je s jej vlastníctvom a zistila, že predmetná pôda je evidovaná na žalovaného 1/ (pôvodne len žalovaného). Žalobkyňa svoj podiel nikomu neodpredávala, teda mala za to, že žalovaný jej podiel nadobudol neoprávnené. Nevedela sa vyjadriť k spôsobu nadobudnutia predmetných nehnuteľností osobami, ktoré mu nehnuteľnosti odpredali. Z. U. nadobudla svoj podiel, ktorý predala v 4/45-inách po I. na základe rozhodnutia D 3651/93, i keď v tomto konaní nie sú predmetné parcely uvádzané. Je tam len parcela č. XXXX/X, teda nie parcela č. XXXX/X. Zrejme prišlo k chybe pri zápise a vlastníctvo Z. U. nespochybňuje. Taktiež nespochybňuje vlastníctvo štátu, resp. Slovenského pozemkového fondu. C. Z. X. mala parcelu č. XXXX/XX nadobudnúť vydržaním od M. Q., ktorá podľa evidencie mala vlastníť 5/45-ín. Údajne užívala 37/90-ín od 1906 - 1947 a po nej dcéra R. X.. M. Q. užívala parcely do roku 1906, pretože následne tam bola strelnica a až do roku 1947 si žalobkyňa nerobila vlastnícky nárok, a ani si nemohla, keďže predmetné nehnuteľnosti zdedila až na základe D 668/74. Vložka 642 vznikla až 29. 09. 1912 prepisom spoluvlastníkov z vl. 22, preto si ju nemohli spoluvlastníci pred rokom 1906 rozdeliť. Čo sa týka súdneho konania 7C/82/86, žalobcami boli I. Q. a N. R. voči 32 žalovaným a medzi nimi bola žalobkyňa. Išlo o parc. XXXX a XXXX vložky XX.

4.2. Žalobkyňa pridržiavajúc sa podanej žaloby a vyjadrenia právnej zástupkyne uviedla, že si nepamätá, že by predmetné parcely užívala alebo jej otec. Užívalo ich vojsko, nevie odkedy, mohlo to byť po 2. svetovej vojne. Nevedela o tom, že by jej alebo niekomu inému vyplácalo vojsko za užívanie predmetných nehnuteľností. Od vojska vrátenie pôdy nežiadala. Vie, že iní žiadali. Vojsko už pôdu neužíva, preto to patrí opäť jej. V doplnenej výpovedi uviedla, že začala s pozemkami robiť, keď to predali p. Q. a p. K..

5.1. Súd prvej inštancie vypočul pôvodného žalovaného V. D. a jeho právneho zástupcu, právneho zástupcu (pôvodne) vedľajších účastníkov na strane žalovaných - Z. X. (pôvodne v 1. rade, teraz bez účastníckej pozície) a I. Q. (pôvodne v 2. rade, teraz bez účastníckej pozície), pôvodnú vedľajšiu účastníčku na strane (pôvodného) žalovaného (Z. X.), pôvodného vedľajšieho účastníka v 2. rade (I. Q.), pôvodného vedľajšieho účastníka v 3. rade na strane pôvodného žalovaného (D. N.), pôvodného vedľajšieho účastníka v 4. rade (W. N.), teraz intervenient v 1. rade), právneho zástupcu pôvodného vedľajšieho účastníka na strane žalovaného v 2. rade (V. U. N.), predtým pôvodne ako vedľajší účastník na strane odporcu v 5. rade), svedkyňu I. X., svedkyňu R. Y., svedkyňu Z. H. a svedkyňu R. Y..

5.2. Na návrh žalobkyne súd uznesením č. k. 25C/68/01 z 27. 10. 2004 do konania pribral vedľajších účastníkov 1/ Z. X., 2/ I. Q., 3/ D. N., 4/ W. N. a 5/ V. U. N.. Okrem výsluchu účastníkov a svedkov vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi.

6.1. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie a vo veci rozhodol rozsudkom č. k. 25C/68/2001-253, ktorým žalobu zamietol a rozhodol o trovách konania. Na odvolanie žalobkyne Krajský súd v Nitre uznesením č. k. 5Co/120/2006-302 zo dňa 29. 04. 2008 zrušil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie a vrátil vec na ďalšie konanie.

6.2. Uznesením č. k. 25C/68/2001-321 zo dňa 25. 08. 2008 súd pripustil vstup žalovaných 2/ DYNAMIK REAL, s.r.o., 3/ CO.R.E.ALL, s.r.o., 4/ I. S., 5/ J. S., bytom N. XX, T., 6/ I. V., bytom H. XX, T. a 7/ K. V..

6.3. Uznesením č. k. 25C/68/2001-503 zo dňa 21. 05. 2010 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre č. k. 9Co/237-238/2010-529 zo dňa 30. 08. 2010 súd pripustil vstup do konania ďalších subjektov na strane žalovaných, konkrétne 8/ V. I. U., 9/ V. F. U., 10/ M. N., 11/ V. Z. F. Y., 12/ V. D. I., 13/ V. Y. I., 14/ H. I., 5/ I. J., 16/ Z. J., 17/ V. Y. H., 18/ V. S. a 19/ Z. S.. Intervenient na strane žalovaného 2/ I. Q. zomrel dňa XX. XX. XXXX.

6.4. Uznesením č. k. 25C/68/2001-539 z 23. 11. 2010 súd konanie voči žalovanému 3/ CO.R.E.ALL s.r.o. zastavil. Intervenientka na strane žalovaných X/Z. X. dňa XX. XX. XXXX zomrela. Intervenient na strane žalovaných D. N. súdu oznámil (č.l. 791, 793), že nemá právny záujem na pokračovaní v konaní ako intervenient na strane žalovaných.

7. V konaní ustanovený znalec (uznesením č. k. 25C/68/2001-598 z 21. 06. 2011 v spojení s uznesením č. k. 25C/68/2001-638 z 24. 08. 2011) Ing. Yveta Strhanová, vyhotovila znalecký posudok č. 9/2013 zo dňa 29. 05. 2013, ktorý obsahuje geometrický plán na zameranie nehnuteľností nachádzajúcich sa v obci T. R., kat. úz. T. R., zapísaných v pozemkovej knihe vo vložke číslo 642 v časti majetková podstata ako parcela číslo XXXX a parcela číslo XXXX tak, ako zasahujú do pozemkov nachádzajúcich sa v obci T. R., katastrálne územie T. R., zapísaných v katastri nehnuteľností registra „C“ ako parcela číslo XXXX/X a parcela číslo XXXX/XXX na LV č. XXXX, parcela číslo XXXX/X na LV č. XXXX, parcela číslo XXXX/X a parcela číslo XXXX/X na LV č. XXXX, parcela číslo XXXX/X na LV č. XXXX, parcela číslo XXXX/X a parcela číslo XXXX/X na LV č. XXXX, parcela číslo XXXX/X na LV č. XXXX, parcela číslo XXXX/XX a parcela číslo XXXX/XXX na LV č. XXXX, parcela číslo XXXX/XX na LV č. XXXX a parcela číslo XXXX/XX na LV č. XXXX, a vytvorila pre každú parcelu zapísanú v katastri nehnuteľností registra „C“, samostatnú parcelu, ktorá zodpovedá spornej ploche tak, aby bol možný zápis do katastra nehnuteľností.

8. Po doplnení dokazovania súd prvej inštancie vo veci rozhodol rozsudkom č. k. 25C/68/2001-840 z 12. 06. 2014 tak, že určil spoluvlastnícke právo žalobkyne v podiele 5/45-ín vo vzťahu k novovytvoreným parcelám pôvodne žalovaných (v pôvodných radových účastníckych pozíciách 2/ až 16 /), pričom vo vzťahu k žalovaným 1/, 17/ a 18/ žalobu zamietol. Na odvolanie žalovaného 1/ (DYNAMIK REAL s.r.o., pôvodne žalovaný 2/), žalovaných 2/, 3/ a 6/ (I. S., V. S. a N., pôvodne žalovaní 3/, 4 a 9/), a pôvodne

žalovaných 7/ a 8/ (V.. U. a I.. U.), pôvodne vedľajšieho účastníka 2/ V.. U. N., Krajský (odvolací) súd v Nitre uznesením č. k. 5Co/84/2015-1037 z 26. 04. 2017 zrušil uvedený rozsudok v napadnutej vyhovujúcej časti a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

9. Súd prvej inštancie vychádzajúc so záverov odvolacieho súdu doplnil dokazovanie týkajúce sa dobrej viery pôvodného žalovaného V.. D. a tiež v poradí ďalších nadobúdateľov (DYNAMIK REAL s.r.o.) až po nadobúdateľov, ktorí sú aktuálne v pozícii strany tohto konania; vyhodnocoval kedy a akým spôsobom nadobúdateľa nadobudli vlastnícke právo, od koho predmetnú nehnuteľnosť kúpili, aký bol aktuálny stav vlastníctva zapísaného v katastri nehnuteľností, a či a kedy bola vyznačená poznámka, resp. plomba v katastri nehnuteľností. Súd pripustil aj doplnenie dokazovania na návrh strany žalobkyne výsluchom žalovaných, resp. ďalších navrhnutých (napr. osôb v procesnej pozícii svedka) tak, aby bol daný priestor nielen na zhodnotenie objektívnych okolností (vzhlľadom na všetky okolnosti) prípadu pri hodnotení dobrej viery dotknutých subjektov, ale aj na možnosť zhodnotenia prípadnej subjektívnej stránky, ktorá za určitých podmienok mohla objektívnu stránku hodnotenia dobrej viery pri nadobúdaní vlastníckeho práva modifikovať v neprospech dobrej viery.

10. Konštatoval, že predpokladom existencie naliehavého právneho záujmu na určení vlastníckeho práva žalobkyne je aktuálny stav vlastníckeho zápisu žalovaných v katastri nehnuteľností. Zo znaleckého posudku č. 9/2013 z 29. 05. 2013 znalkyne Ing. Yvety Strhanovej (č. I. 701) a aktuálnych výpisov z LV č. XXXX, č. XXXX, č. XXXX, č. XXXX, č. XXXX, č. XXXX, č. XXXX, č. XXXX, č. XXXX, č. XXXX a č. XXXX pre kat. úz. T. R., obec T. R. a vo výroku rozsudku uvedených parciel mal za preukázané, že pôvodne v žalobe uvedené parcely č. XXXX/X, XXXX/X, XXXX/XX v kat. úz. T. R., pôvodne zapísané vo vložke č. XXX ako parcely č. XXXX a XXXX, ku ktorým sa v rozsahu 5/45-ín podielového spoluvlastníctva žalobkyňa domáhala, boli nehnuteľnosťami, ku ktorým mali aktuálne vlastnícke právo zapísané žalovaní 1/ až 13/ (č. I. 581 - 591). Vo vzťahu k týmto žalovaným súd považoval žalobu o určení vlastníckeho s existenciou naliehavého právneho záujmu.

11. Z pripojeného dedičského spisu Štátneho notárstva v Nitre sp. zn. D 668/74 mal súd za preukázané, že N. C., nar. XX. XX. XXXX, zomrel dňa XX. XX. XXXX. Dedičstvo po tejto osobe bolo prejednané, pričom rozhodnutím Štátneho notárstva v Nitre č. k. D668/74-11 z 30. 04. 1974 v znení opravného uznesenia z 24. 03. 1974 bolo deklarované vlastníctvo žalobkyne, nadobudnuté smrťou N. C., okrem iných, aj k parcelám č. XXXX a XXXX pod B XX a XX v 5/45-inách zapísaných vo vložke č. 642. Z konania nevyplývala existencia žiadneho konania o vydanie vlastníctva (dedičstva) od neoprávneného dediča, alebo určenia vlastníckeho práva vo vzťahu k týmto nehnuteľnostiam, po tomto dedičskom prejednaní. Žalobkyňa sa stala smrťou N. C. vlastníčkou predmetných nehnuteľností. Predchádzajúce platí v prípade, ak pred obdobím dedičského prejednanja alebo následne po tomto období nenastala iná právna skutočnosť, ktorá pôvodného vlastníka, vlastníctva k predmetným nehnuteľnostiam zbavila. Touto inou právnou skutočnosťou môže byť tvrdené vydržanie nehnuteľností právnymi predchodcami žalovaných, resp. právnych predchodcov intervenientov.

12.1. Pôvodný žalovaný (V.. D., ktorého pozícia strany v konaní vo veci samej zanikla), voči ktorému pôvodne žaloba žalobkyne smerovala, odvodzoval svoje vlastníctvo k predmetným nehnuteľnostiam od kúpnych zmlúv (č. I. 15, 18, 21) z 10. 12. 1999 s predmetom predaja parc. č. XXXX/XX o výmere 2 228 m² ostatná plocha, kat. úz. T. R., zapísanej na LV č. XXXX, predávajúcimi boli Z. U., rod. X., nar. XX. XX. XXXX v podiele 4/45, Z. X., nar. XX. XX. XXXX v podiele 37/90 a I. Q., nar. XX. XX. XXXX v podiele 37/90), ďalej kúpnej zmluvy z 16. 12. 1999 s predmetom predaja parc. č. XXXX/X o výmere 535 m² trvalý trávnatý porast, kat. úz. T. R., zapísanej na LV č. XXXX, predávajúcou bola Z. N., rod. H., nar. XX. XX. XXXX v podiele 1/1 a kúpnu zmluvou zo dňa 20. 12. 1999, s predmetom predaja parc. č. XXXX/X o výmere 625 m² ostatná plocha, kat. úz. T. R., zapísanej na LV č. XXXX, predávajúcimi boli Z. U., rod. X., nar. XX. XX. XXXX v podiele 4/45 a I. Q., nar. XX. XX. XXXX v podiele 37/45, ktorými (a zápisom - vkladom do katastra nehnuteľností) mal nadobudnúť vlastnícke právo k uvedeným parcelám.

12.2. Pretože vlastníctvo pôvodného žalovaného k predmetným nehnuteľnostiam (od ktorého mohli odvodzovať svoje vlastnícke právo aktuálne žalovaní 1/ až 13/) mohlo byť nadobudnuté od vyššie uvedených predávajúcich, súd sa zaoberal ich vlastníctvom, ktoré podľa tvrdení pôvodných intervenientov (pôvodne vedľajších účastníkov), ďalej zo znaleckého posudku v znení dodatku a notárskej zápisnice (č. I. 63) spísanej notárom JUDr. Gabrielou Rehákovou, so sídlom v Nitre dňa 15. 05. 1998 - NZ 180/98 (N195/98) - ďalej len prvá notárska zápisnica, notárskej zápisnice (č. I. 64)

spísanej notárom JUDr. Gabrielou Rehákovou, so sídlom v Nitre dňa 29. 11. 1999 - NZ473/99 (N505/99) - ďalej len druhá notárska zápisnica a notárskej zápisnice (č. I. 199) spísanej notárom JUDr. Jarmilou Priesolovou - Kováčovou, so sídlom v Nitre dňa 06. 05. 1994 - ďalej len tretia notárska zápisnica, mali byť dôvodom pre existenciu vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam právnych predchodcov pôvodného žalovaného.

13. Keďže z obsahu prvej a druhej notárskej zápisnice vyplýva, že vyhlásenie osôb Z. X. a I. Q. smerovalo k vydržaniu, parc. č. XXXX/XX o výmere 2 228 m², ktorá vznikla zlúčením pôvodných parciel zapísaných na LV č. XXX (parc. č. XXXX/X o výmere 1328 m² a parc. č. XXXX/X o výmere 900 m², pôvodne zapísané vo vložke č. XXX ako parc. č. XXXX,XXXX) a z obsahu druhej notárskej zápisnice vyplýva, že vyhlásenie osoby I. Q. smerovalo k vydržaniu parc. č. XXXX/X o výmere 625 m² zapísanej na LV č. XXX, pôvodne vedenej vo vložke č. XXX, týkajúcej sa okrem iných aj vlastníctva pod bodom B13 a B15 a z obsahu vyhlásenia osoby Z. N. vyplýva, že smerovalo k vydržaniu k parc. č. XXXX/X o výmere 535 m² v celosti, podľa podmienok pre vydržanie vlastníckeho práva podľa § 116 stredného OZ a v prípade tretej notárskej zápisnice aj Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb., potom predpokladom „perfektnej“ notárskej zápisnice so zákonnými obsahovými náležitosťami vyhlásenia mali byť obligatórnou súčasťou obsahu uvedených notárskych zápisníc nasledovné náležitosti: vyhlásenie účastníka k zákonom ustanoveným podmienkam vydržania (najmä) o okolnostiach, dobe a nepretržitosti držby nehnuteľnosti a dôkazy, ktoré boli notárovi predložené na potvrdenie osvedčovaných skutočností. Fakultatívnymi vyhláseniami v notárskej zápisnici o vydržaní (v čase spisovania prvej a druhej notárskej zápisnice) bolo vyhlásenie dotknutého vlastníka nehnuteľnosti a obecného úradu, v obvode ktorého je nehnuteľnosť, že nemá k vzniku uvedeného práva občana výhrady.

14. Prvoinštančný súd uviedol, že vlastnícke právo nadobudnuté vydržaním - originárnym spôsobom, ipso facto splnením podmienok vydržania, možno podľa právneho poriadku deklarováť rozhodnutím súdu v konaní o určenie vlastníckeho práva a tiež vyhlásením a spísaním notárskej zápisnice podľa notárskeho poriadku (§ 63). Odhliadnuc od toho, že po spoločenskej skúsenosti s praxou pri spisovaní notárskych osvedčení o vydržaní, notársky poriadok novelou - zákonom č. 397/2000 Z. z. výrazne sprísnil podmienky, resp. obsahové náležitosti vyhlásenia v notárskej zápisnici o vydržaní, pričom z fakultatívneho vyjadrenia sa „dotknutých“ osôb sa ako podmienka zaviedlo obligatórne vyjadrenie týchto osôb, súd ďalej poukazuje na skutočnosť, že nemožno spochybníť kvalitu „dôkaznosti“, ktorá je pre úspešné určenie vlastníckeho práva v súdnom konaní súdom vyžadovaná, v porovnaní s vydaním osvedčenia o vydržaní v notárskej zápisnici, ktorú spisuje notár, dodržiujúc zákonný postup podľa notárskeho poriadku.

15. Zo záverov znaleckého posudku znalkyne Ing. Yvety Strhanovej č. 9/2013 z 29. 05. 2013 (č. I. 701) v spojení s geometrickým plánom č. 25/68/2001 vyplýva (č. I. 25 znaleckého posudku), že pôvodnej nehnuteľnosti parc. č. XXXX a č. XXXX zapísanej v pkn. vl. XXX zodpovedajú novovytvorené parcely reg. „C“ KN tak, ako sú ako parcely žiadané žalobou žalobkyne a tiež z neho vyplýva, že aktuálnemu zapísanému vlastníckemu stavu predchádzali zmeny zapísaného vlastníctva v dôsledku vykonaných záznamov na podklade osvedčenia o vydržaní - notárskej zápisnice č. 171/94 (strana 2 posudku), notárskej zápisnice č. 180/98 (strana 5 posudku) a notárskej zápisnice č. 473/99 (strana 6. posudku). Pokiaľ bolo osvedčované vlastnícke právo nadobudnuté vydržaním notárskou zápisnicou, potom dotknuté časti (podiele) pôvodných parciel pkn. vl. XXX parc. č. XXXX a XXXX boli dotknuté všetkými uvedenými notárskymi zápisnicami, preto bolo na mieste posudzovať ich z hľadísk, ktoré súd uviedol. Ďalej mal z neho za preukázané, že v prospech žalobkyne bol vykonaný prvý zápis vlastníckych práv na LV č. XXX pod číslom zmeny XX/XXXX (päťdesiata deviatá listina zapísaná do evidencie nehnuteľností v roku 1975). Zápis vlastníckych práv bol vykonaný k parcelám č. XXXX/X pasienok o výmere 625 m² a XXXX/X pasienok o výmere 535 m² na podklade dedičstva D 668/74 (pkn. vl. č. XXX pod B 13,15 v podiele 5/45 - parcely č. XXXX, XXXX). Zvyšok pôvodných parciel zostal zapísaný v listine ako združené parcely, pretože do reg. „E“ KN (register pôvodných parciel) sa zapisovalo až po 01. 01. 1993. Pôvodné nehnuteľnosti sa dopísali na LV č. XXX pod číslom zmeny 34/1997 pri D 3651/93 na podklade identifikácie ako parcely reg. „E“ KN č. XXXX/X ost. plocha o výmere 1328 m² a XXXX/X ost. plocha o výmere 900 m². V prospech žalovaných (resp. ich právnych predchodcov) bol vykonaný prvý zápis vlastníckych práv na LV č. XXXX pod číslom zmeny 44/1994 (štyridsiata štvrtá listina zapísaná do katastra nehnuteľností v roku 1994). Zápis vlastníckych práv bol vykonaný k parcele č. XXXX/X trvalý tráv. porast o výmere 535 m² na podklade osvedčenia NZ 171/94, Z 1680/94. Pod číslom zmeny 96/1998 bola na LV č. XXXX na podklade osvedčenia N 195/98, NZ 180/98, Z 2351/98 zapísaná parcela reg. „C“

KN č. n XX/XX ost. plocha o výmere 2228 m² (vytvorená z parciel reg. E KN č. XXXX/X ost. plocha o výmere 1328 m² a 1093/1 ost. plocha o výmere 900 m²). Pod číslom zmeny 184/1999 bola na LV č. XXXX na podklade osvedčenia N 505/99, NZ 473/99, Z 5547/99 zapísaná parcela reg. „C“ KN č. XXXX/X trvalý tráv. porast o výmere 625 m². Rozdiel vo výmerách pôvodných parciel č. XXXX a č. XXXX zapísaných v pkn. vl. č. XXX k parcelám XXXX/X, č. XXXX/X a č. XXXX/XX nastal v dôsledku nového zamerania.

16.1. Prvoinštančný súd ďalej poukázal na notársku zápisnicu napísanú dňa 15. 05. 1998 č. NZ180/98, N195/98, notársku zápisnicu napísanú dňa 29. 11. 1999 č. NZ473/99, N505/99 a notársku zápisnicu napísanú dňa 06. 05. 1994 č. 171/94. Z obsahu notárskych zápisníc mal za to, že vyhlásenie uskutočnené v notárskych zápisniciach nezodpovedá zákonnej požiadavke na vyhlásenie účastníka k zákonom ustanoveným podmienkam vydržania (najmä) o okolnostiach, dobe a nepretržitosti držby nehnuteľnosti (§ 63 notárskeho poriadku). Pri takejto notárskej zápisnici sa nemožno uspokojiť s neurčitými, resp. neúplnými vyhláseniami, ktoré nemožno neskôr v prípadnom spore o vlastníctvo nehnuteľností majúcich sa vydržať riadne „preskúmať“. Súd neposudzoval notársku zápisnicu ako právny úkon, posudzoval ju však z pohľadu obsahových náležitostí s tým, že pokiaľ možno konštatovať neurčitosť alebo prílišnú vágnosť vyhlásenia, nemožno hovoriť o splnení obsahovej náležitosti podmienky vydržania, ku ktorému vyhlásenie smerovalo. Problémom by mohla byť aj teoretická existencia dvoch vyhlásení dvoch rozdielnych osôb k tomu istému predmetu vydržania z toho istého „obdobia“, ktoré môžu byť odlišné a neúplné z pohľadu § 56 Zákona o notároch. Kvalita vyhlásenia v notárskej zápisnici osvedčujúcej nadobudnutie vlastníckeho práva vydržaním musí byť určitá a pre 3. osobu „čitateľná“ spôsobom, ktorý umožní dotknutej osobe účinne sa domáhať vlastníckeho práva.

16.2. Vzhľadom na uvedené súd dospel k záveru, že sa nemožno účinne žalobkyňou dovolávať nepravdivosti vo vyhlásení tvrdených skutočností, ktoré sú vágne, všeobecné a neurčité, resp. takých, ktoré v dôsledku uvedených nedostatkov spôsobujú absenciu vyhlásení k zákonom ustanoveným podmienkam vydržania, ktoré sú zároveň obsahovou náležitosťou vyhlásenia. Vyhlásenie v notárskej zápisnici nemožno považovať za právny úkon, možno však posudzovať obsahovú náležitosť vyhlásenia.

17. Keďže žalovaní (aj ich právni predchodcovia) z pozitívneho vymedzenia vyhlásení v notárskych zápisniciach dostatočne nepreukázali nadobudnutie vlastníctva vydržaním u svojich právnych predchodcov, bolo potrebné zisťovať, či z konania vyplynulo, resp. strany sporu odvíjajúce svoje vlastníctvo v súdnom konaní preukázali existenciu skutočností spôsobujúcich nadobudnutie vlastníckeho práva vydržaním ich právnych predchodcov. Hoci z hľadiska hospodárnosti v konaní, záväzného právneho názoru odvolacieho súdu vysloveného v ostatnom zrušujúcom uznesení a aktuálnej judikatúre prelamujúcej zásadu nemo plus iuris, by sa zrejme stačilo zamerať na existenciu dobrej viery vždy u posledných vlastníkov (ktorí sú zároveň stranami sporu), avšak pre viacnásobné scudzovanie nehnuteľností bolo potrebné sa zaoberať (u niektorých) aj existenciou vlastníckej nadobúdacej podstaty ich právnych predchodcov. Z toho dôvodu súd zopakoval argumentáciu o neexistencii tvrdeného vydržania osôb podľa notárskych zápisníc.

18.1. Z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že v pozemno-knižnej vložke číslo XXX kat. úz. T. R. bol ako podielový spoluvlastník v podiele 5/45-ín k parcelám XXXX a XXXX vedený N. C. a v uvedenej pozemno-knižnej vložke boli vedení aj vedľajší účastníci, resp. ich právni predchodcovia (č. l. 3 - 5). Evidencia vlastníckych vzťahov k sporným nehnuteľnostiam sa dotýkala žalobkyne aj právnych predchodcov žalovaných. Tieto parcely spolu susedili a mali charakter rovnobežne susediacich obdĺžnikových parciel s úzkym profilom. Takýto charakter mali sporné nehnuteľnosti až do roku 1993. Z vyjadrenia Z. X. a I. Q. (č. l. 49, 51), stanoviska OUM z 01. 12. 1998 (č. l. 68), informácie Úradu pre správu nehnuteľného majetku a výstavbu MO SR z 27. 11. 2011 (č. l. 109) a výpovede svedkyne I. X. (č. l. 221), resp. aj Z. H. mal súd za preukázané, že na pôvodnej parcele č. XXXX/XX zapísanej na LV č. XXXX (pôvodne z časti išlo o parcely č. XXXX a č. XXXX vl. XXX) bola v roku 1906 vystavaná a existovala poľná strelnica a areál strelnice bol reálne využívaný vojskom do obdobia konca 80-tych rokov, resp. začiatku 90-tych rokov. Fakticky však areál strelnice existoval aj v období do konca 90-tych rokov. Zo záznamových listín (č. l. 69 - 70) mal súd za preukázané, že v roku 1933 bolo zo strany vojenského veliteľstva aj D. C. a D.. Q. a dedičom ako majiteľom nehnuteľností parc. č. XXXX a č. XXXX vo vl. 642 vyplatené nájomné. G. Q. mal vyplatené nájomné za pozemky pre poľnú strelnicu aj za obdobie rokov 1919 - 1924. Uvedené listiny síce preukazujú skutočnosť, že za určité obdobie v nich uvedené osoby poberali nájomné za pozemky z areálu strelnice, tento dôkaz však hovorí len to, že tieto

osoby boli považované za vlastníkov (spoluvlastníkov), pričom na týchto listinách neboli jednoznačne a hodnoverne označené konkrétne výmery pozemkov ktorých sa to týka. Navyše neexistencia poradového zápisu kohokoľvek iného nemôže mať za následok, že na tomto iného sa hľadelo ako na nevlastníka (podielového).

18.2. Z výpovedí svedkov a účastníkov (Z. X. č. I. 235) mal súd za to, že od obdobia vystavania strelnice na parcelách č. XXXX a č. XXXX vl. XXX až do začiatku 90-tych rokov v areáli strelnice nikto (okrem vojska) nemohol tieto parcely využívať ako svoje vlastné. Areál strelnice po 2. svetovej vojne chodieval kosiť manžel Z. X. (po povolení čatára - správcu areálu). Z výpovedí svedkyň X., Y. a H. (č. I. 221-223) mal súd za preukázané, že na parcelách č. XXXX a č. XXXX zapísaných v pkv. č. XXX, ktoré boli naľavo od bývalej budovy strelnice až hore k ceste k lesu v období od roku 1940 (keď bola svedkyňa I. X. malá) do obdobia rokov 1953 - 1954 tieto parcely využívali viaceré osoby, napr. X. Q. a S. Q.. G. H. bez príbuzenského vzťahu k účastníkom si pamätala, že G. Q. tam mal veľký podiel. Súd mal z výpovede svedkov za preukázané, že tam chodievali aj iné osoby, napr. pán, ktorý tam pásol somáre, ktorý nemal žiadny vlastnícky vzťah k parcelám alebo ich užívali aj iní na pasenie dobytka. Kosiť tam chodil aj pán C. a pán W. Q.. Kosili raz užší pás trávy, niekedy širší a nebol vždy na rovnakom mieste. Právni predchodcovia I. Q. mohli užívať časti týchto parciel situovaných mimo areálu strelnice a tiež tam v určitom období (začiatok 50-tych rokov) mohli mať vysadené aj jahody, tak ako uviedol I. Q., (č. I. 156 - 157). Po roku 1954 tam nechodil nikto.

19.1. Zo znaleckého posudku č. 9/2013 mal súd za preukázané, že aktuálnemu vlastníckemu stavu žalovaných 2/ - 16/ predchádzali okrem uvedených notárskych zápisníc osvedčujúcich vydržanie, iba zmeny vlastníctva na podklade scudzovacích právnych titulov (kúpnych zmlúv) a na základe dedičstva, preto ak žalovaní neodvodzujú, alebo odvodzujú neúspešne svoj vlastnícky vzťah k tým ktorým parcelám, potom nemohli nadobudnúť viacej práv ako mal ich právny predchodca a bolo na nich, aby vlastníctvo k parcelám v žalovanom spoluvlastníckom podiele preukázali.

19.2. Tvrdenie v prvej notárskej zápisnici (č. I. 63), ktoré podporovali žalovaní v konaní, že predchodkyňa I. Q. a Z. X., I. Q. nadobudla niekedy v roku 1914 sporné nehnuteľnosti - parc. č. XXXX/XX o výmere 2 228 m² (zlúčené parcely č. XXXX/X o výmere 1328 m² a č. XXXX/X o výmere 900 m²) zamerané geometrickým plánom č. XXXXXXXX-XX/XX z 04. 05. 1998 (strana 67 ZP č. 9/2013) výmenou s pôvodným vlastníkom G. Q. neboli zo strany žalovaných preukázané. Táto skutočnosť bola značne spochybnená tým, že v uvedenom čase bol podľa záznamu v pkn. vl. č. XXX (č. I. 3) G. Q. maloletý a poznámka o maloletosti bola vymazaná 30. 12. 1920, čo samo o sebe nemusí byť spochybňujúci dôvod nepreukázanej výmeny pozemkov, avšak v spojitosti s tým, že podľa záznamov v uvedenej vložke tento v roku 1922 odkúpil aj podiely I. a Z. Q. (poradové číslo 19., 22, 25 vl. č. 642) z toho dôvodu mal súd za to, že vyhlásenie, ktorým právny predchodca I. Q., nar. v r. XXXX a Z. X., nar. v r. XXXX, I. Q. mala nehnuteľnosti vymeniť za nepreukázané a nezaložené na pravde. V pkn. vl. č. XXX bol ešte dňa 11. 08. 1958 vykonaný v poradí 41 záznam k skutočnostiam vzťahujúcim sa k predmetnej vložke a podielom k nehnuteľnostiam, čím možno nepriamo s podporou už uvedeného odvodiť, že v iných prípadoch nakladania s majetkovou podstatou existoval záujem dotknutých spoluvlastníkov na vyznačení zmien vo vložke, pričom výmena pozemkov, zohľadňujúc vtedajší charakter zápisov do pozemkovej knihy, nebola zo strany (predchodcov) žalovaných v pozemkovej knihe zapísaním realizovaná, ale ani výmena pozemkov nebola preukázaná.

19.3. Žalovaní nepreukázali ani skutočnosť dobromyseľného a nepretržitého možného následného užívania sporných parciel I. Q. v období pred rokom 1906 na základe reálnej delby a skutočnosti vydržania podľa obyčajového práva (po dobu 32 rokov), pretože právne vzťahy boli vyznačené z pkn. vl. č. XX do vl. č. XXX, v ktorej Z. X. a I. Q. (č. I. 50 - 51) tvrdení odlišný vlastnícky rozsah (zmena) v prospech I. Q. inak vo vl. č. XXX vyznačený nebol. Súd nevidel relevantný súvis tak, ako tvrdil I. Q. (č. I. 53), že sa v prospech žalobkyne „zriekol“ spoluvlastníckeho podielu k parcele č. XXXX zapísanej vo vložke č. XX, k skutočnostiam ohľadne výmeny parciel s inými pozemno-knižnými vlastníkmi.

20.1. Žalovaní nepreukázali dobromyseľné a nepretržité následné užívanie sporných parciel I. Q. v období od roku 1914 až do začiatku 50. rokov a tiež dobromyseľné užívanie I. Q. a Z. X. od roku 1950, pretože sporné parcely mimo areálu strelnice boli užívané viacerými osobami nie vždy na rovnakom mieste a nie v rovnakom rozsahu, pričom k predmetným nehnuteľnostiam existoval aj viacnásobný spoluvlastnícky vzťah.

20.2. Žalovaní nepreukázali, že došlo z ich strany k udalosti, ktorá u nich mohla odôvodnene vyvolať presvedčenie o vlastníctve k celej nehnuteľnosti, resp. k podielu 37/90, a aj keby skutočnosť popisovaného užívania preukázali, nemohli byť dobromyseľní. Okolnosť dobromyseľnosti nepodporila ani vedomosť I. Q. o existencii jeho spoluvlastníckeho podielu 5/45-ín k parc. č. XXXX, ku ktorej vydaniu žiadal posádkovú správu, čo vyplýva z nedatovanej výzvy (č. I. 66). Navyše na časti parcely osvedčovanej č. XXXX/XX sa nachádzal aj areál budovy strelnice, ktorá zasahovala do pôvodných parciel. I. Q. na pojednávaní uviedol, že si nepamätá, že by niekto v areáli strelnice pozemky užíval. Skutočnosť, že v období od roku 1906 do konca 90 rokov, reálne, ale najmä nie dobromyseľne (že mu vec vlastnícky patrí) nemohol nik užívať areál poľnej strelnice, z dôvodu že tento bol využívaný vojskom, spôsobuje vážnu pochybnosť o pravdivosti tvrdení uvedených v notárskej zápisnici NZ180/98, N 195/98. To, že areál strelnice chodieval kosiť aj manžel Z. X., po súhlase správcu areálu, je dôkazom, že túto nemohol oprávnené inak kosiť a nemohol byť ani dobromyseľný, že mu táto časť nehnuteľnosti v areáli strelnice patrí, a to ani nie v podiele 37/90.

20.3. Žalovaní, resp. ich právni predchodcovia nepreukázali pravdivosť tvrdených (tiež v zápisnici vyhlásených) skutočností o užívaní, ani dobromyseľnosť pri vstupe a pretrvávajúci tvrdení držby ako predpoklad vydržania. Obdobne možno vyššie uvedené konštatovať vo vzťahu k preukazovaniu nadobudnutia vlastníckeho práva vydržaním parcely č. XXXX/X zapísanej na LV č. XXX, ktoré v konaní pred súdom (a tiež vyhlásenie v notárskej zápisnici NZ 473/99, N 505/99) vychádzajú z toho, že boli darované I. Q. jeho otcom a starou matkou I. Q., ktorá ich nadobudla zámenou od ostatných pozemko-knižných spoluvlastníkov. Žalovaní, resp. ich právni predchodcovia (intervenienti), neprodukovali dôkazy, z ktorých by bolo možné súdom ustáliť existenciu skutočností spôsobujúcich vydržanie v prospech (právnych predchodcov) žalovaných.

21. V konaní nebolo tvrdené (zistené), kedy mal I. Q. nadobudnúť predmetné parcely od svojho otca a starej matky, okrem v zápisnici vyhlásenej skutočnosti, že od roku 1947 tieto nehnuteľnosti užíva. Skutočnosť, že si nikto nerobil nároky voči nemu, môže byť síce dôkazom o nerušenosti držby, avšak tá nehovorí nič o jej oprávnenosti pri vstupe a trvaní, ktorá preukázaná nebola. Súd nemohol mať z vykonaného dokazovania za preukázané nadobudnutie parc. č. XXXX/X o výmere 535 m² v celosti zapísanej na LV č. XXX vydržaním právnou predchodkyňou žalovaných Z. N., pretože v konaní neboli reálne tvrdené a preukázané skutočnosti týkajúce sa okolností, za ktorých malo prísť k vydržaniu. Podľa názoru súdu tvrdenia (uvedené v notárskej zápisnici NZ171/94), ktoré v konaní zopakoval V. U. N., že Z. N. odvodzovala svoje vlastníctvo od daru svojho otca a od rodinného rozdelenia v roku 1978 a od tejto doby si rátała vydržaciú lehotu, pričom v tejto nebola nikým rušená, ani jej vlastníctvo nebolo nijak spochybňované, neboli spôsobilé ani len uvažovať o vydržaní, pretože neuviedla, akú časť a ktoré nehnuteľnosti (v časti, či vcelku) nadobudla darom od svojho otca N. H.. Absentujú relevantné a dokázané okolnosti k tvrdenej rodinnej delbe z roku 1978 v prospech detí (ktoré dostalo koľko).

22. V súvislosti s tvrdeným darom v roku 1978 neboli predložené dôkazy a ani ohľadom následnej oprávnenosti držby, najmä za situácie, že dôkazná situácia z mladšieho obdobia po roku 1978 mohla byť priaznivejšia v porovnaní so starším obdobím. Na poslednom pojednávaní predložený dôkazný prostriedok - prehlásenie osoby V. C. M. z 14. 09. 2011 (č. I. 826) nijako nepodporilo okolnosti týkajúce sa dobrej viery Z. N. v otázke vstupu do držby spornej nehnuteľnosti, otázky rodinnej delby pozemkov a daru od otca H. a jeho výmeny s inými spoluvlastníkmi. Z prehlásenia nevyplýva o aký konkrétny pozemok ide. Z konania nevyplývajú žiadne iné tvrdené a preukázané skutočnosti, ktoré boli spôsobilé pre konštatovanie vydržania ani pokiaľ ide o vydržanie do roku 1950, pre ktoré bola potrebná 32 ročná vydržacia doba, ale tiež nie (započítateľné) vydržanie podľa stredného občianskeho zákonníka po roku 1950, resp. v prípade Z. N. podľa zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka.

23. Záverom súd uviedol, že dňa 14. 03. 1974 zomrel N. C., nar. XX. XX. XXXX a podľa delačného systému dedenia nadobudli dedičia poručiťľa podiel na parcelách 1092 a 1093 v pkn. vl. 642 v 5/45-ínach v kat. úz. T. R.. Ustálenie dedičov bolo osvedčené dedičským rozhodnutím D 668/74-11 z 30. 04. 1974, právoplatným dňa 26. 03. 1975, podľa ktorého pôvodné parcely dedila žalobkyňa. Vzhľadom k zásade, že nikto nemôže previesť na iného viacej práv než sám má, potom právni nástupcovia (v poslednom rade aktuálni vlastníci sporných parciel uvedených vo výroku) nemohli nadobudnúť (spolu) vlastnícke právo v žalovanom podiele od osôb, ktorých (spolu) vlastnícke právo bolo v katastri nehnuteľností zapísané na základe nulitných notárskych zápisníc o vydržaní a v konaní osoby

tvrdiace (a ich právni predchodcovia) nadobudnutie týchto nehnuteľností vydržaním svoj vlastnícky vzťah nepreukázali. Právni nástupcovia (poslednom rade aktuálni vlastníci sporných parciel) nemohli teda nadobudnúť (spolu)vlastnícke právo v žalovanom podiele od osôb, ktorých (spolu)vlastnícke právo bolo v katastri nehnuteľností zapísané z podstaty nadobúdania od vlastníka, avšak nadobudnúť vlastníctvo mohli ako nadobúdatelia v dobrej viere.

24. Pokiaľ ide o pre vec rozhodujúce skutočnosti prvoinštančný súd konštatoval, že v prípade ak súd vyhodnotil u ktoréhokoľvek predchodcu vlastníckeho práva (režazenie právneho nástupníctva) nadobudnutie vlastníckeho práva v dobrej viere od nevlastníka, u ďalších nadobúdateľov tej ktorej parcely bude potrebné konštatovať nadobudnutie vlastníctva od vlastníka, bez potreby ďalšieho skúmania dobrej viery pri nadobúdaní vlastníckeho práva.

25. Zo znaleckého a posudku č. 9/2013 a predložených zmlúv súd zistil, že pôvodne vedená vlastníčka v evidencii nehnuteľností na LV č. XXX bola žalobkyňa, išlo o parcelu č. XXXX/X pasienok o výmere 625 m² a parcelu č. XXXX/X pasienok o výmere 535 m², na základe číslo zmeny 59/1975 - Dedičstvo D 668/74. Následne na základe - číslo zmeny 44/1994 - Osvedčenie NZ 171/94, Z 1680/94 bola v katastri nehnuteľností zapísaná vlastníčka Z. N. v celosti, pre parcelu reg. „C“ KN č. XXXX/X trv. tráv. porast 535 m². Na základe zmeny č. 34/1997 - dedičstvo D 3651/93, D/not. 883/94, Z 983/97 po poručiteľke I. X. dedila aj žalobkyňa parcela reg. „E“ KN č. XXXX/X ost. plocha o výmere 1328 m² a parcela reg. „E“ KN č. XXXX/X ost. plocha o výmere 900 m² v podiele 5/45 k celku. Na základe zmeny č. XX/XXXX - Osvedčenie N 195/98, NZ 180/98, Z 2351/98 boli zapísané notársky osvedčené nadobúdanie vl. práva k parcele č. parcela reg. „E“ KN č. XXXX/X ost. plocha o výmere 1328 m² a parcela reg. „E“ KN č. XXXX/X ost. plocha o výmere 900 m² so zmenou (zlúčením) v parcele parcela reg. „C“ KN č. XXXX/XX ost. plocha o výmere 2228 m² so zapísaným vlastníctvom osôb Z. X. v podiele 37/90 k celku a I. Q. v podiele 37/90 k celku so zánikom vlastníckeho zápisu žalobkyne. Na základe zmeny č. 184/1999 - Osvedčenie N 505/99, NZ 473/99, Z 5547/99 nadobudol parcelu reg. „C“ KN č. XXXX/X trvalý tráv. porast o výmere 625 m² I. Q. v podiele 37/45 k celku so zánikom vlastníckeho zápisu v prospech žalobkyne. Teda pôvodný v evidencii nehnuteľností, resp. v katastri nehnuteľností zapísaný podielový vlastnícky vzťah žalobkyne k pôvodným parcelám XXXX/X, XXXX/X, XXXX/XX (XXXX/X, XXXX/X) zapísané vo vlastníctve žalobkyne v podiele 5/45 k celku zanikol nahradením zápisu vlastníckeho práva k vydržiteľom, a to Z. N., Z. X., I. Q. a Z. U. na základe osvedčení o vydržaní vlastníckeho práva.

26. Následne prišlo k prevádzaniu vlastníckeho práva postupne na základe zmeny katastri č. XX/XXXX - Kúpna zmluva V 30/2000, parcely reg. C KN č. XXXX/X trv. tráv. porast o výmere 535 m² v celosti, na základe zmeny č. 20/2000 - Kúpna zmluva V 31/2000, parcely reg. „C“ KN č. XXXX/X trvalý tráv. porast o výmere 625 m² v podiele 41/45 k celku, na základe zmeny v katastri č. XX/XXXX - Kúpna zmluva V XX/XXXX, parcela reg. C KN č. XXXX/XX ost. plocha o výmere 2228 m² na pôvodného žalovaného V.. D. D. DYNAMIK, STAVEBNÁ FIRMA.

27. Dňa 15. 03. 2001 bolo začaté súdne konanie žalobkyne proti pôvodnému žalovanému V.. D.. Pôvodný žalovaný V.. D. odkúpil aj ďalšie podiely k parcelám od SPF Bratislava, ktoré aj so zvyšnými parcelami nadobudnutými od SPF boli geometrickým plánom č. XXXXXXXX-XXX/XXXX rozparcelované. Na základe kúpnej zmluvy, povolenej vkladom katastra V 6364/2006, bolo prevádzané zapísané vlastnícke právo k parcele č. KN č. XXXX/X vinica o výmere 621 m², č. XXXX/X vinica o výmere 621 m², č. XXXX/X vinica o výmere 515 m², č. XXXX/X záhrada o výmere 621 m², č. XXXX/X vinica o výmere 621 m², č. XXXX/X vinica o výmere 621 m², č. XXXX/X vinica o výmere 621 m², č. XXXX/XX ost. plocha o výmere 932 m², č. XXXX/XX ost. plocha o výmere 932 m², č. XXXX/XX ost. plocha o výmere 763 m², č. XXXX/XX záhrada o výmere 763 m², 1132/151 záhrada o výmere 332 m², na nadobúdateľa DYNAMIK REAL s.r.o., pričom uvedená parc. č. XXXX/X vinica o výmere 621 m² bola zároveň prevedená na základe kúpnej zmluvy povolenej vkladom V 1497/2007 na žalovaných 2/ a 3/ S. a S.. Následne bola obchodnou spoločnosťou DYNAMIK REAL s.r.o., kúpnu zmluvou prevádzanou a zavkladovanou pod č. V 1533/2007 prevádzaná parc. č. XXXX/X na osobu V.. U. N. a J. N., na základe kúpnej zmluvy zavkladovanej pod č. V 1532/2007 prevádzaná parc. č. XXXX/X na osobu M. N., na základe kúpnej zmluvy zavkladovanej pod č. V 1495/2007 prevádzaná parc. č. XXXX/X na osoby I. V. a K. V., na základe kúpnej zmluvy zavkladovanej pod č. V 1534/2007 z vyčleňovanej parcely č. XXXX/X (rozdelenej na parcely č. XXXX/X a XXXX/X) bola prevádzaná parcela č. XXXX/X na osoby I. V. a K. V., na základe kúpnej zmluvy zavkladovanej pod č. V 1610/2007 po vyčlenení nových parciel na pôvodných parcelách č. XXXX/XX, XXXX,XXX, XXXX/XX a XXXX/XXX na novovzniknutú parcelu XXXX/

XX, ktorá bola prevádzaná na osobu H. I., na základe kúpnej zmluvy zavkladovanej pod č. V XXXX/XXXX prevádzaná par. č. XXXX/XX na osoby I. J. a Z. J., na základe kúpnej zmluvy zavkladovanej pod č. V 3262/2007 parcela č. XXXX/XX prevádzaná na osoby V. S. a Z. S., na základe kúpnej zmluvy zavkladovanej pod č. V 3261/2007 bola prevádzaná parcela č. XXXX/X na osobu F. Y., na základe kúpnej zmluvy zavkladovanej pod č. V 3898/2007 bola prevádzaná parcela č. XXXX/X na osoby U. a S. (U.), na základe kúpnej zmluvy zavkladovanej pod č. V 3530/2007 bola prevádzaná parcela č. XXXX/XX na obchodnú spoločnosť CO.R.E.ALL s.r.o.

28. Následne na základe darovacej zmluvy zavkladovanej pod č. V 961/2009 bola prevádzaná parcela č. XXXX/X (z osôb U. N. a J. N.) na osobu M. N.. Na základe kúpnej zmluvy zavkladovanej pod č. V 7073/2009 bola prevádzaná z obchodnej spoločnosti CO.RE.ALL s.r.o. parcela č. XXXX/XX na osobu R. D. a následne na základe kúpnej zmluvy zavkladovanej pod č. V 7353/2009 bola uvedená parcela prevedená na osobu V. Y. H..

29.1. Na základe dohody o bezodplatnom prevode vl. práva a vrátení kúpnej ceny zavkladovanej pod č. V 763/12 bola parcela, patriaca p. S. a p. S. č. XXXX/XX prevedená späť na osobu DYNAMIK REAL s.r.o.

29.2. V roku 2014 osoby U. a U. prevádzali parc. č. XXXX/X na osoby p. S. a p. S., povolenej vkladom č. V 2092/14.

29.3. V roku 2017 prevádzal zapísané vlastnícke právo k parc. č. XXXX/XX V. H. na žalovanú 13/ p. Z. H. darovacou zmluvou, pričom táto zmena bola zavkladovaná katastrom pod č. V6276/17.

30. Súd prvej inštancie zo správy katastrálneho odboru Nitra vyžiadal informácie ohľadne existencie zápisu poznámky o spore a o čase zápisu poznámky na sporných nehnuteľnostiach a zistil, že poznámka o existencii súdneho sporu bola do katastra pripísaná dňa 28. 05. 2010, pričom žiadosť o jej zápis bola na katastri prijatá dňa 29. 03. 2010.

31. Súd uznesením č. k. 25C/68/2001-1177 z 22. 09. 2017 pripustil zmenu účastníka tak, že z konania vystúpili žalovaní 6/ a 7/ (U. a U.) a na ich miesto, pokiaľ ide o parc. „C“ KN č. XXXX/X, o výmere 621 m² v k.ú. T. R. ev. pôvodne na LV XXXX, teraz LV XXXX, vstúpili žalovaní 2/ a 3/ (S. a S.). Zároveň pripustil, aby z konania vystúpil žalovaný 15/ (Y. H.) a na jeho miesto, pokiaľ ide o parc. C KN č. XXXX/XX, o výmere 736 m² v k.ú. T. R. ev. na LV XXXX, vstúpila C.. I.. Z. H., nar. XX. XX. XXXX, T. R., H. XXX/XX. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 03. 10. 2017.

32.1. V súvislosti s nadobudnutím vlastníctva k veci od nevlastníka súd poukázal na Nález Ústavného súdu SR I. ÚS 549/2015-33 z 16. 03. 2016 s tým, že v tomto smere musí dôjsť aj k určitému posunu v doterajšej judikatúre ústavného súdu v riešení otázky „nemo plus iuris“ (I. ÚS 50/2010) o nové interpretačné závery či vývoj sociálnej reality najmä v zmysle zásadnej ochrany tej osoby, ktorá robila právny úkon s dôverou v určitý - jej druhou stranou prezentovaný skutkový stav. V tomto smere poukázal aj na rozhodovaciu činnosť Ústavného súdu Českej republiky (napr. III. ÚS 415/15 op.) a v ostatnom náleze sp. zn. III. ÚS 247/14 z 28. januára 2016, v ktorom zhrnul svoju doterajšiu judikatúru s jasným záverom o originárnom spôsobe nadobudnutia vlastníckeho práva dobromyseľným nadobúdateľom, ktorému treba poskytnúť ústavnoprávnu ochranu, ak odvodzoval svoje vlastnícke právo k nehnuteľnostiam evidovaným v katastri nehnuteľností od právneho úkonu, ktorý by bol neskôr posúdený hoci aj absolútne neplatným. Nevyhnutným predpokladom pre tento originárny spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva je dobrá viera nadobúdateľa, ktorú sú všeobecné súdy povinné dôsledne posúdiť s ohľadom na individuálne okolnosti každého prípadu. Potom už zistenie, že osoba bola v dobrej viere, zakladá poskytnutie ochrany jej vlastníckemu právu.

32.2. K otázke dobrej viery, ktorá vychádzala z otázok vydržania, avšak pre potreby hodnotenia existencie dobrej viery u tej ktorej žalovanej strany konania pre hodnotenie dobrej viery pri nadobudnutí nehnuteľnosti, ktorá mohla založiť vo svojom dôsledku nadobudnutie vlastníckeho práva od nevlastníka, súd poukázal na jej charakteristiku prezentovanú v rozsudku Najvyššieho súdu SR z 28. 09. 2010 sp. zn. 5 Cdo 234/2009.

33.1. Súd prvej inštancie poznamenal, že na jednej strane je treba konštatovať, že samotná existencia subjektívnej dobrej viery pre záver o právne relevantnej dobrej viere bez testu objektívnej dobrej viery neobstojí a je potrebné dobrú vieru hodnotiť z pohľadu objektívnej dobrej viery. Objektívny test existencie dobrej viery v sebe zahŕňa dobrú vieru, ktorá je dobrou vierou so zreteľom ku všetkým okolnostiam. Všetky okolnosti, ktoré môžu vytvárať objektívne existujúcu a nespochybnenú dobrú vieru v sebe pri prevodoch nehnuteľností zahŕňajú pri bežných spoločenských reáliách v pomere k dostupnosti objektívne zistiteľných informácií (stupeň spoločenského vývoja a prístup k informáciám), ktoré ju vytvárajú, musia byť hodnotené u dotknutého subjektu pri zachovaní bežnej opatrnosti, ktorá je dosiahnuteľná každým priemerným subjektom.

33.2. Poukázal na to, že v ďalšom konaní na návrh žalobkyne vypovedali strany sporu V. Y., I. J., Z. J., V. Y. I., I. V., Y. H. ml. (konateľ spoločnosti COREALL v procesnej pozícii svedka), K. V., D. I., J. S., I. I. S., H. I., I. U., M. N., ktorí obdobne uviedli, že v čase kupovania nehnuteľnosti nevedeli, že sa vedie ohľadne nej spor, pričom o spore sa dozvedeli až keď im prišla súdna zásielka. Súd mal z uvedených výpovedí za to, že tieto osoby v čase uzavretia kúpnych zmlúv nemali vedomosť o spornosti v otázke vlastníckeho práva predávajúceho DYNAMIK REAL s.r.o. Neexistovala teda žiadna zistiteľná okolnosť, ktorá s prihliadnutím na okolnosti mohla u nich vyvolať pochybnosť o stave vlastníctva predávajúceho.

34.1. Na pojednávaní pôvodný žalovaný (V. D.) uviedol, že pred kúpou akejkoľvek nehnuteľnosti si nijak zvlášť neoveroval predajcu, pretože vždy prišli len pripravené doklady od právničky. O existencii predmetných pozemkoch sa dozvedel od p. K., ktorá mu dala na vedomie, že pozemky sú na predaj. V tom čase nevedel čo je vydržanie, išlo mu len o to, aby rozšíril už existujúci pás pozemkov, ktoré mal hneď vedľa tých, ktoré kúpil od vydržiteľov, potom sa jeho pozemky rozšírili na šírku 22 m, čo je vhodné na výstavbu domov. Jeho právnička zisťovala na súde, či sa nevedie nejaké súdne konanie ohľadne pozemkov, pričom v tom čase sa objavovalo veľa falošných dokumentov v stavebníctve ako takom. Keby vedel aké problémy nastanú, pozemky by nekúpil.

34.2. Konateľ žalovaného 1/ DYNAMIK REAL s.r.o., D. D. ml., na pojednávaní uviedol (a súd mal z toho za preukázané), že jedným z účelov, prečo bola založená firma DYNAMIK REAL s.r.o., bola kúpa sporných nehnuteľností a v čase kúpy sporných nehnuteľností mal vedomosť o tom, že sa vedie konanie ohľadom týchto nehnuteľností.

35. Prvoinštančný súd zdôraznil, že Katastrálny zákon umožňuje viacerým subjektom zapísať do katastra poznámku v zmysle § 38 Katastrálneho zákona, pričom z hľadiska účinkov ide o obmedzujúce, alebo informatívne poznámky. Hoci bolo možné poznámku o konaní súdu o právach k nehnuteľnostiam na žiadosť žalobkyne dať zapísať hneď v čase začatia tohto súdneho konania, a ak by aj nie, bolo možné z jej strany podať návrh na (vtedy) predbežné opatrenie podľa predpisov civilného procesu za účelom zabránenia ďalšieho scudzovania nehnuteľností, ku ktorým sa vedie konanie o určenie vlastníckeho práva na tomto súde, žalobkyňa prvý zistiteľný krok smerujúci k publikácii informácie o spornosti predmetných nehnuteľností realizovala v roku 2010 doručovaním žiadosti o zapísanie informatívnej poznámky na príslušný kataster. Svoje tvrdenia súd prvej inštancie podporil Nálezom ÚS ČR I. ÚS 2219/2012 z 17. 04. 2014.

36. Súd prvej inštancie vychádzajúc z právne záväzného právneho názoru odvolacieho súdu konštatoval, že v tomto prípade ide naozaj o situáciu mimoriadnych okolností, ktoré spočívajú v tom, že pôvodná podielová spoluvlastníčka sporných nehnuteľností sa dostala do situácie, že bola nútená sa súdne domáhať vlastníckeho práva k nim. Nemožno prehliadnuť, že žalobkyňa k sporným nehnuteľnostiam nadobudla vlastníctvo dedením a svoje vlastníctvo nepreviedla na iného. Na druhej strane boli vydržiteľia, ktorých zapísané vlastníctvo na základe notárskych osvedčení o vydržaní sa ukázalo byť len ako formálne, nie skutočné, a potom sú tu ďalší nadobúdatelia, ktorí (pokiaľ ide o vlastníctvo) so zreteľom ku všetkým okolnostiam nadobúdali nehnuteľnosti od nevlastníka bez existencie dobrej viery, alebo takí, ktorí v dobrej viere, hoci aj od nevlastníka, vlastníctvo k sporným nehnuteľnostiam (v žalovanom podiele) mohli nadobudnúť. Z hľadiska vyvažovania konkurujúcich práv súd vychádzal z toho, že žalobkyňa sa svojho práva na súde domáhala po uplynutí dvoch, troch rokov, pokiaľ ide o čas od zápisu nepravdivých „titulov“ - notárskych zápisníc do katastra a v jednom prípade (notárskej zápisnici zapísanej v roku 1994) až po uplynutí takmer siedmich rokov. Na druhej strane sú aktuálni vlastníci, ktorí sami v dobrej viere, alebo odvodzujúc vlastnícke právo od tých, ktorí boli v dobrej viere, nadobúdali predmetné nehnuteľnosti v presvedčení o ich pravom nadobúdaní.

37. Z vykonaného dokazovania, zo znaleckého posudku Ing. Strhanovej súd zistil, že pokiaľ ide o pôvodne žalovaného (Ing. D.), tento nadobúdala dotknuté parcely na základe kúpnych zmlúv, kde boli predtým vedení vlastníci, ktorých vlastníctvo bolo do katastra nehnuteľností zapisované na podklade osvedčení notárskymi zápisnicami. Uvedené vyplývalo z listov vlastníctva.

38.1. Súd prvej inštancie po zrušujúcom uznesení odvolacieho súdu mal za preukázané, že bolo potrebné zaoberať sa existenciou nadobúdania vlastníckeho práva u všetkých posledných a aktuálne žalovaných osôb. Uvedené zisťovanie vyhodnocoval vzhľadom na objektívne okolnosti, za ktorých žalovaní, resp. ich právni predchodcovia nadobúdali vlastníctvo k predmetným parcelám, zapísaného stavu vlastníctva a dôvodu nadobudnutia vlastníckeho práva pôvodnejšieho scudzovateľa, pričom zisťoval aj stav existencie objektívnej spornosti vlastníctva v osobe vlastníka. Konštatoval, že aj napriek zisteniu, že žalovaní, právni nástupníci pôvodného žalovaného nepreukázali, že predmetné nehnuteľnosti predchodcovia vydržali, spoluvlastníčkou predmetných nehnuteľností zostala žalobkyňa, pokiaľ ide o tie parcely, ku ktorým nenadobudli originárnym spôsobom vlastnícke právo iné osoby. Uvedené platí u tých parciel (častí pôvodnej pkv č. XXXX, XXXX), ktoré aj keď nadobúdali iné subjekty, tieto neodvodzovali vlastnícke právo od vlastníčky - žalobkyne, ale od v katastri zapísaného vlastníka - pôvodného žalovaného (V. D.), resp. spoločnosti DYNAMIK REAL s.r.o., pričom ale neboli pri nadobúdaní sporných parciel v dobrej viere.

38.2. Z obsahu súdneho spisu bolo zistené, že o spore sa mohli dozvedieť strany sporu tým, že súd im doručoval súdnu zásielku a tá bola doručená dňa 06. 03. 2009 osobe I. V., dňa 12. 02. 2009 osobe K. V., dňa 02. 09. 2008 obchodnej spoločnosti DYNAMIK REAL s.r.o., dňa 02. 08. 2008 osobám I. S. a J. S., dňa 28. 08. 2008 obchodnej spoločnosti CO.R.E.ALL s.r.o., z doručovania zásielky súdu (č. I. 539) dňa 01. 12. 2010 osoba F. Y., dňa 08. 12. 2010 osoby D. I. a Y. I., dňa 13. 12. 2010 osoba H. I., dňa 07. 12. 2010 I. J., dňa 01. 12. 2010 Z. J., dňa 01. 12. 2010 Y. H., dňa 08.12.2010 osoba V. S., dňa 20. 12. 2010 Z. S., dňa 02. 12. 2010 osoby I. U. a F. U. a dňa 04. 01. 2011 osoba M. N..

38.3. Z kúpnych zmlúv zistil, že vyššie uvedené osoby S. a S., V. U. N. a J. N., M. N., I. V. a K. V., H. I., I. J. a Z. J., V. S. a Z. S., F. Y., U. a S. (U.), obchodná spoločnosť CO.R.E.ALL s.r.o. (konateľ V. Y. H., aktuálne BILLIK TRADE s.r.o.), R. D. a Ing. Y. H., formálne nadobúdali vlastnícke právo na základe kúpnych zmlúv z roku 2007 od spoločnosti DYNAMIK REAL s.r.o., resp. u osoby M. N., pokiaľ ide o parcelu XXXX/X darovacou zmluvou v roku 2009 od jeho rodičov, a u osoby R. D. pri parcele č. XXXX/XX v roku 2009 od spoločnosti COREALL a následne v tom istom roku pre uvedenú parcelu V. Y. H.. Títo vzhľadom na objektívnu okolnosť existencie zápisu poznámky o súdnom spore k nehnuteľnosti nevedeli až do roku 2010. Poznámka bola zapísaná do katastra nehnuteľnosti (viditeľné na každom liste vlastníctva dotknutých parciel) až dňa 28. 05. 2010, potom iba na základe uvedeného nemohol súd konštatovať existenciu objektívnej okolnosti, ktorá mohla u uvedených vyššie (okrem DYNAMIK REAL s.r.o.) vzbudiť pochybnosť a vo svojom dôsledku založiť stav neexistencie ich dobrej viery pri nadobúdaní predmetných parciel. Naopak, pri hodnotení rýdzo objektívnych a zistených okolností prípadu boli pri prvom nadobúdaní sporných nehnuteľností v dobrej viere, že vlastníctvo k parcelám nadobúdali od vlastníka, (vtedy) od formálneho scudzovateľa - spoločnosti DYNAMIK REAL s.r.o.

39. Z hľadiska opatrnosti, ktorú mohli a mali jednotliví žalovaní (okrem žalovaného 1/), resp. ich právni predchodcovia (V. U. N. a J. N., V. S. a Z. S., R. D., resp. CO.R.E.ALL s.r.o, resp. V. Y. H., p. U. a p. U.), zachovať pri uzatváraní kúpnych zmlúv v roku 2007 títo bežnú opatrnosť zachovali tým, že osobne alebo prostredníctvom svojej právničky mohli z výpisu z LV zistiť, že zapísaným vlastníkom bola obchodná spoločnosť DYNAMIK REAL s.r.o., teda v katastri zapísaný vlastníka - predávajúci, pričom jeho nadobúdacím titulom bola kúpna zmluva. Pri neexistencii iných zistených okolností objektívneho a vo vzťahu k dobromyseľnosti negatívneho charakteru súd vyhodnotil, že osoby S. a S., V. U. N. a J. N., M. N., I. V. a K. V., H. I., I. J. a Z. J., V. S. a Z. S., F. Y., U. a S. (U.), obchodná spoločnosť CO.R.E.ALL s.r.o (konateľ V. Y. H.), R. D. a V. Y. H., nadobudli nehnuteľnosti v roku 2007, resp. 2008 na základe dobrej viery od nevlastníka obchodnej spoločnosti DYNAMIK REAL s.r.o., ktorý bol ohľadne v katastri zapísaného vlastníckeho práva právny nástupcom V. D. D..

40. Ak súd konštatoval, že nadobúdané nehnuteľnosti získali originárnym spôsobom na základe dobrej viery, potom platí, že sa stali plnohodnotnými vlastníckymi s triádou vlastníckych oprávnení, pričom ktokoľvek, kto odvodzoval od nich vlastnícke právo neskôr sa stal vlastníkom odvodzujúc svoje

vlastnícke právo práve derivatívnym spôsobom (už od vlastníka). Uvedené platí, hoci by aj mohol mať ďalší nadobúdateľ vedomosť, že niekedy v minulosti boli nadobudnuté nehnuteľnosti predmetom sporu a dokonca, že nepatrili predposlednému zapísanému vlastníkovi, keď ich nadobúdateľovi, ktorý bol v dobrej viere (s prihliadnutím na všetky okolnosti), prevádzal. Uvedené platí aj pre aktuálne strany sporu S., ktorí v roku 2014 nadobudli parc. č. XXXX/X od U. a V.. H., ktorá nadobudla parc. č. XXXX/XX od Y. H. v roku 2017 darovacou zmluvou, resp. ten od p. G., resp. od spoločnosti C.O.RE.ALL s.r.o., a tiež pre M. N., ktorý nadobudol od rodičov v roku 2009 parc. č. XXXX/X. Uvedené platí aj pre parcelu č. XXXX/XX, ktorú na základe zmluvy o bezodplatnom prevode nadobudol od S. (ako faktických vlastníkov) žalovaný 1/ DYNAMIK REAL s.r.o., hoci táto parcela nie je viacej predmetom sporu.

41. V.. D. D. teda nadobúdala pôvodné parcely XXXX/X, XXXX/X a XXXX/XX (okrem SPF) od osôb Z. U., I. Q., Z. N. a Z. X. (tvrdení vydržitelia), ktoré neboli vlastníkami predmetných parcel, pretože tieto nevydržali.

Z vykonaného dokazovania súd zistil, že pôvodný žalovaný nenadobudol predmetné nehnuteľnosti od vlastníkov, ale nenadobudol ich ani v dobrej viere od nevlastníkov. Uvedený záver súd oprel o skutočnosť, že v čase uzatvárania kúpnych zmlúv od tvrdených vydražiteľov, bol zapísaný vlastnícky stav svedčiaci v prospech tvrdených vlastníkov, avšak „titul“ nadobudnutia, zisťiteľný (pri zachovaní bežnej opatrnosti) z katastra nehnuteľností buď priamo pôvodným žalovaným, alebo nepriamo ním poverenou osobou (napr. právnym zástupcom), bolo osvedčenie o vydržaní notárskou zápisnicou. Od času notárskych osvedčení a záznamom zapísaných vlastníkov (v roku 1994, resp. 1998, resp. 1999) neuplynula k decembru 1999 (kedy boli uzavreté zmluvy z tvrdenými vydržiteli, kúpne zmluvy z 10. 12. 1999, 16. 12. 1999 a 20. 12. 1999), taká doba, ktorá by mohla u pôvodného žalovaného - V.. D. D. založiť dobrú vieru ohľadne zapísaných vlastníkov. Naopak, ako možno badať, okrem uplynutia 5 rokov u jednej z notárskych zápisníc, pri zvyšných dvoch neuplynuli ani 2 roky. Navyše súčasťou obsahu profesionality stavebnej činnosti p. D. bolo, že mohol a mal mať zvýšenú ostražitosť a zachovať tak náležitú profesionálnu starostlivosť. Súd nevyčítal pôvodnému žalovanému, že kupoval nehnuteľnosti, ktoré pôvodne mali nadobudnúť vydržitelia, a teda, že sa spoliehal na to, že vlastníkami aj naozaj boli, poukázal však na to, že pokiaľ kupoval také nehnuteľnosti, ktoré z hľadiska okolností v čase nadobúdania nehnuteľnosti od vydržitelov (do ktorých okolností súd zahrňuje scudzovací „titul“-notárske osvedčenia o vydržaní a taktiež neuplynutie primeraného času od záznamu o vydržaní v katastri), potom musel byť uzrozumený a počítať s eventualitou, že predmetné nehnuteľnosti nekupoval od vlastníkov, a teda že nebol ani dobromyseľný. Pôvodný žalovaný V.. D. nemohol byť v dobrej viere, že „vydržitelom“ patrilo vlastnícke právo, pretože to z okolností „titulu“ ich nadobudnutia a času od zapísania nadobudnutia vlastníctva záznamom v katastri nemohlo vzhľadom na okolnosti vyplývať. Hoci by pôvodný žalovaný bol v omyle, že nie je v dobrej viere, resp. že predávajúci nie je alebo zrejme nie je vlastníkom, a neskôr by sa ukázalo (deklarovalo napr. v súdnom konaní), že vlastníkom bol, nadobudol by aj pôvodný žalovaný vlastnícke právo od vlastníka, teda derivatívne. Ako sa ukázalo, vlastníkami vydržitelia neboli, potom riziko, do ktorého v podobe nadobúdania nehnuteľností za neistých okolností existencie vlastníctva vydržitelov znášal pôvodný žalovaný.

42. Prvoinštančný súd v súvislosti so zisteniami potrebnými vo vzťahu k žalovanému 1/ - DYNAMIK REAL s.r.o., zo znaleckého posudku V.. Strhanovej a priložených kúpnych zmlúv konštatoval, že na základe kúpnej zmluvy z 13. 10. 2006 (vklad povolený V6364/2006) nadobudol žalovaný 1/ okrem iného aj predmetné nehnuteľnosti, ktoré v roku 2007 odpredával vyššie uvedeným (dobromyseľným) nadobúdateľom. Z obsahu výpovede konateľa žalovaného 1/ vyplynulo, že je synom pôvodného žalovaného Ing. D. D., pričom vedel, že v čase keď nadobúdala zapisované vlastníctvo k sporným nehnuteľnostiam, uvedené nehnuteľnosti boli dotknuté súdnym sporom. Súd tak vzhliadol okolnosť, ktorá nemohla urobiť zo žalovaného 1/-DYNAMIK REAL s.r.o., nadobúdateľa dobromyseľného, konajúceho v dobrej viere, že zapísaný vlastníkom - V.. D., je aj skutočným vlastníkom, hoci ten mal predtým nadobudnúť nehnuteľnosti na základe kúpnej zmluvy. Prístup obchodnej spoločnosti DYNAMIK REAL s.r.o. (ktorú možno hodnotiť ako osobu spriaznenú s osobou Ing. D.) mohol rezultovať vo výsledok, podľa ktorého táto spoločnosť riskovala, že nadobúda nehnuteľnosť od nevlastníka a potom platí, že s takým dôsledkom, že nenadobudne vlastnícke právo, bola uzrozumená alebo napriek uvedenému sa obchodná spoločnosť (prostredníctvom štatutára) spoliehala na to, že vlastníkom je a ona nadobudne vlastníctvo od vlastníka. V konaní sa preukázala existencia stavu, podľa ktorého vydržitelia neboli vlastníkami formálne scudzovaných nehnuteľností a vlastníctvo nenadobudol od vlastníkov ani pôvodný žalovaný (a to nie ani na základe dobrej viery), potom nenadobudol od vlastníka predmetné k nehnuteľnosti (ich podiel), z doplneného geometrického plánu Ing. Strhanovej k novovytvoreným parcelám registra „C“ KN č. XXXX/XX vinica o výmere 105 m², parcely reg. C KN

č. XXXX/XXX, záhrada o výmere 66 m², v podiele 5/45-ín vzhľadom k celku a k novovytvoreným parcelám reg. „C“ KN č. XXXX/XX vinica o výmere 62 m², parc. reg. C KN č. XXXX/XXX záhrada o výmere 53 m², v podiele 5/45) od vlastníka ani žalovaný 1/ a tento ich nenadobudol ani v dobrej viere. Uvedený 5/45 podiel na uvedených parcelách je vo vlastníctve žalobkyne, preto súd rozhodol tak ako uviedol vo výrokovvej časti rozsudku.

43. Vo zvyšku vo vzťahu k zvyšným parcelám (novovytvoreným znaleckým posudkom z roku 2013) z dôvodu, že tieto nadobudli v dobrej viere uvedené osoby (v roku 2007), a k časti z nich nadobudli vlastníctvo neskôr ďalšie osoby derivatívne (už od vlastníka), súd žalobu zamietol.

44. V závere odôvodnenia rozsudku vo veci samej prvoinštančný súd poukazuje na to, že súdne konanie začalo v roku 2001, konštatoval, že vplyv na výsledok konania má aj vývoj právnych pohľadov na nemožnosť prelomenia zásady nemo plus iuris vo všeobecnej rovine (teda odhliadnuc od zákonných výnimiek platných aj v predchádzajúcom období, napr. v oblasti scudzovania v bežnom obchodnom styku a pod.). Postupne tak prelamovanie uvedenej zásady pod vplyvom judikatúry súdov a nevyhnutná povinnosť všeobecných súdov na ňu prihliadať (právny štát a právna istota) dosiahla všeobecný aplikovateľný vplyv. Konanie ovplyvnila okrem iných aj skutočnosť, že v priebehu konania prišlo k viacerým zmenám v účastníckych pozíciách v dôsledku parciálneho scudzovania častí sporných nehnuteľností pôvodným žalovaným, resp. tiež aktuálne žalovaným 1/ na ďalšie subjekty v priebehu konania. Takto sa stali subjektmi participujúcimi na konaní nielen pôvodní žalovaní vo vzťahu ku ktorým by (po vyhodnotení predbežnej otázky) bola žalobkyňa v plnom rozsahu úspešná, ale najmä také subjekty, ktoré sa stali stranami sporu „nezavinene“. Žalobkyňa v dôsledku konania vydržititeľov, resp. následne pôvodného žalovaného, resp. aktuálne žalovaného 1/, prišla o podielové vlastníctvo k dotknutým nehnuteľnostiam. Takéto konanie osôb je potrebné kvalifikovať ako konanie s dôsledkami a zodpovednosťou týchto osôb aj v rovine posudzovania úspechu v konaní. Poukazujúc na uvedené súd rozhodol tak, ako uviedol vo výrokovvej časti rozsudku.

45.1. O trovách súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP a žalobkyňi priznal náhradu trov konania v celom rozsahu od neúspešnej strany, žalovaného 1/, pretože ten bol neúspešný určením podielového spoluvlastníctva k parcelám, ktoré boli formálne jeho vlastníctvom. Súd poukázal na to, že hoci žaloba bola vo vzťahu k zvyšným žalovaným zamietnutá, treba prihliadať na to, že žalovaný 1/, najskôr odvodzoval svoje domnelé vlastnícke právo (podielové spoluvlastníctvo, ktoré boli zistené ako vlastníctvo žalobkyne) k sporným nehnuteľnostiam od predtým pôvodného žalovaného (V.. D.), ktorý nebol pri nadobúdaní od nevlastníka dobromyseľný a dobromyseľným nebol ani žalovaný 1/. Nemožno prehliadnuť fakt, že pôvodný žalovaný a neskôr žalovaný 1/, boli zapísanými vlastníkmi k všetkým podielom k sporným parcelám, ktoré boli predmetom určovacej žaloby žalobkyne. Nemožno opomenúť ani to, že pôvodný žalovaný (V.. D.) a spoločnosť žalovaného 1/ (DYNAMIK REAL s.r.o.) boli spriaznenými osobami (konateľ žalovaného 1/ je synom pôvodného žalovaného). Takto sa z ich dispozície v priebehu konania scudzovaním dostali parcely na tretie osoby (postupne z pôvodného žalovaného na žalovaného 1/) vo vzťahu ku ktorým súd posúdil nadobúdanie vlastníctva v dobrej viere. Ak by neprišlo ku konaniu pôvodného žalovaného a neskôr žalovaného 1/ spočívajúceho v tom, že v priebehu súdneho konania sporné nehnuteľnosti prevádzal, potom by súd obdobne ako v prípade nehnuteľností (parciel), vo vzťahu ku ktorým určil podielové spoluvlastníctvo žalobkyne, určil také právo aj vo vzťahu k prevedeným parcelám. Z uvedeného vyplýva, že všetky trovy, ktoré v súvislosti s vedením konania a účasti žalobkyne v konaní vznikli, hoci vznikli aj v súvislosti s potrebou smerujúcou k ďalším stranám sporu, ktoré v zásade nahradili, v tej ktorej časti parciel pôvodného žalovaného, resp. žalovaného 1/, potom úkony a trovy vzniknuté v tejto súvislosti vznikli zavinením žalovaného 1/ (nástupca pôvodného žalobcu aj čo do zodpovednosti za trovy konania), preto súd priznal žalobkyňi náhradu trov konania od žalovaného 1/, jednak z dôvodu § 255 ods. 1 CSP (vo vzťahu k úspechu voči žalovanému 1/) a tiež podľa § 265 ods. 2 CSP (zrejme § 256 ods. 2 CSP - pozn. odvolacieho súdu) (vo vzťahu k zvyšným žalovaným), a to v dôsledku separácie trov, ktoré vznikli v dôsledku zavinenia žalovaného 1/. Na jednej strane vznikali trovy konania žalobkyňi, napr. účasť na pojednávaní, písomné vyjadrenia a podobne, ktoré zahŕňali aj potrebu napr. účasti na pojednávaní a písomných vyjadrení vo vzťahu k ďalším žalovaným. Nevznikla by napr. potreba vypočutia zvyšných žalovaných, ak by v dôsledku scudzovania jednotlivých parciel neprišlo k rozšíreniu okruhu žalovaných strán.

45.2. Súd rozhodol takýmto spôsobom jedným výrokom z dôvodu, že separované trovy konania (vo vzťahu k zvyšným žalovaným) boli vynakladané spolu v súvislosti s trovami vo vzťahu k žalovanému 1/

resp. pôvodnému žalovanému. Išlo o špecifickú situáciu, kedy v dôsledku zmeny zapísaného vlastníctva ku všetkým parcelám, ktoré sa pôvodne žalovali v jednom celom „nároku“, sa v dôsledku uvedeného roztrieštenia „nároku“ počty úkonov a tým aj trov znásobili. Znásobenie bolo spôsobené žalovaným 1/ (ktorý zodpovedá aj za konanie právneho predchodcu - pôvodného žalovaného) tým, že musel vedieť o spornosti vlastníctva, napriek tomu nehnuteľnosti parceloval a scudzoval, a preto zodpovedá za zavinené separované trovy konania žalobkyne. Žalovaný 1/ zaviniť tú časť trov konania žalobkyne, ktoré vynaložil pre uplatňovanie práva vo vzťahu k zvyšným žalovaným. Žalovaný 1/ nemôže namietat, že má nahradiť všetky trovy konania žalobkyne hoci aj tie, ktoré žalobkyni vznikli, napr. tým, že musela podávať návrh na zmenu strán sporu, alebo že sa vyjadroval k vlastníctvu ďalších zvyšných žalovaných, hoci vo vzťahu k nim by v zmysle zásady úspechu byť žalobkyňa úspešná nemohla, pretože uvedený stav zaviniť. Vyššie uvedené závery o neúspechu a zavineníu trov konania na strane žalobkyne, ktoré vynakladala v súvislosti s bránením práva vo vzťahu k zvyšným žalovaným, platí aj o náhrade trov konania štátu a súdneho znalca Ing. Strhanovej, ktorých trovy je povinný nahradiť žalovaný 1/ v celom rozsahu.

46.1. Vo vzťahu k náhrade trov konania medzi žalobkyňou a žalovanými 2/, 3/, 4/, 5/, 6/, 7/, 8/, 9/, 10/, 11/, 12/, 13/, intervenientom 1/ a 2/ a osobou V. S., nar. XX. XX. XXXX, bytom W., J. 1, a osobou Z. S., nar. XX. XX. XXXX, bytom W., J. 1, súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, podľa úspechu vo veci. Pokiaľ ide o žalovaných 2 - 13/, vo vzťahu k týmto žalovaným a osobám p. S. a p. S. (vo vzťahu ku ktorým bola vec právoplatne zamietnutá) bola žalobkyňa neúspešná, preto im súd priznal náhradu trov konania.

46.2. Pokiaľ ide o výsledky dokazovania a úspech v spore, úspešnými boli žalovaní 2/ - 13/ (niektorí z nich ako nástupcovia po svojich predchodcoch, na ktorých miesto vstúpili) a taktiež je nutné prihliadnúť na osoby, ktoré stratili pozíciu strany sporu, avšak na účely náhrady trov konania nimi zostali, pričom ide o p. S. a p. S. vo vzťahu ku ktorým platí, že mali v konaní plný úspech.

46.3. Pokiaľ ide o intervenientov 1/ a 2/ súd vyhodnotil ich účasť ako účasť v konaní, ktorú svojou iniciatívou vyvolala žalobkyňa tým, že ich do konania prizvala. Posudzujúc okolnosti prípadu a vyhodnocujúc dôvody hodné osobitného zreteľa (§ 257 CSP) súd konštatoval, že na jednej strane žalobkyňa - pôvodná faktická podielová spoluvlastníčka sporných nehnuteľností sa dostala do situácie, že bola nútená sa súdne domáhať vlastníckeho práva k nim, k sporným nehnuteľnostiam nadobudla vlastníctvo dedením a svoje vlastníctvo nepreviedla na iného. Na druhej strane boli vydržiteľia, ktorých zapísané vlastníctvo na základe notárskych osvedčení o vydržaní sa ukázalo byť len ako formálne, nie skutočné, a potom ďalší nadobúdatelia, ktorí (pokiaľ ide o vlastníctvo) so zreteľom k všetkým okolnostiam nadobúdali nehnuteľnosti od nevlastníka bez existencie dobrej viery, alebo takí, ktorí v dobrej viere, hoci aj od nevlastníka, vlastníctvo k sporným nehnuteľnostiam (v žalovanom podiele) nadobudli. V neprospech žalobkyne svedčí skutočnosť, že čiastočne práve ona zanedbaním možných krokov, ktoré mohla realizovať najmä po začatí súdneho konania, napr. nariadenie predbežného (neodkladného) opatrenia vo vzťahu k zákazmu scudzovania pôvodným žalovaným, alebo žiadosťou o zápis poznámky v skoršom období (uvedené bolo realizované cca 10 rokov po začatí konania) do katastra. Takto čiastočne sama spôsobila mnohosť strán sporu, pričom absenciou skoršieho konania mohla predísť uvedenej mnohosti. Súd tak vyhodnotil, že spravodlivá je náhrada trov konania u vyššie uvedených v rozsahu 50 %, ktorú je povinná nahradiť neúspešná žalobkyňa. Pôvodný žalovaný V.. D. nežiadal priznať náhradu trov konania, preto mu ich súd nepriznal.

47.1. Proti tomuto rozsudku v časti výroku II., v ktorom súd žalobu vo zvyšku zamietol a v časti výroku IV., ktorým súd zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania žalovaným 2/ až 13/, intervenientom 1/ a 2/ a zúčastneným osobám V. S. a Z. S. podala žalobkyňa v zákonnej lehote odvolanie z dôvodov, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žiadala odvolací súd, aby rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti výroku II. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a v časti napadnutého výroku IV. zmenil tak, že k náhrade trov konania žalovaným 2/ - 6/ zaviazal žalovaného 1/. V nadväznosti na uvedené poznamenala, že žalobkyni bolo rozhodnutím súdu č. k. 25C/68/2001-1215 z 06. 10. 2017 priznané oslobodenie od súdnych poplatkov.

47.2. V súvislosti s posúdením otázky dobromyseľnosti konštatovala, že touto sa súd prvej inštancie dôsledne zaoberal už v rozhodnutí č. k. 25C/68/2001-840, teda v rozhodnutí, ktoré bolo vydané na základe zrušujúceho rozhodnutia odvolacieho súdu č. k. 5Co/120/2006-302. Rozhodnutím č. k.

25C/68/2001-840 súd prvej inštancie priznal spoluvlastnícky podiel žalobkyne vo výške 5/45 k všetkým parcelám, ktorých súčasťou sú pôvodne PK parcely č. XXXX a XXXX v kat. úz. T. R. podľa geometrického plánu. Súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí určil, že žalovaní 2/- 13/ boli pri nadobúdaní vlastníckeho práva dobromyseľní a žalobu vo vzťahu k nim zamietol. Poukázala na bod 87. napadnutého rozsudku, pretože s prihliadnutím na právny názor prvoinštančného súdu v rozsudku z 12. 06. 2014, že vtedajší žalovaný 1/ V.. D., DYNAMIK, STAVEBNÁ FIRMA ako podnikateľ a profesionál v stavebnej oblasti mohol byť dostatočne obozretný pri kúpe nehnuteľností od vydražiteľov, keďže záznam o dôvode zápisu vlastníctva záznamom bol na LV uvedený a skutočnosť zapísaného vlastníctva v prospech vydražiteľov nemohla sama o sebe založiť jeho dobrú vôľu, že im svedčí aj titul, na základe ktorého bolo ich vlastníctvo zapísané, najmä pokiaľ išlo o notárske zápisnice.

47.3. V priebehu súdneho sporu dňa 13. 10. 2006 parcely s podielom žalobkyne rozparceloval a predal firme DYNAMIK REAL s. r. o., konateľom ktorej bol jeho syn, ktorý bol oboznámený so sporom. Táto spoločnosť pred vydaním rozhodnutia odvolacieho súdu z 29. 04. 2008 v priebehu roka 2007 dotknuté pozemky rozpredala ďalším osobám. Zdôraznila, že od žalovaného V.. D. žiadala pozemok o výmere zodpovedajúcej jej spoluvlastníckemu podielu, aby noví vlastníci neboli sporom poškodení. Bola ubezpečená, že vec bude doriešená podľa výsledku súdneho sporu. Následne účelovo prevádzal pozemky na ďalšie osoby, vtedy podala návrh na zápis poznámky do LV, že v súvislosti s uvedenými pozemkami je vedený súdny spor. Aj napriek zápisu poznámky prišlo k ďalším prevodom, a to DYNAMIK REAL s. r. o., oboznámený so súdnym sporom nadobudol parcelu reg. „C“ č. XXXX/XX ostatné plochy o výmere 835 m² na základe zmluvy o spätnéj kúpe V 763/2012 od manželov V. a Z. S., I. I. S. a V.. J. S. nadobudli parcelu č. XXXX/X vinice o výmere 625 m² od manželov I. a F. U. kúpnu zmluvou V 2092/2014, t. j. v dobe, keď už vystupovali ako žalovaní v predmetnom spore a na LV bola zapísaná poznámka o spore, C.. I. Z. H., rod. G., nar. XX. XX. XXXX, bytom T. R., H. XXX/XX nadobudla parcelu reg. „C“ č. XXXX/XX ostatné plochy o výmere 736 m² od V.. Y. H. darovacou zmluvou V 6276/17 a v LV bola zapísaná poznámka o spore, avšak súd ju v konaní nevypočul. Rovnako tak M. N., nar. XX. XX. XXXX, bytom T., I. XX, nadobudol parcelu reg. „C“ č. XXXX/X o výmere 621 m² darovacou zmluvou V 961/2009 od U. a J. N. v dobe, keď už darovia vedeli o súdnom spore, pričom v prípade tejto parcely išlo o štvrtý prevod.

48.1. Poukázala na bod č. 52 uznesenia odvolacieho súdu č. k. 5Co/84/2015-1037, ktorý poukázal práve na to, že aj v prípade viacnásobných zmien vlastníkov je potrebné posudzovať dobromyseľnosť posledných nadobúdateľov. Súd prvej inštancie v rozpore s usmernením odvolacieho súdu prijal názor, že ak vyhodnotil u ktoréhokoľvek predchodcu vlastníckeho práva nadobudnutie vlastníckeho práva v dobrej viere od nevlastníka, u ďalších nadobúdateľov tej ktorej parcely bude potrebné konštatovať nadobudnutie vlastníctva od vlastníka, bez potreby skúmania dobrej viery pri nadobúdaní vlastníckeho práva. V dôsledku toho sa všetci žalovaní 2/ - 13/ nesprávne posudzovali ako dobromyseľní a v konečnom dôsledku bola poškodená žalovaná (zrejme žalobkyňa - pozn. odvolacieho súdu) aj napriek zásade, že nikto nemôže na iného preniesť viac práv ako má sám, nadobudli jej právoplatne zdedený podiel 5/45 z pôvodných PK parciel č. XXXX a XXXX iné osoby na základe kúpy od nedobromyseľných vydrážiteľov. Súd prvej inštancie pred vypočutím všetkých žalovaných vo veci ich dobromyseľnosti pri kúpe dal uznesením z 06. 10. 2017 vypracovať nový geometrický plán 25C/68/2001-2 len na parcely č. XXXX/X a XXXX/XXX evidované na LV č. XXXX na žalovaného 1/, teda vopred bolo rozhodnuté, na ktoré parcely prizná žalobkyňi spoluvlastnícky podiel. Geometrický plán neriešil parcely, pri ktorých došlo k prevodu po zápise poznámky do LV, a teda dobromyseľnosť aktuálnych vlastníkov sa mala ešte len zisťovať ich vypočutím.

48.2. Výrok č. IV. rozsudku, ktorým súd zaviazal žalobkyňu k 50 % náhrade trov konania žalovaným 2/- 13/, intervenientom 1/ a 2/ a zúčastneným osobám V. a Z. S. považuje za nespravodlivý, pretože žalobkyňa si oprávnenne bránila svoje vlastnícke právo a nezavinila prietahy v konaní, v dôsledku ktorých spor trvá od roku 2001 doposiaľ a počet strán sporu sa zavinením žalovaného 1/ znásobil. Aj z uvedeného dôvodu sa spor posudzuje podľa judikatúry z roku 2010 - 2012, ktorá v čase podania žaloby neexistovala. Pri spravodlivom a rýchlom procese v súlade s čl. 48 ods. 2 Ústavy SR by bol spor rozhodnutý, pretože na zjavnom protiprávnom postupe pri spisovaní notárskych zápisníc, ktorými bola o svoje spoluvlastnícke podiely k dotknutým nehnuteľnostiam pripravená, sa odo dňa podania žaloby nemalo čo zmeniť. Záverom namietala, že žalovaní, ktorí nemali v konaní právneho zástupcu, náhradu trov konania nepožadovali a intervenienti, ktorí obhajovali notársku zápisnicu NZ 171/94, podľa ktorej mala vlastníctvo k parcele č. XXXX/X osvedčiť ich matka Z. N., neboli v konaní úspešní.

49. Proti tomuto rozsudku v časti výrokov I., III. a VI. podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný 1/, žiadajúc odvolací súd, aby rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti výroku I. zmenil tak, že žalobu zamietne, v napadnutej časti výroku III. zmenil tak, že žalobkyňa je povinná nahradiť žalovanému 1/ trovy konania (prvoinštančného aj odvolacieho) v celom rozsahu a v časti výroku VI. zmenil tak, že trovy konania štátu a trovy znalca Ing. Yvety Strhanovej je povinná nahradiť žalobkyňa v celom rozsahu. Namietal, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

50.1. Odvolateľ sa nestotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že Ing. D. D. nenadobudol predmetné nehnuteľnosti od nevlastníkov, ale nenadobudol ich ani v dobrej viere od nevlastníkov. Uvedený záver súd oprel o skutočnosť, že v čase uzatvárania kúpnych zmlúv od tvrdených vydržitel'ov bol zapísaný vlastnícky stav svedčiaci v prospech tvrdených vlastníkov, avšak „titul“ nadobudnutia, zistiteľný (pri zachovaní bežnej opatrnosti) z katastra nehnuteľností buď priamo pôvodným žalovaným, alebo nepriamo ním poverenou osobou (napr. právnym zástupcom) bolo osvedčenie o vydržaní notárskou zápisnicou.

50.2. Nesúhlasil s názorom súdu prvej inštancie, že V. D. D. nenadobudol predmetné nehnuteľnosti od vlastníkov, ale nenadobudol ich ani v dobrej viere od nevlastníkov a že potom nenadobudol od vlastníka predmetné nehnuteľnosti (ich podiel) od vlastníka ani žalovaný 1/ a tento ich nenadobudol ani v dobrej viere. Odvolateľ poukázal na to, že V. D. D. starší na pojednávaní dňa 21. 09. 2017 uviedol, že pri nadobúdaní nehnuteľností vychádzal z LV, ktorý priniesla p. K., avšak nezaujímal sa o právnu stránku a nevedel čo je vydržanie. Z uvedeného vyplýva, že v čase nadobudnutia predmetných nehnuteľností do vlastníctva V. D. musel byť V. D. D. dobromyseľný, čo zakladá jeho pravosť vlastníka nehnuteľností. Vzhľadom k tomu by nemal byť dotknutý ani prevod vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam na žalovaného 1/ DYNAMIK REAL, s.r.o. V. D. D. nikdy nepochyboval o nespornosti svojho vlastníckeho práva.

50.3. Ak bol prvý nadobúdateľ V. D. D. nesporným vlastníkom, mohol bez obmedzenia prevádzať svoje vlastnícke právo k nehnuteľnostiam bez obmedzenia ďalej, a teda aj na žalovaného 1/ DYNAMIK REAL s. r. o., ktorý bol následne tiež nesporným vlastníkom a z uvedeného dôvodu mala byť žaloba v celom rozsahu zamietnutá. Stotožnil sa s právnym názorom odvolacieho súdu v uznesení zo dňa 26. 04. 2017 č. k. 5Co/84/2015-1037, v zmysle ktorého bolo potrebné sa zaoberať dobromyseľnosťou u jednotlivých nadobúdateľov s tým, že u tých nadobúdateľov, pri ktorých dobromyseľnosť nebude preukázaná, vyhovie žalobe v rozsahu príslušného spoluvlastníckeho podielu viažuceho sa k nehnuteľnosti nedobromyseľného žalovaného. Zdôraznil, že odvolací súd poukázal na niekoľko rozhodnutí zaoberajúcich sa zásadou nemo ad alium plus iuris transfere potest, quam ipse habet (nikto nemôže previesť viac práv, než má sám). Táto zásada chráni vlastnícke právo skutočného („pravého“) vlastníka. Jej uplatnenie znamená, že platne nemôže nadobudnúť vlastnícke právo právny nástupca, ak subjekt, od ktorého odvodzuje (derivatívne) svoje vlastnícke právo k nehnuteľnosti, toto právo nikdy nenadobudol, a teda ho ani nemohol ďalej platne previesť.

50.4. Aj keď dôsledkom vyplývajúcim z vyššie uvedenej zásady je nemožnosť nadobudnúť vlastnícke právo k nehnuteľnosti od nevlastníka, nemožno vylúčiť situáciu, keď proti princípu ochrany práva pôvodného vlastníka bude pôsobiť princípu ochrany dobrej viery nového nadobúdateľa. V nadväznosti na ochranu dobromyseľného vlastníka poukázal napr. na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 27. 02. 2013, sp. zn. 6 Cdo 71/2011, na nález Ústavného súdu ČR sp. zn. I. ÚS 3314/11 z 02. 10. 2012, nález Ústavného súdu ČR sp. zn. I. ÚS 2219/12 z 17. 04. 2014. S poukazom na uvedené nesúhlasí s právnym názorom súdu prvej inštancie, že V. D. D. st. ako prvonadobúdateľ nie je dobromyseľný, keďže tento názor súdu bol vyslovený len s poukazom na zápis nadobúdacieho titulu u predávajúcim, ktorý bol na LV vyjadrený poznámkou NZ... s príslušným číslom a rokom spísania, čo má znamenať, že išlo o notársku zápisnicu. Ing. D. D. st. si stav nehnuteľností nechal preveriť svojím právnikom, a teda nehnuteľnosti kúpil v dobrej viere, že ich kupuje od pravých vlastníkov, pričom v tom čase ani nevedel, čo znamená vydržanie.

51. K svojmu odvolaniu proti výrokom č. III. a č. VI. rozsudku poznamenal, že žalobkyňa podala žalobu zo dňa 15. 03. 2001 na Okresný súd Nitra dňa 15. 03. 2001. V doplnenom dokazovaní súd prvej inštancie si zo správy katastrálneho odboru Nitra vyžiadal informácie ohľadom existencie zápisu poznámky o spore a o čase zápisu poznámky na sporných nehnuteľnostiach. Z uvedeného súd zistil,

že poznámka o existencii súdneho sporu bola do katastra zapísaná 28. 05. 2010, pričom žiadosť o jej zápis bola v katastri prijatá dňa 29. 03. 2010. Vzhľadom k časovému obdobiu medzi podaním žaloby žalobkyňou a jej podaním žiadosti o zápis poznámky o spore na katastrálnom odbore, táto skutočnosť viedla k rozmnoženiu počtu účastníkov na strane žalovaných a aj k predĺženiu súdneho konania v tejto veci. Mal za preukázané, že trovy konania, trovy štátu a trovy znalca Ing. Yvety Strhanovej by mala znášať žalobkyňa, keďže výraznou mierou prispela k ich zavineniu, pretože inak by nemuseli vzniknúť. Záverom si vyčíslił trovy odvolacieho konania vo výške 92,20 eura.

52. K odvolaniu žalovaného 1/ sa písomne vyjadrila žalobkyňa, uvádzajúc, že pôvodný žalovaný 1/ pred podaním žaloby vedel, že sa o podiely na parcelách, ktoré kúpil od vydržitelov hlásia ďalší spoluvlastníci a od počiatku súdneho konania upozorňovala na to, že notárske zápisnice obsiahnuté v spise vykazujú právne vady. V priebehu konania parcely aj napriek tomu rozparceloval a dňa 13. 10. 2006 predal firme DYNAMIK REAL s.r.o., konateľom ktorej je jeho syn oboznámený s prebiehajúcim sporom. Uvedená firma ďalej pred rozhodnutím odvolacieho súdu v roku 2008 v priebehu roka 2007 dotknuté pozemky predala ďalším fyzickým osobám. Aj napriek tomu, že po tejto skutočnosti podala návrh na zápis poznámky na príslušné LV, pokračovali prevody sporných nehnuteľností tak, ako uviedla v podanom odvolaní. Žalovaný 1/ bol správne súdom prvej inštancie zaviazaný k náhrade trov konania žalobkyni v celom rozsahu, pretože sa v konaní domáhala svojho práva na spoluvlastnícky podiel na dotknutých pozemkoch a tento podiel nebol po vykonanom dokazovaní spochybnený. Z uvedených dôvodov žalobkyni právom patril podiel 5/45 na všetkých parcelách vytvorených z pôvodných PK parcel č. XXXX a XXXX v kat. úz. T. R., teda nielen na parcelách uvedených vo výroku I. napadnutého rozsudku. Taktiež bol správne zaviazaný k náhrade trov štátu a trov znalca, pretože svojim konaním v priebehu sporu spôsobil rozparcelovanie pôvodne dotknutých parcel. Poukazujúc na uvedené skutočnosti považuje rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti odvolaním žalovaného 1/ ako vecne správny.

53.1. Aj žalovaný 1/ sa písomne vyjadril k odvolaniu žalobkyne, poukazujúc na to, že súhlasí s právnym názorom Krajského súdu Nitra, ktorý v uznesení z 26. 04. 2017, sp. zn. 5Co/84/2015-1037, poukázal na to, že v súčasnosti ide o viacnásobnú zmenu vlastníka nehnuteľností, a teda je okrem uvedeného potrebné zaoberať sa aj tým, či poslední vlastníci, teda samotní žalovaní jednotlivito boli dobromyseľní, teda či mali, resp. mohli mať vedomosť o tom, že vlastnícke právo k predmetným pozemkom je sporné. Súd prvej inštancie na základe zistených skutočností následne vyhodnotí u každej strany, či bola dobromyseľná pri nadobúdaní vlastníckeho práva k svojej nehnuteľnosti, resp. či možno mať dôvodnú pochybnosť, že dobromyseľná nebola a následne vo veci rozhodne tak, že vo vzťahu k dobromyseľným žalovaným žalobu zamietne a vo vzťahu k žalovaným, u ktorých nebude dobromyseľnosť preukázaná, vyhovie žalobnému návrhu žalobkyne v rozsahu príslušného spoluvlastníckeho podielu viažuceho sa k nehnuteľnosti nedobromyseľného žalovaného. V tomto smere odvolací súd poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 27. februára 2013, sp. zn. 6 Cdo 71/2011, uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 10. februára 2010 sp. zn. I. ÚS 50/10, nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. I. ÚS 3314/11 z 2. októbra 2012) a nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. I. ÚS 2219/12 zo dňa 17. apríla 2014. Vychádzajúc uvedených rozhodnutí potom v čase nadobudnutia predmetných nehnuteľností do vlastníctva V.. D., musel byť V.. D. D. dobromyseľný, čo zakladá jeho pravosť vlastníka predmetných nehnuteľností. Mal za to, že by nemal byť dotknutý ani následný prevod vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam na žalovaného 1/ DYNAMIK REAL, s.r.o. Navyše, v čase tohto prevodu vlastníckeho práva na žalovaného 1/ bola žaloba síce neprávoplatne, ale zamietnutá. Ak bol prvý nadobúdateľ V.. D. D. nesporným vlastníkom, mohol bez obmedzenia prevádzať svoje vlastnícke právo k nehnuteľnostiam bez obmedzenia ďalej na žalovaného 1/, ktorý bol následným nesporným vlastníkom a žalovaný 1/ mohol prevádzať svoje vlastnícke právo k nehnuteľnostiam bez obmedzenia na ďalších nadobúdateľov nehnuteľností, ktorí boli a preukázali v konaní dobrú vieru nadobudnutia vlastníckeho práva k prevádzaným nehnuteľnostiam.

53.2. Pokiaľ sa žalobkyňa odvoláva na to, že keď bolo zistené, že vlastníctvo v priebehu konania účelovo prechádza na ďalšie osoby, bol podaný návrh na zápis poznámky do LV, že vo veci vlastníctva k dotknutým pozemkom je vedený súdny spor, avšak aj po zápise poznámky došlo k ďalším prevodom, k tomu uviedol, že žalobkyňa podala žalobu zo dňa 15. 03. 2001 na Okresný súd Nitra dňa 15. 03. 2001. V doplnenom dokazovaní si súd prvej inštancie zo správy katastrálneho odboru Nitra vyžiadal informácie ohľadne existencie zápisu poznámky o spore a o čase zápisu poznámky na sporných nehnuteľnostiach. Súd zistil, že poznámka o existencii súdneho sporu bola do katastra pripísaná dňa 28. 05. 2010, pričom žiadosť o jej zápis bola na katastri prijatá dňa 29. 03. 2010. V tom sa stotožnil s názorom súdu, že pokiaľ

súd konštatoval u vyššie uvedených, že nadobúdané nehnuteľnosti získali originálnym spôsobom na základe dobrej viery, potom platí, že sa stali plnohodnotnými vlastníckymi s triádou vlastníckych oprávnení, pričom ktokoľvek, kto odvodzoval od ich vlastníckeho práva neskôr sa stal vlastníkom odvodzujúc svoje vlastnícké právo práve derivatívnym spôsobom (už od vlastníka). Uvedené platí, hoci by aj mohol mať ďalší nadobúdateľ vedomosť, že niekedy v minulosti boli nadobudnuté nehnuteľnosti predmetom sporu a dokonca, že nepatrili predposlednému zapísanému vlastníkovi, keď ich nadobúdateľovi, ktorý bol v dobrej viere (s prihliadnutím na všetky okolnosti), prevádzal. Toto platí aj pre aktuálne strany sporu S., ktorí v roku 2014 nadobudli parc. č. XXXX/X od U. a Ing. H., ktorá nadobudla parc. č. XXXX/XX od Y. H. v roku 2017 darovacou zmluvou, resp. ten od p. G., resp. od spoločnosti C.O.RE.ALL s.r.o., a tiež pre M. N., ktorý nadobudol od rodičov v roku 2009 parc. č. XXXX/X (bod 114. odôvodnenia rozsudku). Na základe uvedeného navrhuje, aby odvolací súd rozsudok Okresného súdu Nitra č. k. 25C/68/2001-1325 zo dňa 26. 10. 2017 vo výroku č. II. a výroku č. IV. potvrdil. S poukazom na uvedené skutočnosti odvolanie žalobkyne považuje za nedôvodné, a preto ho v napadnutej časti odvolaním žalobkyne navrhuje odvolaciemu súdu potvrdiť ako vecne správne.

54. K vyjadreniu žalobkyne na odvolanie žalovaného 1/ sa v replike písomne vyjadril žalovaný 1/, opätovne poukazujúc na to, že V.. D. D. starší vo svojom výsluchu na pojednávaní dňa 21. 09. 2017 uviedol, že v tom čase sa pozeral na LV, ktorý priniesla p. K., avšak nezaujímal sa o právnu stránku a nevedel čo je vydržanie. Mal právničku, poslal ju na kataster na preverenie právneho stavu vlastníctva pozemkov, ktorá uvedené preverila a navyše zisťovala na súde, či sa nevedie konanie ohľadom toho pozemku a p. Y. mu nehovorila žiadne riziká, ktoré sú spojené s kúpou predmetných nehnuteľností. Z uvedeného vyplýva, že ako prvonadobúdateľ si stav nehnuteľností nechal preveriť svojím právnikom, a teda v čase nadobudnutia predmetných nehnuteľností do vlastníctva V.. D. musel byť V.. D. D. dobromyseľný, nehnuteľnosti kúpil v dobrej viere, čo zakladá jeho pravosť vlastníka predmetných nehnuteľností. Mal za to, že v tejto súvislosti by nemal byť dotknutý ani následný prevod vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam na žalovaného 1/ DYNAMIK REAL, s.r.o. Vzhľadom na uvedené zotrúva na podanom odvolaní.

55.1. K vyjadreniu žalobkyne na odvolanie žalovaného 1/ sa písomne vyjadril intervenient 2/ V.. U. N., uvádzajúc, že žalobkyňa nijakými relevantnými skutkovými ani právnymi argumentmi nepodložila svoje tvrdenia, len stroho konštatovala, že na všetkých parcelách vytvorených z pôvodných PK parcel č. XXXX a XXXX v k. ú. T. R. jej právom patrí podiel 5/45 nielen na parcely uvedené vo výroku I. napadnutého rozsudku. S týmto tvrdením žalobkyne nesúhlasil a od začiatku konania tvrdil, že podiel žalobkyne na parcele č. XXXX/X by nemal byť uznaný. Relevantné právne argumenty sú obsiahnuté v jeho podaniach, ktoré sú súčasťou spisu (odvolania zo dňa 06. 10. 2014, podanie zo dňa 19. 10. 2017 označené ako Návrh na vykonanie dôkazov, odvolanie zo dňa 14. 07. 2010). Od začiatku konania navrhoval žalobu v časti, ktorá sa ho týka zamietnuť, a to konkrétne parcela č. XXXX/X a priznať náhradu trov konania. Právna predchodkyňa intervenienta 2/ si dala svoje vlastnícké právo osvedčiť notárskou zápisnicou zo dňa 06. 05. 1994 č. NZ 171/94 vyhotovenou JUDr. Jarmilou Priesolovou-Kováčovou, notárkou so sídlom v Nitre, ktorá je verejnou listinou, a teda relevantným dôkazom pre nepriznanie nároku žalobkyne na určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti. V zmysle Notárskej zápisnice jeho právna predchodkyňa, Z. N. nadobudla pozemok registra „C“ parcelné č. XXXX/X - trvalé trávne porasty o výmere 535 m², nachádzajúci sa v kat. úz. T. R., titulom daru od svojho otca N. H. v roku 1978 na základe rodinnej deľby. N. H. nadobudol predmetnú nehnuteľnosť od pôvodných vlastníkov na základe kúpnych a zámenných zmlúv, ktoré sa nezachovali. Žalobkyňa svoju žalobu neoprela o žiadne reálne dôkazy, ale len o právne špekulácie ako by to mohlo byť keby to tak bolo. K spochybnovaniu vlastníctva Z. N. využila nedostatočne zdokladované tvrdenia opierajúc sa napríklad o list zamestnanca strelnice, ktorý nemožno považovať za právne relevantný a už vôbec nie ho porovnávať s notárskou zápisnicou ako verejnou listinou.

55.2. Okresný súd pred vydaním napadnutého rozhodnutia vykonal dokazovanie výsluchom svedkov aj oboznámením sa s listinnými dôkazmi bližšie špecifikovaným v bode 17. napadnutého rozhodnutia. Súd nepripustil ním navrhované doplnenie dokazovania výsluchom notárky Jarmily Prieslovej k pravdivosti vyhlásenia p. G. v notárskej zápisnici, pretože podľa súdu pravdivosť vyhlásenia osoby, pokiaľ ide o rýdzo postavenia notárky v procese spisovania notárskej zápisnice, nemôže notárka nijako potvrdiť. Pokiaľ ide o oprávnenosť držby, túto p. N. odvodzovala od zápisu vlastníckeho práva svojej predchodkyne v PKV a taktiež od skutočnosti uvedených v notárskej zápisnici, a to sú kúpne a zámenné zmluvy jej otca N. H., Jej otec užíval pozemky zhruba od r. 1949 - 1950, avšak aj keby súd nemal za preukázané toto využívanie, pozemok už previedol darovacou zmluvou na p. N. v r. 1978. Od tohto obdobia ju p. N.

považovala za svoje, konkrétne parc. č. XXXX/X ako výlučná vlastníčka. Od roku 1978 nikým nebola vo svojom vlastníctve rušená a nikto si neuplatňoval vlastnícke právo k tejto parcele. Záverom poznamenal, že v súlade s princípom právnej istoty ako základného princípu právneho štátu navrhuje odvolaciemu súdu, aby pri rozhodovaní o odvolaní žalovaného 1/ bral zreteľ na všetky predložené dôkazy a tvrdenia.

56. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolania boli podané oprávnenými stranami (žalobkyňou a žalovaným 1/) v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP) a zistení, že odvolania spĺňajú náležitosti § 363 CSP, prejednal odvolania bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario, keď v zmysle § 219 ods. 3 za použitia § 378 ods. 1 CSP oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke krajského súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením) a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne proti výroku II. napadnutého rozsudku ani odvolanie žalovaného smerujúce proti výroku I. nie sú dôvodné, preto napadnutý rozsudok v týchto výrokoch podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil. Pokiaľ ide o napadnuté výroky III., IV. a VI., odvolací súd dospel k záveru o čiastočnej dôvodnosti podaných odvolaní, v dôsledku čoho podľa § 388 CSP zmenil rozhodnutia súdu prvej inštancie v napadnutej časti týchto výrokov o trovách konania.

57. S účinnosťou od 01. 07. 2016, prijatím zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, došlo v súlade s § 473 CSP k zrušeniu zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok. Nová právna úprava dôsledne dodržiava princíp okamžitej aplikovateľnosti procesnoprávnych noriem, ktorý znamená, že nová procesná úprava sa použije na všetky konania, a to aj na konania začaté pred dňom účinnosti CSP s ustanovenými výnimkami z tohto základného pravidla.

58.1. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

58.2. Podľa § 470 ods. 2 CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní vecí, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

59.1. Odvolací súd rozhodujúc o podaných odvolaniach a skúmajúc splnenie procesných podmienok v zmysle § 161 CSP vykonal lustráciu v Registri obyvateľov, z ktorej zistil, že žalobkyňa I. S., nar. XX. XX. XXXX, dňa XX. XX. XXXX zomrela.

59.2. Dedičské konanie po poručiťke, zomrelej žalobkyne, prebiehalo pred Okresným súdom Nitra pod sp. zn. 9D/82/2018. Predmetné dedičské konanie bolo ukončené vydaním uznesenia o dedičstve č. k. 9D/82/2018-29 z 30. júla 2018, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 15. 08. 2018, z ktorého vyplýva, že právnymi nástupcami po poručiťke - žalobkyne je jej dcéra D. H., rod. S., nar. XX. XX. XXXX, bytom T., D. XXX/XX a jej syn I. S., rod. S., nar. XX. XX. XXXX, bytom T. R., Q. XXX/XX. Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd rozhodol tak, že v konaní pokračuje s právnymi nástupcami žalobkyne I. S., nar. XX. XX. XXXX, naposledy bytom T. R., Y. 2, a to D. H., rod. S., nar. XX. XX. XXXX, bytom T., D. XXX/XX ako žalobkyňou 1/ a V.. I. S., rod. S., nar. XX. XX. XXXX, bytom T. R., Q. XXX/XX ako žalobcom 2/.

60. Keďže v predmetnej veci je medzi stranami spor o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, odvolací súd dal do pozornosti právnych nástupcov pôvodnej žalobkyne, s ktorými ďalej koná v procesnom postavení žalobcov na základe rozhodnutia odvolacieho súdu o pokračovaní v konaní s jej právnymi nástupcami - žalobcami 1/ a 2/, uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 28. januára 2021, č. k. II. ÚS 26/2021-16, v ktorom sa ústavný súd zaoberal obdobnou procesnou situáciou, kedy v konaní o určenie vlastníckeho práva prišlo k strate procesnej subjektivity na strane žalobcu, v dôsledku čoho nastala potreba reflektovať na úpravu žalobného návrhu.

61. Pôvodná žalobkyňa I. S., nar. XX. XX. XXXX, ktorá dňa XX. XX. XXXX zomrela, sa žalobou z 15. 03. 2001 doručenou Okresnému súdu Nitra domáhala voči V.. D. D. - DYNAMIK, stavebná firma, s miestom podnikania Nitra, Jelenecká 45 (ďalej len „pôvodný žalovaný“) určenia vlastníckeho práva v podiele 5/45-in k parcelám č. XXXX/X, XXXX/X, XXXX/XX v kat. úz. T. R., pričom po poslednej zmene žaloby sa domáhala určenia, že je podielová spoluvlastníčka nehnuteľností v k. ú. T. R., obec T. R.,

okres T. k novovytvoreným parcelám podľa GP č. 25C/68/2001-2 z 09. 10. 2017 znalkyne V.. Yvety Strhanovej ako parcely reg. „C“ zodpovedajúcej pôvodnej nehnuteľnosti, parc. PK č. XXXX zapísanej vo vložke č. XXX, teda novovytvorenej parcely registra „C“ KN č. XXXX/XX vinica o výmere 105 m² (aktuálne totožnej novovytvorenej parcely č. XXXX/XX), parcely reg. „C“ KN č. XXXX/X vinica o výmere 181 m², parcely reg. „C“ KN č. XXXX/X, vinica o výmere 169 m², parcely reg. „C“ KN č. XXXX/XX, vinica o výmere 161 m², parcely reg. „C“ KN č. XXXX/XX, vinica o výmere 158 m², parcely reg. „C“ KN č. XXXX/XX, vinica o výmere 155 m², parcely reg. „C“ KN č. XXXX/XX, záhrada o výmere 135 m², parcely reg. „C“ KN č. XXXX/X, záhrada o výmere 39 m², parcely reg. „C“ KN č. XXXX/XXX, záhrada o výmere 66 m² (aktuálne totožnej novovytvorenej parcely č. XXXX/XXX), parcely reg. „C“ KN č. XXXX/XXX, ost. plocha o výmere 230 m², parcely reg. C KN č. XXXX/XXX, zast. plocha o výmere 39 m², parcely reg. „C“ KN č. XXXX/XXX, ost. plocha o výmere 152 m², parcely reg. „C“ KN č. XXXX/XXX, ost. plocha o výmere 174 m², parcely reg. „C“ KN č. XXXX/XXX, ost. plocha o výmere 189 m², ku každej parcele v podiele 5/45-ín vzhľadom k celku a k novovytvoreným parcelám podľa GP č. 25C/68/2001 zo dňa 28. 05. 2013 znalkyne Ing. Yvety Strhanovej ako parcely reg. „C“ zodpovedajúcej pôvodnej nehnuteľnosti, parc. PK č. XXXX zapísanej vo vložke č. XXX, teda novovytvorenej parcely reg. „C“ KN č. XXXX/XX vinica o výmere 62 m² (aktuálne totožnej novovytvorenej parcely č. XXXX/XX), parcely reg. „C“ KN č. XXXX/X vinica o výmere 93 m², parcely reg. „C“ KN č. XXXX/X vinica o výmere 61 m², parcely reg. „C“ KN č. XXXX/X zast. plocha o výmere 36 m², parcely reg. „C“ KN č. XXXX/XX vinica o výmere 105 m², parcely reg. „C“ KN č. XXXX/XX vinica o výmere 111 m², parcely reg. „C“ KN č. XXXX/XX vinica o výmere 117 m², parcely reg. „C“ KN č. XXXX/XX záhrada o výmere 127 m², parcely reg. „C“ KN č. XXXX/XXX záhrada o výmere 53 m² (aktuálne totožnej novovytvorenej parcely č. XXXX/XXX), parcely reg. „C“ KN č. XXXX/XXX ost. plocha o výmere 226 m², parcely reg. „C“ KN č. XXXX/XXX ost. plocha o výmere 11 m², parcely reg. „C“ KN č. XXXX/XXX ost. plocha o výmere 33 m², parcely reg. „C“ KN č. XXXX/XXX zast. plocha o výmere 85 m², parcely reg. „C“ KN č. XXXX/XXX ost. plocha o výmere 147 m², parcely reg. C KN č. XXXX/XXX ost. plocha o výmere 168 m², ku každej parcele v podiele 5/45-ín vzhľadom k celku.

62. O žalobe pôvodnej žalobkyne rozhodol súd prvej inštancie rozsudkom z 26. októbra 2017, č. k. 25C/68/2001-1325, ktorým určil, že žalobkyňa I. S., nar. XX. XX. XXXX, bytom T. R., Y. 2, je podielová spoluvlastníčka nehnuteľností v k. ú. T. R., obec T. R., okres T. k novovytvoreným parcelám podľa GP č. 25C/68/2001-2 zo dňa 09. 10. 2017 znalkyne Ing. Yvety Strhanovej ako parcely reg. „C“ zodpovedajúcej pôvodnej nehnuteľnosti, parc. PK č. XXXX zapísanej vo vložke č. XXX, teda novovytvorenej parcely registra C KN č. XXXX/XX vinica o výmere 105 m², parcely reg. „C“ KN č. XXXX/XXX, záhrada o výmere 66 m², ku každej parcele v podiele 5/45-ín k vzhľadom k celku a k novovytvoreným parcelám podľa GP č. 25C/68/2001-2 zo dňa 09. 10. 2017 znalkyne Ing. Yvety Strhanovej ako parcely reg. „C“ zodpovedajúcej pôvodnej nehnuteľnosti, parc. PK č. XXXX zapísanej vo vložke č. XXX, teda novovytvorenej parcely reg. C KN č. 1XXX/XX vinica o výmere 62 m², parc. reg. C KN č. XXXX/XXX záhrada o výmere 53 m², ku každej parcele v podiele 5/45-ín k vzhľadom k celku s tým, že geometrický plán znalca Ing. Yvety Strhanovej zo dňa XX. 10.2017 č. 25C/68/2001-2 tvorí neoddeliteľnú súčasť tohto rozsudku. Vo zvyšku súd žalobu zamietol. Žalovanému 1/ uložil povinnosť nahradiť trovy konania žalobkyne v celom rozsahu, ktorých výška bude vyčíslená samostatným uznesením. Žalobkyni uložil povinnosť nahradiť žalovaným 2/, 3/, 4/, 5/, 6/, 7/, 8/, 9/, 10/, 11/, 12/, 13/, intervenientom 1/ a 2/ a osobe V. S., nar. XX. XX. XXXX, bytom W., J. 1, a osobe Z. S., nar. XX. XX. XXXX, bytom W., J. 1, náhradu trov konania vo výške 50 %, ktorých výška bude určená samostatným uznesením. Osobe V.. D. Vikor DYNAMIK, stavebná firma, s miestom podnikania Nitra, Štúrova 22, IČO: 14 108 097 náhradu trov konania nepriznal. O trovách štátu a trovách znalca Ing. Ivety Strhanovej rozhodol súd tak, že povinnosť na ich náhradu uložil žalovanému 1/ v celom rozsahu, s tým, že výška týchto trov bude určená samostatným uznesením.

63. Žalobcovia 1/ a 2/ prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu na prípis odvolacieho súdu reagovali podaním označeným ako Návrh na zmenu petitu žaloby, ktorý bol odvolaciemu súdu doručený dňa 19. 04. 2021. S poukazom na procesnú situáciu, ktorá v konaní nastala, teda úmrtie pôvodnej žalobkyne, ktorá sa žalobou domáhala určenia, že je spoluvlastníčkou v žalobe špecifikovaných nehnuteľností a následné rozhodnutie odvolacieho súdu o pokračovaní s právnymi nástupcami pôvodnej žalobkyne I. S., navrhli pripustiť zmenu petitu žaloby tak, že spoluvlastnícky podiel o veľkosti 5/45 na pozemku, parcela registra „C“, parcelné číslo: XXXX/XX, druh pozemku: ostatná plocha, o výmere 736 m², evidovaný na liste vlastníctva č. XXXX vedenom Okresným úradom Nitra, katastrálnym odborom; spoluvlastnícky podiel o veľkosti 5/45 na pozemku, parcela registra „C“, parcelné číslo: XXXX/X, druh pozemku: vinica, o výmere 621 m², evidovaný na liste vlastníctva č. XXXX vedenom Okresným úradom

Nitra, katastrálnym odborom; spoluvlastnícky podiel o veľkosti 5/45 na pozemku, parcela registra „C“, parcelné číslo: XXXX/X, druh pozemku: vinica, o výmere 461 m², evidovaný na liste vlastníctva č. XXXX vedenom Okresným úradom Nitra, katastrálnym odborom; spoluvlastnícke podiely o veľkosti 5/45 na pozemkoch vzniknutých z pôvodného pozemku, parcelné číslo: XXXX zapísaného vo vložke číslo XXX na základe Geometrického plánu č. 25C/68/2001-2 zo dňa 09.10.2017, vypracovaného znalkyňou Yvetou Strhanovou, a to pozemku, parcela registra „C“, parcelné číslo: XXXX/XX, druh pozemku: vinica, o výmere 105 m² (aktuálne totožnej novovytvorenej parcely číslo XXXX/XX), pozemku, parcela registra „C“, parcelné číslo: XXXX/X, druh pozemku: vinica, o výmere 181 m², pozemku, parcela registra „C“, parcelné číslo: XXXX/X, druh pozemku: vinica, o výmere 169 m², pozemku, parcela registra „C“, parcelné číslo: XXXX/XX, druh pozemku: vinica, o výmere 161 m², pozemku, parcela registra „C“, parcelné číslo: XXXX/XX, druh pozemku: vinica, o výmere 158 m², pozemku, parcela registra „C“, parcelné číslo: XXXX/XX, druh pozemku: vinica, o výmere 155 m², pozemku, parcela registra „C“, parcelné číslo: XXXX/XX, druh pozemku: záhrada, o výmere 135 m², pozemku, parcela registra „C“, parcelné číslo: XXXX/X, druh pozemku: záhrada, o výmere 39 m², pozemku, parcela registra „C“, parcelné číslo: XXXX/XXX, druh pozemku: záhrada, o výmere 66 m² (aktuálne totožnej novovytvorenej parcely číslo XXXX/XXX), pozemku, parcela registra „C“, parcelné číslo: XXXX/XXX, druh pozemku: ostatná plocha, o výmere 230 m², pozemku, parcela registra „C“, parcelné číslo: XXXX/XXX, druh pozemku: zastavaná plocha, o výmere 39 m², pozemku, parcela registra „C“, parcelné číslo: XXXX/XXX, druh pozemku: ostatná plocha, o výmere 152m², pozemku, parcela registra „C“, parcelné číslo: XXXX/XXX, druh pozemku: ostatná plocha, o výmere 174 m², (xiv) pozemku, parcela registra „C“, parcelné číslo: XXXX/XXX, druh pozemku: ostatná plocha, o výmere 189 m²; spoluvlastnícke podiely o veľkosti 5/45 na pozemkoch vzniknutých z pôvodného pozemku, parcelné číslo: XXXX zapísaného vo vložke číslo 642 na základe Geometrického plánu č. 25C/68/2001 zo dňa 28. 05. 2013, vypracovaného znalkyňou Yvetou Strhanovou, a to pozemku, parcela registra „C“, parcelné číslo: XXXX/XX, druh pozemku: vinica, o výmere 62 m² (aktuálne totožnej novovytvorenej parcely číslo XXXX/XX), pozemku, parcela registra „C“, parcelné číslo: XXXX/X, druh pozemku: vinica, o výmere 93 m², pozemku, parcela registra „C“, parcelné číslo: XXXX/X, druh pozemku: vinica, o výmere 61 m², pozemku, parcela registra „C“, parcelné číslo: XXXX/X, druh pozemku: zastavaná plocha, o výmere 36 m², pozemku, parcela registra „C“, parcelné číslo: XXXX/XX, druh pozemku: vinica, o výmere 105 m², pozemku, parcela registra „C“, parcelné číslo: XXXX/XX, druh pozemku: vinica, o výmere 111 m², pozemku, parcela registra „C“, parcelné číslo: XXXX/XX, druh pozemku: vinica, o výmere 117 m², pozemku, parcela registra „C“, parcelné číslo: XXXX/XX, druh pozemku: záhrada, o výmere 127 m², pozemku, parcela registra „C“, parcelné číslo: XXXX/XXX, druh pozemku: záhrada, o výmere 53 m² (aktuálne totožnej novovytvorenej parcely číslo XXXX/XXX), pozemku, parcela registra „C“, parcelné číslo: XXXX/XXX, druh pozemku: ostatná plocha, o výmere 226 m², pozemku, parcela registra „C“, parcelné číslo: XXXX/XXX, druh pozemku: ostatná plocha, o výmere 11 m², pozemku, parcela registra „C“, parcelné číslo: XXXX/XXX, druh pozemku: ostatná plocha, o výmere 33 m², pozemku, parcela registra „C“, parcelné číslo: XXXX/XXX, druh pozemku: zastavaná plocha, o výmere 85 m², pozemku, parcela registra „C“, parcelné číslo: XXXX/XXX, druh pozemku: ostatná plocha, o výmere 147 m², pozemku, parcela registra „C“, parcelné číslo: XXXX/XXX, druh pozemku: ostatná plocha, o výmere 168 m² patrili ku dňu 27.03.2008, t. j. ku dňu úmrtia pôvodnej žalobkyne - I. S., s posledným trvalým bydliskom Y. 2, XXX 01 T. R., G. M., dátum narodenia: XX. XX. XXXX, dátum úmrtia XX. XX. XXXX, pôvodnej žalobkyňi a patria do dedičstva po pôvodnej žalobkyňi.

64. Vzhľadom na uvedenú procesnú situáciu odvolací súd pri rozhodovaní o vecnej správnosti rozsudku súdu prvej inštancie v napadnutej časti, ktorým tento súd rozhodoval o tom, že pôvodná žalobkyňa I. S., zomr. XX. XX. XXXX je spoluvlastníčkou vyššie špecifikovaných nehnuteľností so spoluvlastníckym podielom 5/45 k celku, reflektoval na Návrh žalobcov 1/ a 2/ na zmenu petitu žalobcov ako právnych nástupcov pôvodnej žalobkyne a v tejto súvislosti, vychádzajúc z Nálezu Ústavného súdu SR č. k. II. ÚS 26/2021-16, uvádza, že zmena žaloby v danej veci vyplynula z procesného nástupníctva strany v aktívnom určovacom spore ich právnej predchodkyne. Petit, ktorý vyhovoval právnej predchodkyňi žalobcov (spoluvlastníčka nehnuteľností, domáhajúca sa deklarovania svojho vlastníckeho práva) a „s ktorým“ bola na okresnom súde čiastočne úspešná, sa po vstupe žalobcov do konania stal neudržateľným, keďže, ako vyplýva z judikatúry Najvyššieho súdu SR (uznesenie sp. zn. 5 Cdo 106/2008 z 10. februára 2009), dedič sa nemôže domáhať určovacou žalobou priameho určenia svojho vlastníckeho práva k majetku poručiteľa, ale „len“ určenia toho, že tento majetok patril ku dňu smrti poručiteľa poručiteľovi, prípadne určenia, že majetok patrí do dedičstva po poručiteľovi. Až po takomto určení môže byť majetok prejednaný v (dodatčnom) dedičskom konaní.

Inak povedané, v konaní o určovacej žalobe sa možno domáhať určenia vlastníckeho práva získaného na základe rôznych nadobúdacích titulov, avšak deklarovanie nadobudnutia vlastníckeho práva dedením je predmetom dedičského konania. Zmena petitu, ktorú žalobcovia po svojom vstupe do konania uskutočnili, nepredstavuje zmenu žaloby tak, ako ju vypočítavajú § 139 a § 140 CSP (a ako ju v odvolacom konaní nepripúšťa § 371 CSP), keďže žalobcovia nežiadajú viac, nežiadajú iné právo a ani nejde o podstatnú zmenu alebo doplnenie dovtedy tvrdených rozhodujúcich skutočností. Zmenený petit je v podstate petit na určenie vlastníckeho práva pôvodnej žalobkyne, avšak ku dňu jej smrti. Odvolací súd preto v odvolacom konaní rozhodoval o tom, či vyššie špecifikované nehnuteľnosti patria do dedičstva po pôvodnej žalobkyni I. S., zomr. XX. XX. XXXX.

65.1. Podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

65.2. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (§ 387 ods. 2 CSP).

65.3. Podľa čl. 2 ods. 1 základných princípov Civilného sporového poriadku (zákon č. 160/2015 Z. z.) ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty.

65.4. Právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít; ak takej ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo (čl.2 ods.2 základných princípov CSP).

65.5. Podľa § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

65.6. Podľa § 393 ods. 2 CSP v odôvodnení rozhodnutia odvolací súd uvedie stručný obsah napadnutého rozhodnutia, podstatné zhrnutie skutkových tvrdení a právnych argumentov strán v odvolacom konaní, prípadne ďalších subjektov, ktoré dôkazy v odvolacom konaní vykonal a ako ich vyhodnotil, zistený skutkový stav a právne posúdenie veci, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax; ustanovenia § 387 ods. 2 a 3 tým nie sú dotknuté. Odôvodnenie rozhodnutia senátu obsahuje aj pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté.

65.7. Obsahom práva na spravodlivý proces (článok 46 ods. 1 Ústavy SR) je umožniť každému, bez akejkoľvek diskriminácie, reálny prístup k súdu, pričom tomuto právu zodpovedá povinnosť súdu vo veci konať a rozhodnúť. Právo na spravodlivý súdny proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Do práva na spravodlivý proces však nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, hodnotením dôkazov (sp. zn. IV. ÚS 22/04) a ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami (sp. zn. I. ÚS 50/04).

65.8. Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva aj povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (sp. zn. I. ÚS 46/05, sp. zn. II. ÚS 76/07).

66.1. V ustanovení § 387 ods. 2 CSP je odvolaciemu súdu daná možnosť vypracovania tzv. skráteného odôvodnenia rozhodnutia. Možnosť vypracovania takéhoto odôvodnenia je podmienená tým, že odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožní s dôvodmi rozhodnutia súdu prvej inštancie a to po skutkovej ako aj právnej stránke; ak sa odvolací súd čo i len čiastočne nestotožní s týmito závermi, neprichádza do

úvahy vypracovanie skráteného odôvodnenia. Môže síce doplniť dôvody uvedené v rozhodnutí súdu prvej inštancie, toto doplnenie však nemôže byť v rozpore so závermi súdu prvej inštancie, môže ho iba dopĺňať v tom zmysle, že závery odvolacieho súdu iba podporia odôvodnenie súdu prvej inštancie. Odvolací súd musí odpovedať na podstatné a právne dôvody odvolania a nemôže sa obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia doplniť ďalšie dôvody.

66.2. Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu (prvostupňového, ale aj odvolacieho), ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 115/03 z 3. júla 2003).

67. Odvolací súd v zmysle § 379 a § 380 CSP viazaný rozsahom a dôvodmi podaných odvolaní sa plne stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie pokiaľ ide o odvolaním pôvodnej žalobkyne napadnutý výrok II. a žalovaným 1/ napadnutý výrok I. rozsudku súdu prvej inštancie, keďže bola jeho argumentácia vecne správna, objektívna, presvedčivá a v neposlednom rade v súlade s judikatúrou Najvyššieho súdu SR ako aj nálezmi Ústavného súdu SR. Podľa názoru odvolacieho súdu všetky dôvody, ktoré pôvodná žalobkyňa, ako aj žalovaný 1/ uvádzali v odvolaniach vyriešil už súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku, pričom rozhodnutia prvoinštančného a odvolacieho súdu nie je možné posudzovať izolovane, pretože prvoinštančné a druhoinsťančné konanie tvoria jeden celok. Odvolací súd v tomto smere poznamenáva, že v predmetnej veci už dvakrát rozhodoval odvolací súd, ktorý dvakrát rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie s tým, že súdu prvej inštancie uložil, akým spôsobom je potrebné v ďalšom konaní pokračovať, aké dôkazy je potrebné vykonať a s čím je potrebné sa vysporiadať. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom rozhodol v zmysle intencií zrušujúceho uznesenia Krajského súdu v Nitra z 26. apríla 2017 č. k. 5Co/84/2015-1037, pridŕžajúc sa pritom právneho názoru odvolacieho súdu.

68.1. Podľa § 132 ods. 1 Občianskeho zákonníka, vlastníctvo veci možno nadobudnúť kúpnu, darovacou alebo inou zmluvou, dedením, rozhodnutím štátneho orgánu alebo na základe iných skutočností ustanovených zákonom.

68.2. Podľa § 134 ods. 1 Občianskeho zákonníka, oprávnený držiteľ sa stáva vlastníkom veci, ak ju má nepretržite v držbe po dobu troch rokov, ak ide o hnutelnosť, a po dobu desať rokov, ak ide o nehnuteľnosť.

68.3. Podľa § 129 ods. 1 Občianskeho zákonníka, držiteľom je ten, kto s vecou nakladá ako s vlastnou alebo kto vykonáva právo pre seba.

68.4. Podľa § 130 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak je držiteľ so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný o tom, že mu vec alebo právo patrí, je držiteľom oprávneným. Pri pochybnostiach sa predpokladá, že držba je oprávnená.

68.5. Podľa § 135a ods. 1 OZ, účinného od 01. 04. 1983, vlastníkom veci, ktorá môže byť predmetom osobného vlastníctva, sa stane občan, ktorý má nepretržite v držbe (§ 132a ods. 1) hnutelnú vec tri roky a nehnuteľnú vec desať rokov. Obdobne, pokiaľ nie je ustanovené inak, nadobudne občan aj právo zodpovedajúce vecnému bremenu (§ 132a ods. 2).

68.6. Podľa § 135a ods. 4 OZ, účinného od 01.04.1983, do doby podľa odsekov 1 a 2 si občan môže započítať dobu, po ktorú jeho právny predchodca mal vec nepretržite v držbe alebo nepretržite vykonával právo zodpovedajúce vecnému bremenu.

68.7. Podľa § 116 ods. 1 zák. č. 141/1950 Zb., vlastnícke právo k hnutelnej veci nadobudne, kto ju drží oprávnené (§ 145) a nepretržite tri roky; ak ide o nehnuteľnú vec, je potrebná vydržacia doba desaťročná.

68.8. Kto nadobudne oprávnenú držbu od oprávneného držiteľa, môže si započítať vydržaciu dobu predchodcu (§ 116 ods. 2 zák. č. 141/1950 Zb.).

68.9. Podľa § 145 ods. 1 zák. č. 141/1950 Zb., ak je držiteľ so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný v tom, že mu vec alebo právo patria, je držiteľom oprávneným.

69.1. Odvolací súd poznamenáva, že súd prvej inštancie sa v napadnutom rozsudku vysporiadal so všetkými okolnosťami potrebnými pre posúdenie dôvodnosti nároku žalobkyne ohľadom vo výroku I. uvedených nehnuteľností ich podielovou spoluvlastníčkou, a to v rozsahu 5/45, ktoré nadobudla po smrti jej otca, čím vstúpila do všetkých jeho práv a povinností ako jeho právny nástupca. Keďže súd prvej inštancie podrobne vykonal dokazovanie a svoje rozhodnutie aj náležite odôvodnil, odvolací súd nebude opakovať celý priebeh skutkového deja, ktorý je s ohľadom na množstvo rozhodnutí a dĺžku konania všetkým stranám sporu nad mieru všetkých pochybností známy. V tomto smere však považuje za potrebné dodať, že vydržanie je klasickým súkromnoprávnym inštitútom, ktorý je známy od čias rímskeho práva. Tento inštitút bol v Občianskom zákonníku reaktívovaný zákonom č. 131/1982 Zb. Predtým bol známy Občianskemu zákonníku č. 141/1950 Zb. z 25. októbra 1950 (§ 115 až § 118), ako aj uhorskému právu, ktorý pred r. 1950 platil na území Slovenska. Vydržanie (usucapio) predstavuje originárny spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva (podľa § 151o ods. 1 OZ aj práva zodpovedajúce vecnému bremenu). Účelom inštitútu vydržania je uviesť do súladu dlhodobý faktický stav oprávnenej nepretržitej držby oprávneným držiteľom, ktorý je po stanovenú dobu objektívne presvedčený o svojom domnelom vlastníckom práve. Pri vydržaní ide o taký spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva fyzickou alebo právnickou osobou, pri ktorom sa oprávnený držiteľ po uplynutí zákonom predpísanej doby stáva vlastníkom veci, a tým aj jej skutočným držiteľom. V prípade stretu práva a povinností pravého vlastníka veci a oprávneného držiteľa veci má jednoznačne prednosť vlastník ako nositeľ silnejšieho práva k veci, ktoré je navyše chránené Ústavou SR (čl. 20) a medzinárodnými zmluvami, ktorými je SR viazaná.

69.2. V uhorskom práve, ktoré platilo na území Slovenska do 31. 12. 1950, sa pre vydržanie vyžadovala nepretržitá dobromyseľná držba v trvaní 32 rokov. Podmienky držby boli nasledovné: 1. držobná spôsobilosť nadobúdateľa; 2. nehnuteľnosť spôsobilá na vydržanie; 3. dobromyseľnosť, ktorá sa predpokladala (Curia sp. zn. 2816/1904), teda len zlý úmysel nadobúdateľa vylučoval vydržanie (Zbierka rozhodnutí zv. VIII, č. 186, sp. zn. Curia 670/1906); 4. uchopenie sa držby; 5. nepretržitosť držby v trvaní vyžadovanom zákonom. Občiansky zákonník č. 141/1950 Zb. obmedzil predmet vydržania a odlišne upravil vydržacie doby (pozri § 111 až § 129). V prípade nehnuteľností sa vyžadovala 10-ročná premlčacia doba (§ 116 ods. 1 OZ z r. 1950 in fine), pričom vydržanie nehnuteľností v socialistickom vlastníctve bolo vylúčené. Vydržacie doby, ktoré začali plynúť pred 01. 01. 1951 podľa predtým platného uhorského práva, skončili najneskoršie uplynutím vydržacej doby platnej pre vydržanie nehnuteľností (t. j. k 01. 01. 1961; porovnaj § 566 OZ z r. 1950). Občiansky zákonník č. 40/1964 Zb. v pôvodnom znení vydržanie neupravil, preto bolo potrebné vychádzať z toho, že po 01. 04. 1964 nebolo možné vlastnícke právo k nehnuteľnostiam nadobudnúť vydržaním, a to ani vtedy, ak vydržacia doba začala plynúť pred 01. 04. 1964, t. j. za účinnosti predchádzajúceho občianskeho kódexu. Ak k nadobudnutiu vlastníckeho práva vydržaním došlo najneskoršie 31. 03. 1964, po nadobudnutí účinnosti zákona č. 40/1964 Zb. mohla byť táto skutočnosť len deklarovaná. Účinky zloženej právnej skutočnosti (skutkovej podstaty vydržania) nastúpili automaticky v dobe ich pripustnosti.

70. Pri posúdení otázky, či v danom prípade boli splnené podmienky oprávnenej držby vedúce k vydržaniu, nemožno vychádzať len zo skutočnosti, že stav vzniknutý v dôsledku uchopenia držby nebol v súlade s údajmi uvedenými v pozemkovej knihe, príp. v inej verejnej knihe, o ktorých sa držiteľ nepresvedčil. Je potrebné vziať do úvahy všetky okolnosti, za ktorých bola držba uchopená (Uz NS ČR z 21. 09. 2005, sp. zn. 22 Cdo 1703/2005).

71.1. Súčasná úprava vydržania zavedená zákonom č. 509/1991 Zb. obnovila od 01. 01. 1992 tradičné dôsledky spojené s vydržaním, zrušila nedôstojné obmedzenie jeho použitia, najmä obmedzenie predmetov spôsobilých na vydržanie fyzickou osobou a vylúčenie vydržania právnickou osobou.

71.2. Zákon určuje predpoklady vydržania, ktoré musia byť splnené po celú vydržaciu dobu. Vychádzajúc z náuky rímskeho práva (usucapionis requista sunt: res habilis, titulus, fides, possessio, tempus) medzi tieto predpoklady možno zaradiť: a) spôsobilý subjekt, b) spôsobilý predmet držby (§ 134 ods. 2 OZ), c) dobrá viera (dobromyseľnosť) vydržateľa, d) oprávnená držba po zákonom stanovenú dobu (§ 134 ods. 1 OZ), e) uplynutie vydržacej doby. Splnením uvedených podmienok potom nastávajú následky vydržania, a to oprávnený držiteľ, u ktorého sa splnili aj ostatné podmienky vydržania,

nadobudne vlastnícke právo k veci, a to pôvodným spôsobom, takže proti nemu nemožno uplatňovať žiadne práva, ktoré niekto mal proti predchádzajúcemu vlastníkovi a vydržaním zanikne vlastnícke právo doterajšieho vlastníka.

72.1. Subjektom vydržania sú všetky osoby, ktoré sú spôsobilé nadobúdať vlastnícke právo (spôsobilosť na právne úkony sa tu nevyžaduje). Vydržaním môže nadobudnúť vlastníctvo fyzická osoba, právnická osoba, ako aj štát (právnická osoba a štát najskôr od 01. 01. 1992). Vydržaním môže nadobudnúť vlastníctvo aj maloletý, ktorý prostredníctvom úkonov rodičov pri správe jeho majetku vstúpil do dobromyseľnej držby a vykonával ju (R 27/2005). Vydržaním možno vec nadobudnúť do podielového, ako aj bezpodielového spoluvlastníctva. U iných osôb než manželov vzniká vydržaním, ak sú splnené podmienky vydržania u všetkých týchto osôb, podielové spoluvlastníctvo. Vydržaním môže vlastníctvo k veci nadobudnúť aj právny nástupca oprávneného držiteľa, ak aj on sám je jej oprávneným držiteľom.

72.2. Predmetom vydržania môže byť vec, ktorá môže byť predmetom vlastníctva, a to tak individuálne určená hnutelná ako aj nehnuteľná vec. Predmetom vydržania ako špecifického spôsobu nadobúdania vlastníckeho práva môže byť zásadne celá vec, nie iba jej časť. Predmetom vydržania môže byť všetko, čo môže byť predmetom držby podľa § 129 ods. 2 OZ. Takým predmetom môžu byť aj práva a nehmotné majetkové hodnoty, ktorými sú napr. cenné papiere, obchodný podiel a predmety priemyselných práv (patent, ochranná známka). Právo sa môže stať predmetom vydržania, ak sú splnené podmienky držby práva, t. j. ide o trvalý a opätovný výkon práva (§ 129 ods. 2 OZ). Takým právom je v prvom rade právo zodpovedajúce vecnému bremenu.

73.1. Základnou podmienkou vydržania je držba veci, pričom môže ísť len o oprávnenú držbu. Oprávnenosť držby sa posudzuje so zreteľom na ustanovenie § 130 ods. 1 OZ, t. j. držiteľ musí byť so zreteľom na všetky okolnosti v dobrej viere, že mu vec patrí (nestačí detencia, t. j. nakladanie s vecou ako s cudzou). Držba nie je oprávnená, ak držiteľ nie je v tomto zmysle dobromyseľný. Dobrá viera oprávneného držiteľa, ktorá je daná so zreteľom na všetky okolnosti, sa musí vzťahovať aj na titul, na základe ktorého mohlo držiteľovi vzniknúť vlastnícke právo. To neznamena, že taký titul musí byť daný; postačí, že je držiteľ so zreteľom na všetky okolnosti v dobrej viere, že tu taký titul je. Posúdenie, či je držiteľ v dobrej viere alebo nie, je potrebné vždy ohodnotiť objektívne a nielen zo subjektívneho hľadiska (osobného presvedčenia) samotného účastníka (Ro NS ČR z 27. 04. 2006, sp. zn. 22 Cdo 984/2006).

73.2. O oprávnenú držbu ide nielen vtedy, ak držiteľ má po celú vydržaciu dobu vec vo svojej faktickej moci, ale aj vtedy, ak právo držby vykonáva prostredníctvom inej osoby. Držba nezaniká tým, že držiteľ vec zverí do dočasnej detencie niekomu inému. Posúdenie toho, či držiteľ je so zreteľom na všetky okolnosti v dobrej viere, že mu vec patrí, teda, že je jej vlastníkom, nemôže vychádzať len z posúdenia subjektívnych predstáv držiteľa. Dobrá viera držiteľa musí byť v danej veci posudzovaná aj z hľadiska, či držiteľ pri zachovaní náležitej opatrnosti, ktorú možno s prihliadnutím na okolnosti konkrétneho prípadu od každého subjektu práva vyžadovať, mal alebo mohol mať pochybnosti o existencii svojho práva. Aj keď je držiteľ subjektívne presvedčený o svojom práve, nebude so zreteľom na všetky okolnosti v dobrej viere, pokiaľ mu sú alebo musia byť známe skutočnosti, z ktorých by pri zachovaní obvyklej opatrnosti musel spoznať, že nie je subjektom práva, o ktorého vydržanie ide. Dobrá viera držiteľa sa posudzuje objektívne, t. j. so zreteľom na konkrétne okolnosti a z hľadiska osobného presvedčenia držiteľa. Oprávnená držba môže spočívať v omyle držiteľa, ktorý sa domnieva, že je vlastníkom držanej veci alebo subjektom vykonávaného práva. Oprávnená držba nemôže spočívať v takom omyle držiteľa, ktorému sa tento mohol pri bežnej opatrnosti vyhnúť. Omyl držiteľa musí byť ospravedlniteľný. Omyl je ospravedlniteľný, ak k nemu došlo napriek tomu, že mýliaci sa postupoval obvyklou mierou opatrnosti, ktorú možno so zreteľom na okolnosti konkrétneho prípadu od každého vyžadovať. Pri posudzovaní ospravedlniteľnosti omylu držiteľa sa vychádza z objektívnych hľadísk; neskúsenosť držiteľa, resp. nižšia úroveň vzdelania, ktorú dosiahol, nie sú významné (Ro NS ČR z 29. 06. 2007, sp. zn. 22 Cdo 1330/2006).

74.1. Dobromyseľnosť držiteľa musí trvať po celú zákonom predpísanú dobu potrebnú na vydržanie. V prípade, že v priebehu tejto doby držiteľ dobrú vieru stratí, dôjde k prerušeniu vydržacej doby (praescriptio rumpitur). Súkromné právo tu vychádza zo zásady, že ak sa držiteľ v priebehu vydržacej doby stane zlomyseľným držiteľom, stráca všetky výhody oprávnenej držby (mala fides superviens nocet). To má za následok, že držiteľ vec nemôže potom nadobudnúť do vlastníctva vydržaním.

74.2. Pri hodnotení dobrej viery je vždy treba brať do úvahy, či držiteľ pri bežnej (normálnej) opatrnosti, ktorú možno s ohľadom na okolnosti a povahu daného prípadu od každého požadovať, nemal, resp. nemohol mať, počas celej vydržacej doby dôvodné pochybnosti o tom, že mu vec alebo právo patrí. Dobrá viera zaniká v okamihu, kedy sa držiteľ oboznámil so skutočnosťami, ktoré objektívne museli vyvolať pochybnosť o tom, že mu vec podľa práva patrí alebo že je subjektom práva, ktorého obsah vykonáva. Pokiaľ účastník, ktorý vydržanie uplatňuje, sám jeho podmienky splnil, je nadbytočné sa zaoberať i oprávnenosťou držby, prípadne vydržaním jeho predchodcov (Ro NS ČR zo 07. 05. 2002, sp. zn. 22 Cdo 1843/2000).

75. Konštitutívny právny účinok pre vznik vlastníckeho práva držiteľa veci má uplynutie kvalifikovanej vydržacej doby. Vydržacia doba je časový úsek, počas ktorého musí oprávnený držiteľ spĺňať podmienky vydržania. Pre určenie začiatku doby oprávnenej držby a jej trvania sa podľa § 134 ods. 4 OZ primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka o plynutí premlčacej doby (§ 100 a nasl.). Zákon určuje vydržaciú dobu 3 roky, ak predmetom dobromyseľnej držby sú hnutelné veci a 10 rokov, ak predmetom dobromyseľnej držby sú nehnuteľnosti. Vydržacie doby začnú plynúť od momentu dobromyseľného uchopenia držby veci. Podľa § 134 ods. 3 OZ sa do vydržacej doby počíta aj oprávnená držba právneho predchodcu vydržiteľa. Pre plynutie vydržacej doby platí zásada, že táto doba musí byť nepretržitá (t. j. oprávnený držiteľ nesmie vec opustiť). Po uplynutí vydržacej doby oprávnený držiteľ nadobudne vlastnícke právo bez ďalšieho, a to samotným uplynutím vydržacej doby bez toho, aby bol k tomu potrebný ešte ďalší právny úkon či rozhodnutie. V prípade nehnuteľnosti je však vydržanie potrebné zapísať do katastra nehnuteľností. Držiteľ sa môže pred získaním verejnej listiny potrebnej na zápis vydržania do katastra domáhať vpísania poznámky o vydržaní do listu vlastníctva, na ktorom je sporná nehnuteľnosť zapísaná. Podmienkou vpísania tejto poznámky je podanie návrhu na začatie konania o určenie vlastníckeho práva alebo návrh na začatie konania o osvedčenie vlastníckeho práva potvrdený súdom alebo notárom (§ 44 vyhlášky č. 79/1996 Z. z.). Táto poznámka má len dočasný charakter a vymaže sa, ak dôjde k určeniu vlastníckeho práva navrhovateľa alebo žiadateľa, ale aj v prípade, keď v súdnom konaní bol držiteľ neúspešný, resp. jeho návrhu na vydanie osvedčenia sa nevyhovelo.

76. Listinou spôsobilou na zápis vlastníckeho práva k nehnuteľnosti vydržaním je právoplatné súdne rozhodnutie, ktorým súd vyhovel určovacej žalobe oprávneného držiteľa podľa § 137 písm. c/ CSP o tom, že došlo k vydržaniu predmetnej nehnuteľnosti. Takouto listinou môže byť aj notárske osvedčenie o vydržaní. Nadobudnutie vlastníctva k nehnuteľnosti vydržaním vyznačí okresný úrad na základe príslušnej listiny (osvedčenie notára), súdneho rozhodnutia (má len deklaratórnú povahu) alebo rozhodnutia správneho orgánu formou záznamu do katastra nehnuteľností (§ 34 ZKN).

77. Vychádzajúc z vyššie uvedených zákonných ustanovení, zásad a judikatúry dospel súd prvej inštancie k správneému záveru „pokial' ide o žalovaných, ktorí preukazovali, že ich právni predchodcovia nadobudli nehnuteľnosti vydržaním, že táto skutočnosť sa nepreukázala, a to s poukazom na to, že vyhlásenia v notárskych zápisniciach, ktoré mali osvedčiť nadobudnutia vlastníckeho práva vydržaním sú neurčité a vágne. V dôsledku uvedeného ich preto nemožno považovať za spôsobilé vyvolať nimi sledované právne účinky. Vzhľadom na to, že súd prvej inštancie sa podrobne vysporiadal so všetkými skutočnosťami rozhodujúcimi pre posúdenie splnenia podmienok nadobudnutia vlastníckeho práva vydržaním, odvolací súd považuje za dostatočné poukázať na rozhodujúce okolnosti, ktoré súd prvej inštancie považoval za rozhodujúce. Súd prvej inštancie uviedol, že aktuálnemu vlastníckemu stavu žalovaných 2/ až 16/ predchádzali okrem uvedených notárskych zápisníc osvedčujúcich vydržanie z roku 1994, 1998 a 1999 iba zmeny vlastníctva na podklade kúpnych zmlúv a na základe dedičstva, preto ak žalovaní neodvodzujú alebo odvodzujú neúspešne svoj vlastnícky vzťah k tým ktorým parcelám, nemohli nadobudnúť viac práv ako mal ich právny predchodca a bolo na nich, aby vlastníctvo k parcelám v žalovanom spoluvlastníckom podiele preukázali.

78. Prvá notárska zápisnica, podľa ktorej predchodkyňa I. Q. a Z. X., I. Q. nadobudla niekedy v roku 1914 parcelu č. XXXX/XX o výmere 2 228 m² zameranú geometrickým plánom č. XXXXXXXX-XX/XX z 04. 05. 1998 výmenou s pôvodným vlastníkom G. Q. neboli zo strany žalovaných preukázané. Rovnako sa tak v konaní nepreukázalo, že by mal G. Q. odkúpiť podiely I. a Z. Q., a vzhľadom na to považoval súd za nepreukázanú aj pravdivosť vyhlásenia, ktorým mal vymeniť nehnuteľnosti. Žalovaní nepreukázali dobromyseľné a nepretržité následné užívanie sporných parciel I. Q. v období pred rokom 1906 na základe reálnej delby a skutočnosti vydržania podľa obyčajového práva po dobu 32, pretože právne vzťahy boli vyznačené z pkn. vl. č. XXX, v ktorej Z. X. a I. Q. tvrdený odlišný vlastnícky rozsah v prospech

I. Q., inak vo vl. č. XXX vyznačený nebol. Z vykonaného dokazovania taktiež nebolo preukázané ani dobromyseľné a nepretržité následné užívanie sporných parciel I. Q. v období od roku 1914 do začiatku 50. rokov a taktiež ani dobromyseľné užívanie I. Q. a Z. X. od roku 1950. Vzhľadom na skutkové okolnosti užívania sporných parciel nebola preukázaná žiadna skutočnosť, ktorá by bola dôvodne spôsobilá vyvolať presvedčenie o vlastníctve k celej nehnuteľnosti, resp. k spoluvlastníckemu podielu.

79. Pokiaľ ide o druhú notársku zápisnicu z roku 1998, pochybnosť o užívaní sporných parciel vyvoláva aj užívanie pozemkov vojskom na účely poľnej strelnice, a to od roku 1906 približne do konca 90. rokov, kedy bolo akékoľvek užívanie parciel vylúčené. V súvislosti s treťou notárskou zápisnicou z roku 1999 nebola preukázaná pravdivosť tvrdení uvedených v tejto zápisnici ohľadom užívania a dobromyseľnosti pri vstupe a pretrvávajúcej tvrdení držby ako predpoklad vydržania. Uvedené platí aj pokiaľ ide o preukázanie nadobudnutia vlastníckeho práva vydržaním parcely č. XXXX/X zapísanej na LV č. XXX, ktoré vychádzajú z toho, že boli darované I. Q. jeho otcom a starou matkou I. Q., ktorá ich nadobudla zámenou od ostatných pozemno-knižných spoluvlastníkov. Z vykonaného dokazovania nebolo zistené, kedy mal I. Q. nadobnúť predmetné parcely od svojho otca a starej matky, okrem v zápisnici vyhlásenej skutočnosti, že od roku 1947 uvedené nehnuteľnosti užíva. Vychádzajúc zo zistených skutočností správne súd prvej inštancie dospel k záveru, že tvrdenia uvedené v notárskej zápisnici z roku 1994, ktoré V. U. N. zopakoval aj v konaní o tom, že Z. N. odvodzovala svoje vlastníctvo od daru svojho otca a rodinného rozdelenia z roku 1978, od kedy jej mala plynúť a vydržacia doba, sa nepreukázali. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že v konaní nevyplynuli žiadne iné tvrdené a preukázané skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé pre konštatovanie vydržania ani pokiaľ ide o vydržanie do roku 1950, pre ktoré bola potrebná 32 ročná vydržacia doba a taktiež ani po tomto roku. Poukazujúc na uvedené skutočnosti správne súd prvej inštancie dospel k záveru, že aktuálni vlastníci sporných parciel, t. j. žalovaní nemohli nadobnúť spoluvlastnícke právo v žalovanom podiele od osôb, ktoré spoluvlastnícke právo nadobudli vydržaním na základe vyššie uvedených troch notárskych zápisníc. Súd prvej inštancie sa nedostatkami notárskych zápisníc zaoberal naozaj dôsledne, preto odvolací nemá za potreby opätovne tieto skutočnosti opakovať a v ďalšom na odkazuje, stotožňujúc sa s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie v uvedenej časti.

80. Rovnako tak odvolací súd považuje za vyvrátené tvrdenia žalovaného 1/ v tom smere, že by pôvodne žalovaný Ing. D. D. DYNAMIK, STAVEBNÁ FIRMA, mal byť dobromyseľný nadobúdateľ sporných parciel, ktoré získal od vydržiteľov, a teda, že následne aj žalovaný 1/ bol dobromyseľný, keďže nehnuteľnosti nadobudol od pravých vlastníkov. Pôvodne žalovaný nadobudol nehnuteľnosti na základe kúpnych zmlúv uzavretých s Z. U., I. Q., Z. N. a Z. X.. Z rozsiahleho dokazovania súdom prvej inštancie však vyšlo najavo, že tieto osoby, hoci majú nadobudnutie vlastníckeho práva osvedčené notárskymi zápisnicami, k vydržaniu sporných parciel č. XXXX/X, XXXX/X a XXXX/XX neprišlo, pretože neboli splnené podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva takýmto spôsobom. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že pôvodne žalovaný s ohľadom na predmet svojej činnosti, ktorým je skupovanie nehnuteľností, stavebná, investičná a realitná činnosť ako aj skutočnosť, že pôvodne žalovaný pôsobí na trhu približne od roku 1990, že má dostatočné skúsenosti s nadobúdaním nehnuteľností, a preto mal byť vo vzťahu k predmetným parcelám obozretnejší, keďže titulom nadobudnutia vlastníckeho práva predávajúcich bolo vydržanie, čo vyplývalo z príslušných listov vlastníctva. Vykonaným dokazovaním neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by nasvedčovali dôvodnosti odvolacích námietok v tom smere, že by súd prvej inštancie z vykonaného dokazovania dospel k nesprávnemu právnenému záveru ohľadom dobromyseľnosti pôvodne žalovaného a následne aj žalovaného 1/. Naopak, správnosti tohto záveru nasvedčuje práve krátkosť času od osvedčenia vydržania, zápisu vydržania v katastri nehnuteľností a následného prevodu vydržaných nehnuteľností, čo s ohľadom na krátkosť času, čo je pri prvej notárskej zápisnici z roku 1994 približne 5 rokov, od notárskej zápisnice z roku 1998 a z roku 1999 necelé 2 roky, pôsobí účelovo. Pôvodne žalovaný teda musel mať na zreteli aj tú skutočnosť, že s ohľadom na krátkosť času od osvedčenia vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam môže nastať aj tá skutočnosť, že sa pôvodní vlastníci môžu svojho práva dovolávať súdnou cestou. V súvislosti s nadobudnutím vlastníckeho práva vydržaním je vždy zvýšená miera rizika spornosti vlastníckeho práva, najmä ak ide o vydržanie, ktoré bolo osvedčené za predchádzajúcej právnej úpravy, kedy sa splnenie podmienok vydržania osvedčovalo svedeckými výpoveďami najmenej dvoch svedkov. Práve v dôsledku účelových svedeckých výpovedí často dochádzalo k zneužívaniu inštitútu vydržania, na čo následne reflektoval zákonodarca zmenou právnej úpravy pokiaľ ide o správanie preukazovania podmienok vydržania a následne osvedčenia vydržania. Keďže pôvodne žalovaný mal dostatok skúseností s ohľadom na predmet svojej podnikateľskej činnosti mal vyvinúť

náležitú starostlivosť so zistením pomerov ohľadom nadobúdaných parciel. Vychádzajúc z uvedeného možno mať nad mieru všetkých pochybností za preukázané, ako už správne uviedol súd prvej inštancie, že pôvodne žalovaný nenadobudol vlastnícke právo k parcelám, ktoré sú predmetom sporu, v dobrej viere. Odvolací súd nevzhliadol v tomto smere žiadne pochybenie súdu prvej inštancie a s uvedeným záverom sa absolútne stotožňuje.

81. Odvolací súd považuje za správny aj záver súdu prvej inštancie, že vzhľadom na rodinné a obchodné vzťahy medzi pôvodne žalovaným a žalovaným 1/, ktorý na základe kúpnej zmluvy z roku 2006 nadobudol v roku 2007 nehnuteľnosti nebol dobromyseľný. K uvedenému dospel súd prvej inštancie s poukazom na to, že konateľom žalovaného 1/ je syn pôvodne žalovaného - D. D. ml., ktorý mal dostatočné informácie o okolnostiach súvisiacich s nadobúdanými nehnuteľnosťami. Navyše v čase, kedy žalovaný 1/ nadobudol nehnuteľnosti, mal vedomosť aj o prebiehajúcom súdnom spore, keďže konanie o určenie, že žalobkyňa je podielovou spoluvlastníčkou v rozsahu 5/45 sa začalo na základe žaloby doručenej súdu prvej inštancie v roku 2001. Uvedené skutočnosti súd prvej inštancie správne vyhodnotil ako okolnosti vylučujúce dobrú vieru žalovaného 1/ ako nadobúdateľa nehnuteľností od pôvodne žalovaného. Tomuto zisteniu súdu prvej inštancie nemožno s ohľadom na vykonané dokazovanie nič vytknúť a je potrebné ho považovať v kontexte zistených skutočností za preukázané. Žalovaný 1/ v podanom odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali nesprávnosť vyššie uvedených záverov pokiaľ ide o dobromyseľnosť pôvodne žalovaného a žalovaného 1/.

82. Pokiaľ ide o odvolanie pôvodnej žalobkyne, táto súhlasila s tým, že žalovaný 1/ nebol a ani nemohol byť v žiadnom prípade dobromyseľný, keďže pôvodne žalovaný už v priebehu predmetného sporu previedol sporné parcely na žalovaného 1/, pričom pôvodne žalovaný ju ubezpečoval, že vec bude vyriešená tak, aby sa predišlo poškodeniu iných osôb. Aj napriek uvedenému však previedol jednotlivé parcely spoločnosti žalovaného 1/ - DYNAMIK REAL s. r. o. Žalovaný 1/ následne účelovo rozparceloval nadobudnuté pozemky a tieto prevádzal ďalším osobám. Žalobkyňa odôvodňovala svoje odvolanie najmä s poukazom na nesprávne závery súdu prvej inštancie, keď vyhodnotil ako dobromyseľných nadobúdateľov aj žalovaných, ktorí svoje nehnuteľnosti nadobudli po tom, ako bola na príslušných listoch vlastníctva zapísaná poznámka o vedení súdneho sporu. Konkrétne ide o spoločnosť DYNAMIK REAL s. r. o., ktorá nadobudla nehnuteľnosti na základe zmluvy o spätnéj kúpe (V 763/2012) od manželov V. a Z. S., I. I. S. a V. J. S., ktorí nadobudli nehnuteľnosti kúpnu zmluvou od I. a F. U. (V 2982/2014), C. I. Z. H., rod. G. nadobudla nehnuteľnosti darovacou zmluvou od V. Y. H. (V 6276/17) a M. N., ktorý nadobudol svoje nehnuteľnosti od U. a J. N. (V 961/2009). Uvedené osoby mali vedomosť o súdnom spore v čase, kedy nehnuteľnosti nadobúdali, preto považuje závery súdu o ich dobromyseľnosti za nesprávne.

83. Odvolací súd vychádzajúc zo zistených skutočností, ktoré vyplynuli z rozsiahleho a dôsledného dokazovania, súhlasí so záverom súdu prvej inštancie, že poslední vlastníci, ktorí nadobudli sporné nehnuteľnosti od žalovaného 1/ - spoločnosti DYNAMIK REAL s. r. o., s výnimkou M. N. (parc. č. XXXX/X), spoločnosti COREALL a taktiež aj V. Y. H. nadobudli vlastnícke (spoluvlastnícke) právo k nim v dobrej viere. Títo vlastníci sa mohli o spore reálne dozvedieť až doručovaním súdnych zásielok, pričom toto doručovanie sa realizovalo v priebehu rokov 2008 až 2011. Poznámka týkajúca sa vedenia súdneho sporu bola zapísaná do príslušných listov vlastníctva až dňa 28. 05. 2010. Žalovaní, resp. ich právni predchodcovia pri uzatváraní postupovali s bežnou opatrnosťou, keď z príslušných listov vlastníctva nevyplývala žiadna pochybnosť o spornosti vlastníckeho práva, a to aj napriek tomu, že nadobúdacím titulom bolo vydržanie. Žalovaní však svoje vlastnícke právo odvodzujú nie od pôvodných vlastníkov, resp. vlastníkov, ktorí nehnuteľnosti nadobudli vydržaním, ale od spoločnosti DYNAMIK REAL s. r. o., ktorý v roku 2007 nadobudol nehnuteľnosti na základe scudzovacích právnych úkonov - kúpnych zmlúv od Ing. D. D.. Žalovaní, ktorí takto nadobudli svoje vlastnícke právo sa stali plnohodnotnými vlastníkmi a každý, kto odvodzoval svoje vlastnícke právo od osoby, ktorá nadobudla dobromyseľne vlastnícke právo od žalovaného 1/ rade je taktiež oprávneným a dobromyseľným vlastníkom. Uvedené je zároveň aj odpoveďou na námietku žalobkyni, ktorou poukazovala na to, že niektorí zo žalovaných, konkrétne manželia S., pani H., M. N. a spoločnosť DYNAMIK REAL s. r. o., nadobudli vlastnícke právo až následne po tom, ako bola zapísaná na listoch vlastníctva poznámka o prebiehajúcom súdnom spore. Súd prvej inštancie sa touto okolnosťou, neskôr namietanou v odvolaní dostatočne vysporiadal, preto odvolací súd nepovažuje za potrebné ďalej sa tým zaoberať.

84. Odvolací súd opätovne v súvislosti s vyššie uvedeným záverom súdu prvej inštancie, ktorým odôvodnil prelomenie zásady nemo plus iuris ad alium transfere potest, quam ipso habet, v dôsledku

čoho považuje žalovaných 2/ až 13/ za dobromyseľných a poukazuje na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 151/2016 z 3. mája 2017, v ktorom Ústavný súd SR konštatoval, že : „Z hľadiska poskytnutia ústavnoprávnej ochrany musí postaviť na rovnakú úroveň vlastnícke právo pôvodného vlastníka a nadobudnutie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti novým nadobúdateľom na základe jeho dobrej viery. Tým sa dostávajú do vzájomnej kolízie obidve ústavné hodnoty-princíp ochrany dobrej viery ďalšieho nadobúdateľa (princíp dobrej viery, dôvery v akty štátu a právnej istoty v demokratickom právnom štáte) a princíp ochrany vlastníckeho práva pôvodného vlastníka (princíp nemo plus iuris ad alium transfere potest quam ipse habet, t. j. nikto nemôže previesť na iného viac práv, než koľko má sám). Pokiaľ však nemožno zachovať maximum z obidvoch základných práv, treba prihliadnúť na princíp všeobecnej spravodlivosti, keď je nutné zvažovať všeobecné súvislosti tohto typu kolízie základných práv, ako aj individuálne okolnosti konkrétneho rozhodovaného prípadu. Vyššie riziko má niesť nedbalý vlastník než nadobúdateľ v dobrej viere, pretože tento nie je schopný sa nijako dozvedieť o tom, ako vec opustila vlastníkovu sféru a dostala sa na list vlastníctva prevodcu po zákonom určenom správnom (katastrálnom) konaní“. Ústavný súd SR v tomto náleze konštatoval, že princíp dobrej viery chrániaci účastníkov súkromnoprávných vzťahov je jedným z kľúčových prejavov princípu právnej istoty odvíjajúceho sa od princípu právneho štátu. Nadobúdateľovi vlastníckeho práva, pokiaľ toto právo nadobudol v dobrej viere, musí byť poskytovaná široká ochrana, pretože v opačnom prípade by si nikdy nemohol byť istým svojim vlastníctvom, čo by bolo v rozpore s poňatím materiálneho právneho štátu (porovnaj aj R 14/2009). Otázkou dobrej viery takého nadobúdateľa vlastníckeho práva sa tak všeobecné súdy musia vždy riadne zaoberať pri jeho spochybnovaní treťou osobou.

85. V spore medzi pôvodným (skutočným) vlastníkom a dobromyseľným nadobúdateľom vlastníckeho práva prichádza do úvahy aj prípadná aplikácia všeobecne uznávanej právnej zásady „vigilantibus iura scripta sunt“. Ako v tejto súvislosti konštatoval napríklad Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku sp. zn. 5 SžF 65/2011, podľa uvedenej právnej zásady, ktorá platila už v rímskom práve, „práva patria len bdelym“ (pozorným, ostražitým, opatrným, starostlivým), teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv a ktorí svoje procesné oprávnenia uplatňujú včas a s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou. V slobodnej spoločnosti je totiž predovšetkým vecou nositeľov práv, aby svoje práva bránili a starali sa o ne, inak ich podcenením či zanedbaním môžu strácať svoje práva majetkové, osobné, satisfakčné a pod.

86. Odvolací súd taktiež poznamenáva, že hoci je v zmysle článku 12 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky vlastnícke právo nepremlčateľné, plynutie času samozrejme má právny význam a môže viesť k oslabovaniu vlastníckeho práva, prípadne až k jeho zániku, a to nielen v súvislosti s aplikáciou inštitútu vydržania (§ 134 Občianskeho zákonníka), ale tiež pri originárnom nadobúdaní vlastníckeho práva v dobrej viere. Čím dlhší čas uplynie od nadobudnutia vlastníckeho práva dobromyseľným nadobúdateľom, tým má ústavnoprávna ochrana princípu právnej istoty bona fide vlastníka na pomyselných miskách „väčšiu váhu“ než má ochrana vlastníckeho práva pôvodného (skutočného) vlastníka. Štát má pozitívny záväzok, aby bol jeho právny poriadok spoľahlivý. Ak niekto pri nadobudnutí vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam vychádza zo štátom stanovenej evidencie nehnuteľností, t. j. koná v dobrej viere v konštitutívny akt štátu, potom je štát povinný vlastníckemu právu tejto osoby poskytnúť primeranú právnu ochranu. Súd by mal v konaní a s ohľadom na okolnosti danej veci postupovať tak, aby svojím rozhodnutím v prospech pôvodného vlastníka nevytváral z dobromyseľného vlastníka ďalšieho poškodeného.

87. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací v uznesení sp. zn. 6 Cdo 71/2011 z 27. februára 2013 uviedol, že ochranu skutočného vlastníka, zaručovanú zásadou „nikto nemôže previesť viac práv, než má sám“, možno prelomiť ochranou dobrej viery nadobúdateľa, pokiaľ je nad akúkoľvek pochybnosť zrejme, že nadobúdateľ je dobromyseľný, že vec riadne podľa práva nadobudol (porovnaj tiež nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. I. ÚS 3314/11 z 2. októbra 2012). Dobrá viera musí byť pritom hodnotená veľmi prísne, pričom poskytnutie ochrany dobromyseľnému nadobúdateľovi sa s prihliadnutím na individuálne okolnosti posudzovanej veci musí javiť ako spravodlivé. Poskytnutie tejto ochrany sa vo svojich dôsledkoch prejaví ako možnosť dobromyseľného nadobúdateľa pokračovať v oprávnenej držbe.

88. Rovnakú teóriu presadzuje aj Ústavný súd Českej republiky, ktorý v náleze sp. zn. II. ÚS 165/11 z 11. mája 2011 konštatoval, že z vývoja jeho judikatúry jednoznačne vyplýva rozširovanie ochrany osôb konajúcich v dobrej viere v prípade nadobudnutia nehnuteľnosti od nevlastníka. Ústavný súd Českej republiky pripomenul, že už v náleze sp. zn. II. ÚS 77/2000 z 23. januára 2001 zaujal stanovisko, podľa ktorého v prípade riadneho nadobudnutia vlastníckeho práva vyplýva nárok na jeho ochranu aj proti pô-

vodnému vlastníkovi za podmienky, že toto vecné právo bolo nadobudnuté v dobrej viere a bez rozporu s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka. Opačná interpretácia by podľa názoru ústavného súdu narušila celý koncept právnej istoty a ochrany nadobudnutých práv. Ako ďalej ústavný súd uviedol, „osobe, ktorá urobila určitý právny úkon s dôverou v určitý, jej druhou stranou prezentovaný skutkový stav, navyše potvrdený údajom z verejnej, štátom vedenej evidencie, musí byť v materiálnom právnom štáte poskytnutá ochrana.“

89. Európsky súd pre ľudské práva, ktorého judikatúra je právne záväzná pre všetky orgány verejnej moci Slovenskej republiky, taktiež celkom jednoznačne poskytuje súdnu ochranu dobromyseľnému nadobúdateľovi vlastníckeho práva aj pred pôvodným vlastníkom. V tomto smere odvolací súd poukazuje na rozsudok vo veci GLADYSHEVA v. Ruská federácia zo 6. decembra 2011 (sťažnosť č. 7097/10). Súd v ňom konštatoval porušenie práva sťažovateľky pokojne užívať svoj majetok garantovaný článkom 1 Dodatkového protokolu č. 1 k Európskemu dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd tým, že jej bola odňatá nehnuteľnosť, ktorú nadobudla v dobrej viere od nevlastníka a prikázal Ruskej federácii obnoviť vlastnícke právo sťažovateľky k odňatej nehnuteľnosti a zaplatiť jej náhradu nemajetkovej ujmy a trovy konania. Súdnu ochranu dobromyseľnému nadobúdateľovi vlastníckeho práva. Súd poskytol aj v mnohých iných svojich rozhodnutiach, napr. BEYELER v. Taliansko, rozsudok veľkého senátu z 28. mája 2002 (sťažnosť č. 33202/96), MOSKAL v. Poľsko, rozsudok z 15. septembra 2009 (sťažnosť č. 10373/05), ÖNERIYILDIZ v. Turecko, rozsudok z 30. novembra 2009 (sťažnosť č. 48939/99) či ŽÁKOVÁ v. Česká republika, rozsudok z 3. októbra 2013 (sťažnosť č. 2000/09). V prípade ŽÁKOVÁ v. Česká republika, obdobne ako v prípade GLADYSHEVA v. Ruská federácia (§ 79), súd zdôraznil, že sťažovateľka, ktorá konala v dobrej viere, že je vlastníkom pozemkov, by nemala byť postihovaná za pochybenia správnych orgánov (§ 93).

90. K námietke žalobcov 1/ a 2/, že v tomto konaní nemala byť aplikovaná novšia judikatúra, teda judikatúra, ktorá pripúšťa prelomenie zásady nemo plus iuris, a to z dôvodu neprimerane dlhého konania, pričom ak by bolo konanie skončené skôr, bola by pôvodná žalobkyňa v konaní úspešná v celom rozsahu, odvolací súd uvádza, že nový, teda judikatúrou nanovo, prípadne inak formulovaný právny názor sa aplikuje aj do minulosti (retrospektívne). Vychádza sa z prevažujúceho prístupu, že súd právo netvorí, ale iba nachádza. Pokiaľ dôjde k zmene judikatúry bez zmeny právnej normy, nejde o zmenu právneho pravidla; ide o tú istú normu, iba je nanovo vyjadrený jej obsah. Z toho vyplýva, že účinky zmeny judikatúry nemožno obmedziť len do budúcnosti. Súd, ktorý rozhoduje po zmene judikatúry, nemôže vedome aplikovať nesprávny, judikatúrou už prekonaný názor. Nový právny názor je vzhľadom na to potrebné aplikovať aj na všetky už prebiehajúce konania. Tým sa prípustné retrospektívne pôsobenie zmeny judikatúry líši od neprípustného retroaktívneho pôsobenia právnych noriem (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 19. marca 2018, sp. zn. 3 Cdo 198/2017).

91. Odvolací súd k vyhovujúcemu výroku I. rozsudku súdu prvej inštancie napadnutému odvolaním žalovaného 1/, zohľadniac pritom zmenu žalobného petitu a vychádzajúc pritom z právneho nástupníctva žalobcov 1/ a 2/ po pôvodnej žalobkyni - zomrelej I. S., konštatuje, že pokiaľ ide o záver prvoinštančného súdu v odôvodnení napadnutého rozsudku o nedobromyseľnosti žalovaného 1/, že v tomto smere bol náležite zistený skutkový stav podporujúci správnosť uvedeného záveru, preto odvolací súd len v dôsledku úmrtia pôvodnej žalobkyne, v prospech ktorej bolo vo výroku I. rozsudku určené, že je podielovou spoluvlastníčkou tam uvedených nehnuteľností, musel formálne rozhodnúť o zmene výroku I. napadnutého rozsudku (nejde však o zmenu rozsudku v zmysle § 388 CSP) a určiť, že nehnuteľnosti nachádzajúce sa v k. ú. T. R., obec T. R., okres T. ako novovytvorené parcely podľa GP č. 25C/68/2001-2 z 09. 10. 2017 znalkyne Ing. Yvety Strhanovej, parcely reg. „C“ zodpovedajúce pôvodnej nehnuteľnosti parc. PK č. XXXX, zapísanej vo vložke č. XXX, teda novovytvorená parcela registra C KN č. XXXX/XX vinica o výmere 105 m², parcela reg. C KN č. XXXX/XXX, záhrada o výmere 66 m², každá parcela v podiele 5/45-ín k celku a novovytvorené parcely podľa GP č. 25C/68/2001-2 z 09. 10. 2017 znalkyne Ing. Yvety Strhanovej ako parcely reg. „C“ zodpovedajúce pôvodnej nehnuteľnosti parc. PK č. XXXX, zapísanej vo vložke č. XXX, teda novovytvorená parcela reg. C KN č. XXXX/XX vinica o výmere 62 m², parc. reg. C KN č. XXXX/XXX záhrada o výmere 53 m², každá parcela v podiele 5/45-ín k celku, patria do dedičstva po zomrelej I. S., nar. XX. XX. XXXX, zomr. XX. XX. XXXX, naposledy bytom T. R., Y. 2, lebo bola ich spoluvlastníčkou ku dňu jej smrti.

92. Pokiaľ ide o výrok II. rozsudku súdu prvej inštancie napadnutého odvolaním právnej predchodkyne žalobcov, odvolací súd konštatuje vecnú správnosť tohto výroku z dôvodu, že vzhliadol dobromyseľnosť

posledných nadobúdateľov vlastníckeho práva, pričom týmto vlastníkom súd poskytol vyššiu ochranu ako pôvodnej vlastníčke, pôvodnej žalobkyni. Odvolací súd v procesnom postupe súdu prvej inštancie nezistil žiadne pochybenie a rozhodnutie považuje za náležité odôvodnené tak, ako to vyžaduje § 220 ods. 2 CSP.

93. Pôvodná žalobkyňa, ako aj žalovaný 1/ okrem rozhodnutia súdu prvej inštancie vo veci samej, teda o určení spoluvlastníckeho práva, resp. o zamietnutí zvyšku žaloby, namietali vecnú správnosť aj výrokov o trovách konania, a to konkrétne výrokov III., IV. a VI.

94.1. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

94.2. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo (§ 255 ods. 2 CSP).

94.3. Podľa § 256 ods. 2 CSP, ak strana procesne zavinila trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli, súd prizná náhradu týchto trov protistrane.

94.4. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

94.5. Podľa § 388 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

95. Obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a 4 Ústavy Slovenskej republiky je aj to, že strana sporu, ktorá v konaní, spravidla v spore, uspela, má zásadne právo na to, aby sa jej nahradili všetky trovy, ktoré zaplatila vo vecnej súvislosti s uplatnením tohto základného práva. Ak sa chce súd odchyliť od tohto pravidla, musí vychádzať zo zákona a túto odchýlku aj náležite odôvodniť, inak porušuje základné právo na súdnu ochranu dotknutého účastníka.

96. Niet pochyb o tom, že rozhodovanie o náhrade trov konania je súčasťou základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy (ako aj čl. 36 ods. 1 listiny) (napr. I. ÚS 48/05, II. ÚS 272/08). Rozhodovanie o náhrade trov konania je súčasťou súdneho konania, a preto všeobecný súd pri poskytovaní súdnej ochrany podľa čl. 46 ods. 1 ústavy môže postupom, ktorý nie je v súlade so zákonom (čl. 46 ods. 4 a čl. 51 ods. 1 ústavy), porušiť základné právo účastníka konania na súdnu ochranu (obdobne II. ÚS 56/05). Či je základné právo na súdnu ochranu naplnené reálnym obsahom (čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 46 ods. 4 ústavy), určuje zákonná úprava náhrady trov konania obsiahnutá v Civilnom sporovom poriadku. Procesné predpisy, ktoré upravujú náhradu trov konania, preto treba vykladať v súlade s takto vymedzeným obsahom a účelom základného práva na súdnu ochranu.

97.1. Podľa uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 18. marca 2015, č. k. II. ÚS 172/2015-14 „Rozhodovanie o náhrade trov konania je integrálnou súčasťou súdneho konania, a preto všeobecný súd pri poskytovaní súdnej ochrany podľa čl. 46 ods. 1 ústavy môže rozhodnutím, ako aj postupom predchádzajúcim jeho vydaniu, ktorý nie je v súlade so zákonom (čl. 46 ods. 4 a čl. 51 ods. 1 ústavy), porušiť základné právo účastníka konania na súdnu ochranu (obdobne II. ÚS 56/05). Obsahom práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy je *ratione materiae* aj právo na rozhodnutie o trovách konania, resp. o náhrade trov konania v súlade so zákonom (Robins c. Spojené kráľovstvo z 23. 09. 1997).

97.2. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania je potrebné primerane odôvodniť. Odôvodnenie rozhodnutia o trovách konania treba posudzovať v kontexte celého rozhodnutia (nález Ústavného súdu SR sp.zn. IV.ÚS 142/2014, rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 5M Cdo 6/2007).

98.1. Zmyslom a účelom inštitútu náhrady trov konania pred všeobecným súdom je poskytnúť úspešnej strane náhradu tých trov konania, ktoré účelne vo vecnej a časovej súvislosti s konaním musela alebo bude musieť nepochybne zaplatiť, pričom by ich nemusela zaplatiť, ak by tu nebolo konanie pred všeobecným súdom. Výnimky z tohto pravidla musí ustanoviť zákon; tieto sa musia uplatňovať len za splnenia všetkých zákonom ustanovených podmienok a skôr reštriktívne, napr. takou výnimkou je nepriznanie náhrady trov konania podľa § 257 CSP (porovnaj napr. II. ÚS 31/04).

98.2. Pri rozhodovaní o trovách konania v zmysle § 255 CSP v spojitosti s § 251 CSP platí, že sa hradia len preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky a že sa právo na náhradu trov konania riadi mierou procesného úspechu.

99.1. V sporových konaniach sa teda ohľadom náhrady trov konania uplatňuje tzv. zásada úspechu, t. j. strane, ktorá mala vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov proti neúspešnej strane, čo vyplýva z ustanovenia § 255 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa odseku 2 tohto ustanovenia ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

99.2. V zmysle citovaného ustanovenia § 255 ods. 1 CSP strana, ktorá v spore uspela, má nárok na náhradu trov tohto konania, čo vyplýva zo zásady zodpovednosti za výsledok súdneho konania alebo zo zásady úspechu v súdnom konaní. Plný úspech vo veci sa zisťuje porovnaním žalobného petitu a výroku rozhodnutia, ktorým sa rozhodlo o veci samej.

100.1. Účelom ustanovenia § 257 CSP je umožniť súdu zmierniť dôsledky právnych noriem upravujúcich náhradu trov konania zavedením moderačného absolučného práva. Toto ustanovenie je výrazom skutočnosti, že tam, kde zákon nemôže byť natoľko kazuistický, aby postihol celú rozmanitosť života, právo sa dotvára sudcovským výkladom v medziach ustanovených všeobecnými podmienkami uvedenými v zákone, za splnenia ktorých môže dôjsť rozhodnutím súdu k inému záveru o náhrade trov konania, než by plynul z použitia všeobecných zásad náhrady trov konania. Civilný sporový poriadok vyžaduje pre realizáciu tohto sudcovského moderačného práva, aby v danom prípade išlo o výnimočné okolnosti a dôvody hodné osobitného zreteľa.

100.2. Jednou zo skupín prípadov, v ktorých aplikácia tohto ustanovenia prichádza do úvahy, sú prípady charakteristické sociálnym aspektom, ktorý vystupuje do popredia vtedy, keď povinná strana sporu nemôže uhradiť náhradu trov konania z dôvodov, ktoré sama nezavinila, alebo ich môže uhradiť len s veľkými ťažkosťami. V takýchto prípadoch súd zohľadňuje osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery oboch strán, prihliada na postoj strán v konaní a prípadne iné okolnosti a môže dospieť k záveru o úplnom nepriznaní trov konania úspešnej strane alebo o nepriznaní čiastočnom, a to práve s ohľadom na intenzitu preukázaných dôvodov hodných osobitného zreteľa (uznesenie Ústavného súdu SR z 8. decembra 2011, sp. zn. II. ÚS 563/2011-14).

100.3. Aplikácia ustanovenia § 257 CSP pri rozhodovaní o náhrade trov konania prichádza do úvahy v prípadoch, keď síce sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania podľa § 255a nasl. CSP, avšak súd dôjde k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná. Musí ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí aj náležite odôvodnený. Výnimočnosť môže spočívať tak v okolnostiach danej veci, ako aj v okolnostiach u strán sporu. Rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania podľa § 257 CSP sa nesmie javiť ako neprímeraná tvrdosť voči subjektom konania a nesmie odporovať dobrým mravom.

101.1. V súvislosti s výrokom III., ktorým súd prvej inštancie uložil žalovanému 1/ povinnosť nahradiť trovy konania pôvodnej žalobkyni v celom rozsahu sa odvolací súd stotožňuje s argumentáciou prvoinštančného súdu ohľadom napadnutého výroku v časti uloženia povinnosti žalovanému 1/ nahradiť trovy konania pôvodnej žalobkyni v celom rozsahu s poukazom na ustanovenie § 255 ods. 1 CSP, preto v tejto časti napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

101.2. Nemožno sa však pri rozhodovaní o trovách konania pôvodnej žalobkyne voči žalovanému 1/ stotožniť s aplikáciou § 256 ods. 2 CSP prvoinštančným súdom (vo vzťahu k zvyšným žalovaným, a to v dôsledku separácie trov, ktoré vznikli v dôsledku zavinenia žalovaného 1/), keďže súd prvej inštancie jedným výrokom rozhodol o trovách podľa úspechu vo veci aj o zavinených trovách. Trovy, ktoré by mali byť separované podľa § 256 ods. 2 CSP totiž nemožno zahrnúť do trov, o náhrade ktorých sa rozhoduje podľa výsledku sporu, a to bez ohľadu na to, že boli vynakladané spolu v súvislosti s trovami vo vzťahu k žalovanému 1/, resp. pôvodnému žalovanému.

101.3. Súd prvej inštancie sa takýmto procesným postupom dopustil nesprávneho právneho posúdenia veci, keď správnu právnu normu nesprávne aplikoval. Nesprávnym právny posúdením sa rozumie

subsumovanie skutkového stavu pod normu hmotného práva alebo procesného práva, ktorá v hypotéze nemá také predpoklady, aké vyplývajú zo zisteného skutkového stavu. Nesprávne právne posúdenie veci konkrétne spočíva v tom, že odvolací súd použil nesprávnu právnu normu, alebo síce aplikoval správnu právnu normu, ale ju nesprávne interpretoval, a napokon právnu normu síce správne vyložil, ale na zistený skutkový stav ju nesprávne aplikoval (citované z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR 2 M Cdo 4/2009).

102. Výrok napadnutého rozsudku, ktorým súd prvej inštancie zaviazal žalovaného 1/ na náhradu trov konania pôvodnej žalobkyne v celom rozsahu podľa § 255 ods. 1 CSP, hoci žalobkyňa nebola úspešná v celom rozsahu, je teda vecne správny, keďže prvoinštančný súd vyhovel žalobe pôvodnej žalobkyne v časti parciel, ktorých formálnym vlastníkom je žalovaný 1/. Pri rozhodovaní o trovách konania súd prihliadol s výnimkou procesného úspechu, resp. neúspechu jednotlivých strán sporu aj na výnimočné okolnosti vzniku sporu a jeho priebehu a nadobudnutia vlastníckeho práva pôvodne žalovaným a neskôr žalovaným 1/. Uvedené následne súd prvej inštancie zohľadnil v tom, že žalovanému 1/ uložil povinnosť nahradiť trovy konania pôvodnej žalobkyne v celom rozsahu, hoci bola v časti žaloby procesne neúspešná, a to pokiaľ ide o žalovaných 2/ - 13/. V tejto časti prisúdil význam nadobudnutiu vlastníckeho práva pôvodne žalovaného k sporným parcelám od nevlastníka, teda osôb, ktoré mali podľa notárskych zápisníc nadobudnúť vlastnícke právo vydržaním, čo však prvoinštančný súd správne považoval za nepreukázané, keď konštatoval nesplnenie podmienok vydržania. Od uvedených vlastníkov potom nebolo možné dobromyseľne nadobudnúť vlastnícke právo ani pokiaľ ide o pôvodne žalovaného ani žalovaného 1/, ktorý je osobou spriaznenou s pôvodne žalovaným, čo prirodzene vylučuje jeho dobromyseľnosť.

103. Odvolací súd sa stotožňuje s tvrdením súdu prvej inštancie, že na ľarchu žalovaného 1/ v súvislosti s rozhodnutím o trovách konania je potrebné vziať zreteľ na jeho konanie, keďže aj napriek vedomosti o súdnom spore ďalej prevádzal sporné nehnuteľnosti na ďalšie subjekty, čím podstatne skomplikoval priebeh konania znásobením počtu žalovaných a zaviniť tak na strane pôvodnej žalobkyne trovy konania, ktoré by jej inak neboli vznikli. S poukazom na uvedené súd prvej inštancie správne uvažoval aj o aplikácii § 256 ods. 2 CSP, avšak podľa názoru odvolacieho súdu mal na náhradu týchto trov konania zaviazat' žalovaného 1/ priamo voči žalovaným 2/-13/, ako aj V. a Z. S.. V tomto smere považuje za potrebné zdôrazniť, že nemožno byť prísne formalistický a vychádzať striktné z dikcie uvedeného ustanovenia, pretože subjekty vystupujúce na žalovanej strane vzájomne voči sebe vystupujú v pozícii protistrany, keďže netvorí nerozlučné spoločenstvo a každý má svoje vlastné postavenie. Po analýze cieľa, znenia a kontextu vzniku ustanovenia nie je možné protistranu chápať tak, že vyčerpávajúcím spôsobom pokrýva len subjekty vystupujúce na druhej strane konania. Účelom aplikácie § 256 ods. 2 CSP je uložiť povinnosť nahradiť trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli, pričom v predmetnej veci, ako už bolo vyššie uvedené, s ohľadom na okolnosti vzniku sporu správne súd dospel k záveru, že za vznik sporu je zodpovedný žalovaný 1/, resp. jeho právny predchodca - pôvodný žalovaný, ktorý je so žalovaným 1/ osobou spriaznenou.

104.1. Pokiaľ ide o odvolaní pôvodnej žalobkyne napadnutý výrok o trovách, ktorým súd uložil pôvodnej žalobkyne povinnosť nahradiť trovy konania žalovaným 2/ - 13/ v rozsahu 50 % a rovnako tak v rozsahu 50 % jej uložil povinnosť nahradiť trovy konania intervenientom 1/ a 2/ a V. a Z. S. (IV. výrok), odvolací súd tento výrok rozsudku podľa § 388 CSP zmenil tak, že žalovaným 2/, 3/, 4/, 5/, 6/, 7/, 8/, 9/, 10/, 11/, 12/ a 13/, intervenientom 1/ a 2/ na strane žalovaných a V. S., nar. XX. XX. XXXX, bytom W., J. 1 a Z. S., nar. XX. XX. XXXX, bytom W., J. 1, voči žalobcom 1/ a 2/ nepriznáva náhradu trov konania.

104.2. Odvolací súd sa nestotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie ohľadom argumentácie, že pôvodná žalobkyňa bola v tejto časti konania procesne neúspešná, preto by mala byť na ich náhradu zaviazaná žalobkyňa. Správne dospel súd prvej inštancie aj k záveru o dôvodnosti aplikácie § 257 CSP, keď dôvody hodného osobitného zreteľa vzhliadol v okolnostiach vzniku sporu, kedy pôvodná žalobkyňa nemala inú možnosť ako sa domáhať ochrany svojho vlastníckeho práva ako podaním určovacej žaloby na súde, pričom tohto svojho práva bola vychádzajú z vykonaného dokazovania zbavená osvedčením si vlastníckeho práva iných subjektov titulom vydržania bez toho, aby k takémuto osvedčeniu boli splnené zákonné podmienky. Jedinou okolnosťou, pre ktorú bola pôvodná žalobkyňa v konaní v časti voči žalovaným 2/-13/ neúspešná je to, že prišlo k zmene náhľadu na ochranu posledných dobromyseľných vlastníkov a prelomeniu zásady nemo plus iuris ad alium transfere potest quam ipse habet, t. j. nikto nemôže previesť na iného viac práv, než koľko má sám. Odvolací súd sa stotožňuje s tým, že ak by

neprišlo k prevodu sporných parciel na žalovaných 2/-13/, pôvodná žalobkyňa by bola zrejme vo vzťahu tak k pôvodnému žalovanému ako aj žalovanému 1/ plne úspešná. Bolo preto potrebné zohľadniť v zmysle § 257 CSP existenciu týchto dôvodov ako dôvodov hodných osobitného zreteľa a nechať ich na roveň konaniu pôvodnej žalobkyne, ktorá zanedbala svoje možnosti realizovať opatrenia smerujúce k zákazu scudzenia nehnuteľností, čím dospel prvoinštančný súd k záveru, že zodpovednosť pôvodnej žalobkyne nahradiť trovy konania žalovaným 2/-13/ zodpovedá rozsahu 50 %. Odvolací súd je toho názoru, že súd prvej inštancie mal z uvedených dôvodov hodných osobitného zreteľa v plnom rozsahu nepriznať žalovaným 2/ až 13/, intervenientom 1/ a 2/ a V. a Z. S. náhradu trov konania. Navyše išlo o trovy zavinené, ktoré vznikli v dôsledku konania žalovaného 1/ (§ 256 ods. 2 CSP, preto mal súd prvej inštancie priznať nárok na náhradu trov konania žalovaným 2/-13/, intervenientom 1/ a 2/ a V. a Z. S. voči žalovanému 1/.

105. Pokiaľ ide o trovy intervenientov vystupujúcich na strane žalovaných, v tomto smere sa odvolací súd nestotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie, že náhradu im vzniknutých trov mala nahradiť pôvodná žalobkyňa. Toto svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil s poukazom na to, že práve ona zaviniť trovy, ktoré im v konaní vznikli tým, že ich prizvala do konania. S uvedeným záverom sa odvolací súd nemôže stotožniť a zdôrazňuje, že v súvislosti s rozhodnutím o náhrade trov konania je potrebné okrem iných okolností posudzovať aj účelnosť vzniknutých trov. Intervenienti vystupovali v konaní na podporu žalovaných, pričom svojim konaním chceli napomôcť preukázaniu splnenia zákonných podmienok vydržania, v dôsledku čoho nadobudli ich právni predchodcovia vlastnícke právo k sporným nehnuteľnostiam, keď im toto vlastnícke právo bolo osvedčené vyššie uvedenými notárskymi zápisnicami. V tomto smere je však potrebné konštatovať, že skutočnosti, za účelom ktorých v konaní vystupovali sa nielenže nepreukázali, ale navyše súd prvej inštancie dospel presne k opačnému záveru, a to, že právni predchodcovia intervenientov nehnuteľnosti nemohli vydržať, keďže z rozsiahleho dokazovania sa nepodarilo preukázať splnenie zákonom predpokladaných podmienok tohto právneho inštitútu. Vo vzťahu k odôvodneniu prvoinštančného súdu, že pôvodná žalobkyňa svojou iniciatívou vyvolala ich účasť v konaní, odvolací súd poznamenáva, že pôvodná žalobkyňa intervenientov označila ako osoby, ktoré môžu v konaní vystupovať na podporu niektorej zo sporových strán ešte v pôvodnom postavení vedľajšieho účastníka, avšak nie je správne tvrdenie, že pôvodná žalobkyňa svojou iniciatívou vyvolala ich účasť v konaní, pretože tieto subjekty mali možnosť nesúhlasiť so vstupom do konania. Ak sa však už rozhodol súhlasiť, potom je na mieste zdôrazniť, že v sporovom konaní primárne každý hradí tie trovy, ktoré mu v tomto konaní vzniknú. Postavenie intervenientov a žalovaných, na podporu ktorých v konaní vystupovali, nepredstavuje nerozlučné procesné spoločenstvo, preto je možné o nároku na náhradu trov konania intervenientov rozhodovať samostatne, teda zohľadniac všetky okolnosti danej veci nezávisiac pritom od okolností, ktoré sú dané na strane žalovaných. S poukazom na tieto skutočnosti odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie aj v časti trov konania intervenientov na strane žalovaných tak, že im nárok na náhradu trov konania voči žalobkyni nepriznal.

106.1. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd s poukazom na § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 2 CSP, v zmysle ktorého, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Vzhľadom na to, že pôvodná žalobkyňa, ako aj žalovaný 1/ sa odvolali do výroku vo veci samej, avšak odvolací súd dôvodnosť odvolania v tomto smere nezistil a pôvodná žalobkyňa mala v odvolacom konaní čiastočný úspech len pokiaľ ide o výrok III. o trovách konania, avšak tento úspech je možné považovať len za čiastočný, dospel odvolací súd k záveru, že žalobcovia ako aj žalovaný 1/ mali v odvolacom konaní rovnaký procesný úspech ako aj neúspech, čo primárne odvolací súd rozhodnúť v zmysle uvedených ustanovení tak, že žiadna zo strán žalobcovia 1/ a 2/ versus žalovaný 1/ nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

106.2. Žalovaným 2/, 3/, 4/, 5/, 6/, 7/, 8/, 9/, 10/, 11/, 12/ a 13/, intervenientom 1/ a 2/ na strane žalovaných voči žalobcom 1/ a 2/ nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania, pretože im žiadne trovy nevznikli a ani ich náhradu nepožadovali.

107. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta Civilného sporového poriadku v spojení s § 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).